

బిల్వణోయము

గ్రంథకర్త:

చిత్రకవి సింగరాఢ్య విరచితము.

పబ్లిష్టర్ :

కె. యం. రావు,
రాజమండ్రి.

035, 1M01, 1
475

టైటిలు పేజీమాత్రమే

ఇంప్రీయల్ ప్రెస్ నందు ముద్రింపబడియె,

రాజమండ్రి.

వైజయంతీ విలాసము

అను

విప్రనారాయణచరిత్రము.

గ్రంథకర్త:— సారంగు తమ్మయ్యమాత్యుడు.

సాళకులారా !!

ఇది విలాసమును యుపపదమును సార్థకముచేసికొన్న ప్రిబంధ
రాజము. విజయ విలాసమునకు పిమ్మట నీవిలాస మత్యుల్లాసమును గలి
గించును. విప్రనారాయణుండను వైష్ణవ బ్రహ్మచారి యీకావ్య నాయ
కుడు. నాయకురాలొక వారవనిత. మధురవాణి దేవదేవుల నిద్దర
వేశ్యకాంతలు విప్రనారాయణుని విటుని గాజేయ ననుకూల ప్రతికూల
తై యపజయము నందినవారు దాసిగానుడువట్లు ప్రతిన గామించు
కొనిరి. విటునిజేతునన్న దేవదేవి కపట యోగినియై యతని యుండజే

035,1M01,1
675

5489

Singarayana, Chitrakavi
Bilhanianam.

సికొని తుదకు విటునిగా జేసికొనెను
యగల వేశ్యమాత వాని నిలువెడ
నప్పుడు నీవొక సాధుపుంగవుడ
ము నిందు బొందుపఱచితిమి.

యక్కని చేతఁబసిడిపట్టి వే
యొక్కని నానడు చక్క నొక్కచ
బొగిదివిటుల్ తెలియగలేరుగా
డి నేమమువార కాంతాకున్.

వెల రూ. 0—10—0.

వచ్చయ్య అందు నన్

శ్వ ర బు క్ డి పో,

రాజమండ్రి

5489

❀ ❀ ❀ ❀ ❀

[illegible]

వైజయంతీ విలాసము

అను

విప్రనారాయణచరిత్రము.

గ్రంథకర్త:— సారంగు తమ్మయ్యమాత్యుడు.

పాఠకులారా !!

ఇది విలాసమును యువపదమును సార్థకముచేసికొన్న ప్రబంధ రాజము. విజయ విలాసమునకు పిమ్మట నీవిలాస మత్యుల్లాసమును గలిగించును. విప్రనారాయణుండను వైష్ణవ బ్రహ్మచారి యీకాండని నాయకుడు. నాయకురాలొక వారవనిత. మధురవాణి దేవదేవుల నిద్దర వేశ్యకాంతలు విప్రనారాయణుని విటుని గాజేయ ననుకూల ప్రతికూలై యువజయము నందినవారు దాసిగానుండునట్లు ప్రతిన గామించుకొనిరి. విటునిజేతునన్న దేవదేవి కపట యోగినియై యతని యండజే

035,1M01,1 5489
678

Singarayana, Chitrakavi
Bilhanayana.

సికొని తుదకు విటునిగా జేసికొనను గల వేశ్యమాత వాని నిలువెడల నప్పుడు నీవొక సాధుపుంగవుడము నిందు బొందుపఱచితిమి.

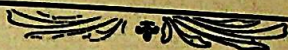
యొక్కని చేతఁబసిడిపట్టి వే నొక్కని నానడు చక్క నొక్కచి బొందివిటుల్ తెలియగలేరుగా డి నేమమువార కాంతాకున్.

వెల రూ. 0—10—0.

వచ్చయ్య అందు నన్
శ్వ ర బు క్ డి పో,

రాజమండ్రి

బి వి నీ య ము.

పండితులచే బరిష్కరింపబడియె.

చిత్రకవి సింగరార్య విరచితము.

13. 12. 5

వల్లివర్క:

కె. యం. రావు.

రాజమండ్రి.

1937

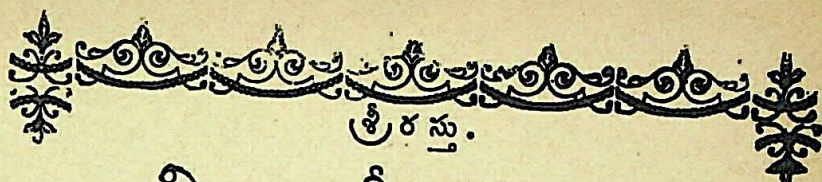
[వెల రూ. 0—12—0]

035, LM92, 1
G75

శ్రీలలితా ముద్రాక్షరశాలయందు
ము ద్రిం పఁ బ డి యె,
రాజమం ద్రి.

SRI JAGADGURU VISHWANATHAN
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY

Jangamawadi Math, Varanasi
Acc. No. 5489

విల్వణీయము.

ప్రథమాశ్వాసము.

శ్రీరామావనిజానిజాయతభుజా ♦ శృంగారశాఖామిత
 తస్మిరాకారలతాస్తనస్తబకభా ♦ స్వద్దంతవాసః కిసా
 లారాళాలకభృంగరంగదళలాం ♦ గాంచత్ప్రసూనోత్కర
 శ్రీరామాకృతికల్పకంబు మము ర ♦ క్షీంచు బుధానందమై.

క. భవసరసిజసంభవముఖ

భువనస్థ సమస్తదేవ ♦ ముఖ్యుల కెలమిం
 బ్రవిమలసుతి మొక్కెద మ
 త్కవితకు సంతతము సత్ప్ర ♦ కాశము కలుగఁ.

క. ధర దోషోదకముల నిడి

గరిమఁ సుగుణామృతంబు ♦ గాంచు సుకీర్త్యా
 కరవరమాననపదసం
 చరసత్కవిహంసములను ♦ సంస్తుతి నేతుఁ.

తే. నిర్మలావయవమ్ముల ♦ నెమ్మి విడిచి

వృణములకుఁ బాటు మక్షికా ♦ వృతతిభంగి
 యొప్పులు గ్రహింప కెప్పుడు ♦ దప్పు లరయు
 కాకవులలోకముల నే నీ ♦ రాకరింతు.

వ. అని యిష్టిధంబున నిష్టదేవతా నమస్కరణంబుచు, నత్కవి పురస్కరణంబునుఁ గుకవితిరస్కరణంబుచుం గావించి, యేనొక్కఁగాఁ డెక్కువయగు మక్కువం జొక్కి హృద్యవిద్యానవద్యులగు విద్యదాదులుఁ గొలువం గొలుపుకూటంబున నధివసించి సమంచితగతుల నతులనై ఖరి దీపించు నవనరంబున,

తే. చిత్రకవివంశదుగ్ధాబ్ధి ♦ శీతభానుఁ
డనుపమానోక్తి శ్రీసింగ ♦ రార్యసూనుఁ
డమిత కవితావిశేషజ్ఞుఁ ♦ డనఁగ వెలయు
నారసింహార్యకవి వచ్చి ♦ నన్ను మెచ్చి,

క. శ్రీపండిపెద్దినత్కుల
దీపక, కాశ్యపనగోత్ర ♦ దీవ్యన్నానా
భూపాలకమకుటమణీ
శ్రీపదపాదాగ్రభూమి ♦ కృష్ణస్వామి!

సీ. కుత్సితకాణాద ♦ కుత్కీలకవిభేద
సంశక్తయుక్తి వ ♦ జ్యోప్రహార
యణకాంక్షపాణి నీ ♦ యాటవీపాటన
చటులసూక్తి విహార ♦ పటుకుతార
నిర్ణీతకృతజై మి ♦ నీయలోతూడ్ధూత
సంస్థారవాక్యజం ♦ ఝాసమీర
దుర్మృతవేదాంత ♦ దుర్మదవిచ్ఛేద
భాసురవచన ప్ర ♦ భావసార

తే. కావ్యనాటకలనదలం ♦ కారచతుర
సాహితీమహాసన్నాహ ♦ సరసహృదయ
పండిపెద్దికులీన సం ♦ పన్నిధాన
పాలితకవీంద్ర శ్రీకృష్ణ ♦ పండితేంద్ర.

వ. అని వినుతించి, వినుము! భవదీయంబులగు చతుర్థశవిద్యాప్రభావంబులు, సకల భాషావిశేషంబులు, సమస్త చమత్కరియవినోదంబులు, నెన్న నిన్నులకుఁ దరంబుగాదు. నిఖిలలోకంబులఁ గృతిముఖంబుగాఁ గీరి నిత్యంబగునట్టి కృతులయందు నాంధ్రం బతిరమణీయంబు గావున, నొక్కపురాతనకథ నాంధ్రప్రబంధంబుగా రచియించి, రాహుంకితంబుచేసి, యాచంద్రతారకంబగు సత్కీర్తిగాంచు మనిన నేనును సంతోషాంతరంగుండ నగుచు,

క. మున్నింద్రీతనూభవునకు

వెన్నుండు సహాయమైన * విధమున నే నా

సన్నుతసద్గుణగణనం

పన్నుం డాకవివరాధి * ప సహాయమునన్.

క. శ్రీజనకసుతహృదయ న

రోజాతద్యుమణి కజ వి * రూపాక్ష మరు

ద్రాజప్రముఖామర్త్య న

మాజాగ్రీణి కరిజనాను * మరుదసిఫణికిన్.

క. తుండీంద్రతుండనిభదో

ద్దండస్ఫుటకాండనిర్జి * త మహోద్దండా

ఖండలరిపుకాండునకున్

ఖండపరశుచండకార్ము * క విఖండునకున్.

క. సుందరపదారవిందమ

రంద ముదితబుధపురంద * రమిలిందునకున్

కుండశరత్కండవృష

స్యందన చందన కనద్య * శశికందునకున్.

క. వరధీధిక్రత చక్రాం

గరధికి సౌందర్యహాసిత * కరధికి వినమ

చ్చరధీకృతశరధికి దా

శరధికి ధృతశరధి కురగ ♦ శాత్రువరధికి.

క. హరితనయహృదయసారస

హరికి మహానూనృతజిత ♦ హరి కలితేజః

పరిహసితహరికి భవగజ

హరికి సదాపాదపంక ♦ జానత హరికిన్.

క. శాంతునకు దాసహృదయ ని

శాంతునకు నిశాంతనయన ♦ చాకోరయుగా

కాంతధరాజన్యకళా

కాంతున శానందభరిత ♦ కపికాంతునకున్.

క. రావణహరణునకు జితై

రావణచంక్రమణునకు ధ ♦ రారమణునకున్

భావనజనభరణునకున్

భావనయాభరణునకు న ♦ భంగరమణునకున్.

క. రామునకు నీలమేఘ

శ్యామునకు దివాకరాన్వ ♦ యాంభోధిసుధా

ధామునకుఁ బరశురామ వి

రామునకు సమస్తభూవ ♦ ర లలామునకున్.

వ. అంకితంబుగా నాయొసర్పంబూనిన బిల్వణోపాఖ్యానం బను మహా
ప్రబంధంబునకుఁ గథాశ్రమం బెట్టిదనిన,

పు ర వ ర్ణ న.

తే. వసుమతికి నాభిభూతమై ♦ వరలునట్టి

భర్మశిఖరికి నుత్తర ♦ భాగమందు

దృపదలలితంబు నుజన నం ♦ దోహచరిత

దివ్యదేశంబు పాంచాల ♦ దేశ మమరు.

వ. అందు,

శా. శ్రీరామామణి కాటపట్టు, హరికిఁ ♦ శృంగారవాసంబుఁ, జె
ల్వొ రత్నంబుల కెల్ల నాకరము, స ♦ మృగ్వహినీపాలి కా
ధారం, బన్యదుగానదంబు, విబుధ ♦ త్రాణంబు, రాజాప్తిచే
శ్రీరమ్యం బయి సింధునీతిఁ బురి ల ♦ స్మృమందిరాఖ్యం దగున్.

క. ఆ పురము జయశ్రీలకుఁ

గాఁపురము, సమంబు ద్వార ♦ కాపురమునకున్

భూపురములలోఁ జెల్వగు

గోపురముఖచుంబితైక ♦ గోపుర మగుచున్.

క. సతత శిరస్థల వినర ద

దితిసుతతటినీతుషార ♦ దీప్తిబ్రములై

నుతికెక్కు సాధరాజము

లతులిత శివమూర్తు లనఁగ ♦ నప్పరిలోనన్.

అ. కనకగోపురాగ్ర ♦ ఘటితగారుత్మత

రత్నరుచులు కుముద ♦ రాజాలేడి

తొడరి మెనవఁజూచు ♦ దూర్వాంకురము లని

చను మృగేంద్రముఖము ♦ లునికి నులికి.

సీ. ఒకచోట వనబోడు ♦ లొకనీటు గొని మీటు

వీణలనాదంబు ♦ వేడ్కనేయ

నొకచెంగట నభంగ ♦ నకలాంగయుతమంగ

శమృద్ధిగరవము ధిం ♦ ధిమి యనంగ

నొకవంక గతశంక ♦ నకలంక మృదువంక

జాస్యలు చెలఁగి లా ♦ న్యములు నలువ

నొకచెంత వగకాంత ♦ లొగి వింతఁ గొని సంత

సముమీలు సరసగీ ♦ తములఁ బాడ

తే. వెలయు బహువిధ వాద్యనం ♦ వేద్యహృద్య
 ఘుమఘుమార్భటి దిక్కులఁ ♦ గొమరు మిగుల
 జనుల కానందరసము ని ♦ చ్చలుఁ జెలంగ
 రంజితావనిజాని యా ♦ రాజధాని.

సీ. సురసాలనంతతి ♦ సురసాలనంతతి
 గతి ఖగాలికి ఫలో ♦ న్నుతి యొసంగు
 మహితకాంచలములు ♦ మహితకాంచనముల
 పోలిక నామోద ♦ ములు ఘటించు
 కలితపున్నాగముల్ ♦ కలితపున్నాగము
 లట్ల కొమ్మలతోడ ♦ నమరియుండు
 రంభాదినటనముల్ ♦ రంభాదినటనము
 కరణి మరుత్ప్రసంగ ♦ గములఁ బొదలు

తే. పనన లెంతయుఁ బననల ♦ ఖ్యాతి ద్విజాల
 కును బడక్రమనంయుక్తి ♦ కొమరుమీఱు
 నగము లున్నతినగముల ♦ పగిది వనుల
 నలరుచుండు వివత్సంబు ♦ లగుచుఁ బురిని.

క. ఆ వనములు ద్విజనందో
 హావనము లతులితవృత్తి ♦ హావనములు న
 త్పావనములు మార్గికసం
 జీవనములు కలితభువన ♦ జీవనము లగున్.

మ. కులసంరక్షణులున్, సువాక్సుమహితుల్ ♦ గోత్రాహితుల్, జాతవే
 దులు, ధర్మాత్ములు, భానురాఖ్యభువనా ♦ పుల్, నజ్జగజీవనుల్,
 కలితార్థపదు, లూర్జితార్థులు, కన ♦ త్తాంతుల్, తమోదూరు, ల
 య్యిల ధాత్రీసురు లెంతయున్ విబుధులై యింపొందుటల్ చిత్రమే!

సీ. చక్రములకుఁ గీడు * నలువని రాజులు

దివిరి నత్తముల భే * దింపని యిను

లిల కుభృత్తులకు వె * న్నియని కూర్మిపతులు

గోత్రవర్గము బల్మి * గూల్పనిందు

లరికి చూర్మిము గా * నట్టిపూరుపసింహు

లనయంబు మూలనుం * డని మహేశు

లోకని దాపునఁ జేర * నోపని శ్రీదులుఁ

బుణ్యంబు దప్పని * పుణ్యజనులు

తే. నార! వీరన వీరన * యైకరతులు,

పరగుదురు పురి శుచిభాను * వంశు లగుటఁ

గువలయానందసంధాయి * గురుతమోష

శాంతినై పుణ్యనిధులు రా * జన్యవిధులు.

మ. ఒకశంఖంబునఁబొంగు నర్థపతి యు * ద్యోగంబు తాము భజి

పక రత్నాకరుతోడి సఖ్యమునకుం * బాటించి సంఖ్యాధిక

ప్రకటార్థాధ్యతచేఁ జెలఁగి బహుమి * త్ర పాభవాఖండరూ

ప కళా భూరివిభూతిఁ గాంతురు పురి * వై శ్రోత్తముల్ వేడుక.

క. హలపాణి యొక్కయేరుం

గలవాడని తెల్లజేసి * కడువేడ్క బురి

గల విష్ణుపాదజావళి

యలరారె సువర్ణయుక్తి * వ్యవసాయమున.

ద. సరసిజబాంధవుండు మును * చాయ ననూరుండు తేరుదోలను

స్థితరతన్నిబద్ధవర * జహ్మగపాశము లోలి వేలన

ప్రరికరు లబ్జనాశములె * పోయని తుండము లెత్త దక్షిణో

ర్తముల నేగు భీతిపెయ్యి * దజగతీక్షణుడై రయంబున,

చ. వరున నిజేశు ము లఁబడ ♦ వైచినయట్టి మరుత్తరంగము
 సరిగొనక జవంబు గొని ♦ సాగిన నాశుగమై సమీగుడ
 ర్చిరహినిరాఁ దదాకృతి హ ♦ రించెఁ బదోద్ధతధూళి కప్పి త
 త్పురి తురగోత్తమంబులు వి ♦ భూషితసాదిబలోత్కరంబులై.

చ. సమములు గావు వాజు లని ♦ సారథి కుంటని గాలికూడువ
 పగ్గములని చక్క మొంటి దని ♦ గ్రాలు ననంతమణివృజవృభా
 వమహితమై ఘనావరణ ♦ వైఖరితో నలరారు రాజితో
 త్తమరధరాజ భానునిర ♦ ధంబు హసించు నదా సముద్గతి.

క. కట్టింతురు రుద్రునియన,
 దట్టింతురు హరులనై నఁ ♦ దలఁగని కడిమి
 గొట్టింతురు యమునై నను,
 బట్టింతురు రిపులనెల్ల ♦ భటు లప్పురిలో.

సీ. తమ్ములదోషాప్తి ♦ గ్రమ్మిమూసినట్టు
 నయశాలులను బాట్టా ♦ నర్చుకొంట
 ధాత్రిమహాహను ♦ దండనిల్విననడి
 కలనదావర్తుల ♦ గార్చునగడు
 భోగి నధోగతిఁ ♦ బొందించు పాతకం

బాదిత్యకపుల మే ♦ లడఁచుకొదవ
 కడుఁ గళానిధి దమో ♦ గ్రస్తుఁ జేసినదూటు
 ఘనులవివర్ణతఁ ♦ గలపు కలఁక

తే. నలువ తప్పించుకొనియెఁ ద ♦ న్నుగరినకుల
 యలరుపదములు, మృదుజంఘ ♦ లరిదిపిఱుదు,
 లలఘునాభులు, మెఱుఁగారు ♦ వలుదకుచము,
 లఘుర్గుఘ్నాఘులు, వర్ణకుంత ♦ లము లమర్చి.

ఉ. కాంచన పద్మరాగ శశి ♦ కాంతమణిగణకల్పితోజ్జ్వల
దంచితసాధరాజములు ♦ తత్పురి నొప్పె ధ్వజాన్వితంబులై
మించినభీతి వత్త్రయుత ♦ మేరుముఖాచలపంక్తులెంతో నే
తెంచె ననంగ భూతిసమ ♦ తేంద్రుడుగాన ధరేందు పాలికి.

—♦ పుష్పలావికావర్ణన ♦—

నీ. నెత్తిమ్మిదేకాంతు ♦ నీ విక వదలించు

నీవిక వదలక ♦ నేవిధంబు

సీకుల్కుచెండేవి ♦ పైకమ్మ దప్పించు

పైకమ్మ దప్పనే ♦ చేకొనంగ

నెంత నీకై దండ ♦ నిచ్చేనటే మేలు

కై దండ యిత్తురే ♦ కర మెడలక

భావింప గుచియేమొ ♦ బంధుజీవం బేది

యీబంధుజీవనం ♦ బెందుగలుగు

తే. ననుచు వీధుల సరస న ♦ స్మానుకూల

వచనరచనల మెలఁగుచు ♦ వరలు విటుల

కనుగుణంబుగఁ బలుకుచు ♦ ననుదినంబు,

వెలయుదురు వీటఁ బుష్పలా ♦ వికలుఁ బ్రీతి.

ప. మఱియు నప్పట్టణంబు మణిఘటిత కాంచన ఘనావరణంబులును,
ఘనావరణ నివారణ పలు పటాంచ లానిల కేత నాంచిత సాధ
రాజంబులును, సాధోపరి నిబద్ధ ముక్తామయ శిరోగృహంబులును,
గృహగాజిత మణి కవాటంబులును, గవాట విరచిత మరకత మణి
శోభా విరాజమాన తోరణప్రకాశిత ద్వారంబులును, ద్వారోభయ
పార్శ్వ రమ్య రత్నవేదికలును, వేదికాంతర రచిత విద్రుమఃబులును,
విద్రుమ వైడూర్య స్తంభ సముదయంబులును, స్తంభ సంభృత
శాత కుంభ కుంభ విలసిత మంటపంబులును, మంటపాభ్యంతర

సంచర త్సుందరీజనంబులును, జననందోహ సంపూరిత వీధికారా
 జంబులును, రాజకుమారామాధ సంచర ద్దంధ సింధుర సైంధన
 రథనికరంబులును, కరవిన్యస్త వీణావాదన ప్రవీణగాయకులును,
 గాయకయుక్త మృదంగ తాళాది లాన్య సంరంభ విజృంభమాణ
 రంభా సమాన వారకాంతలును, గాంతనిరంతర సురభికుసుమ ఫల
 భరితోద్యానంబులును, నుద్భానాంతర కనత్కమల కల్పార మృరంధ
 పాన తుందిల మిళింద ఝంకార ప్రమోద మేదుర సారస హంస
 చక్రాది జలవిహంగకలిత సరస్సులును, సరసమనోహర పరిమళ
 మిళిత శీతల పవమానంబులునుంగలిగి, యమ రావతీ విధంబున విబుధ
 గణ విభ్రాజమానంబై, తేజోవతీ నగరంబు చందంబున లోహి
 తాళ్వ విలసితంబై, సంయమనీ నగరంబు పాలుపున సమవర్తి ధర్మ
 రాజ విరాజితంబై, నైఋతినిలయంబుకై వడి పుణ్యజనోద్దీపితంబై,
 వరుణమందిరంబురీతి ఘనపుష్పమాలికా శోభితంబై, పవన
 గేహంబుభాతి నానా సుగంధ బంధురంబై, యలకాపురంబుపగి
 ధననిధి మహితంబై, కైలాసంబులాగున రాజశేఖర రమ్యంబై,
 కమలగర్భనదనంబుపోలిక మహిత భాషా సమన్వితంబై, హా
 నివాసంబుచాడ్చున నిత్య ముక్తాభిగమ్యంబై, భోగవతీపుటభేదనంబు
 తీరున మహాభోగి భానురంబై, వాహినీపతి తెఱంగున శరణాగ
 భూభృజాతంబై, సాకేతరాజధాని వదువున రామ లక్ష్మణోప శో
 తంబై, ద్వారకాయందంబునఁ గృష్ణ బలభద్ర ప్రకాశంబై, హస్తీశ్చ
 వైఖరి గాంగేయాది పూజితంబై, యింద్రప్రస్థపురంబుమాడ్కి య
 గతధర్మజాతంబై, వారణాసిమాడ్కిఁ బ్రచండకాలభైరవ శూ
 హస్తరక్షితంబై సిరుల నిరవొందుచుండు.

క. అజగతి కధిశ్వరుడై,

రాజిలు మదనాభిరామ • రాజేంద్రుడు జ

న్యాజితబాహుపనిధా,

రాజిత సమవోన్నతారి యాద్యోత్తుంజై.

సీ. రమా లక్ష్మీమంది య రమ్ము మేలమ్ముగా

గరు సదాభిగుణమ్ముగా గ్రహించి

మధురధర్మముఁ బూని యాధవు లోఁగొని

యలఘు ద్విజావళి య నాదరించి

దాక్షిణ్యశాలి నొఁ య ద్దనె నిల్పికొని కళా

నిధిపర్యమన రుచుల్ య నిండఁజేసి

శోభితంబుగ మహా య సుకృతిభావముఁ గాంచి

వరసత్యరతిమనో య హరతమించి

తే. కలనయం దుగ్గిమ్మూర్తి సయ య కల్పమడఁచి,

ఘన సదృక్పాత్రికా మాన య కర్తయగుచు

నతను విశ్వాతిచే మన య నాభిరాముఁ,

డలరు నిజనామగరిమ య య ధార్థముగను.

సీ. బిసములోపలఁజిక్కి య వెడలువాని న్వయభు

లాలిత వాణీ వి య లాసుఁజేసె

నొంటివాఁడై దాన య మొరుని వేఁడిన చిరం

తనమానిమేటి భూ య ధవునిఁ జేసె

నచలాధివాసుని య నాదిభిక్షుని సర్వ

మంగళలానుభవసం య ప్రాప్తుఁజేసె

బహుళార్తిభేదవి య భ్రాంతి గుండకళంకి

దనతోడఁగూడ న య త్పతినిఁ జేసె

తే. నెన్న నీగుణ మీధర్మ య మెందుఁగలదె,

తగ నయుక్తుల సరియుక్తు య లుగ నొనర్చు

నితని మదనాభిరామాఖ్య య మిడిన నలువ

కౌశలంబు గణింప శ య క్యంబె చూడ?

- తే. రమ్యగుణశాలి యాభూపు ♦ రంధరుండు
దారగాఁగొని లీలము ♦ దారమాల
ననుదినముఁగూడి క్రీడల ♦ నతిశయిల్లి
యవనిఁ బొలిచె బుధనికా ♦ యంబు వొగడ.
- క. ఆయనఘన కుదయించె మ
హాయతగుణజాల బాల ♦ యంచితలీలం
దోయజసాయకు నాటవ
సాయక మన భూజనాళి ♦ సన్నుతిసేయక.
- తే. చాయలనుఁ జెల్వమైన లే ♦ బ్రాయమునను
జనుల కల్లారుముద్దుగా ♦ ననువుపడుచు
నాట పాటలు నలుపుచు ♦ నవని బాల
యామినీపూర్ణతిలక స ♦ మాఖ్య నలరు.
- వ. ఆకుమారీరత్నంబు దినదినప్రవర్ధమానయై యున్నయెడ.
- క. మృగమదమున రుచి బుట్టిన,
పగిదిని, జెఱకునను బండు ♦ బండినరీతిక
దగ సురభి పసిడి నొదవిన
పగటున, యశావనము దనరు ♦ బాలామణికిక.
- మహిత యశావనరూప ♦ మధు మధురాలాప
బింబోష్ఠి శ్రీవర్ణ ♦ బింబకర్ణ
కంజాతదళనేత్ర ♦ కాంచన నిభగాత్ర
చతుర చంపకనాస ♦ చారుహాస
పట్నకైతశ్శోణి ♦ పల్లవాచిత పాణి
ప్రౌఢ సౌభాగ్యసం ♦ పన్న యోగ్య
కరికుంభ కుచపాళి ♦ ఘన నీల రోమాళి
యబ్బార కుం ♦ దారదన

తే. యలరు మరుపంపుమొలక, కా యజుని చిలుక,
కలితకర్పూరతిలక, సు గంధఫలక,
యామినీపూర్ణతిలక నీ లాంచతలక
రాజసముగుల్మ శృంగార రసముఃజిల్మ.

సీ. నలినాక్షి కొప్పు కృష్ణ త్వంబు బ్రాపించు
నెమ్మొము విజ్ఞరీతి నిష్ప్రతిల్లు
నబ్జాన్యకన్నుల బాక్షత వహించు
నధరంబు మాధవ శ్యాతి నమరు
నలివేణి చనుదోయి యచ్యుతత్వముఁగాంచు
జెయ్యి పద్మాహిత స్థితి భజించు
గరియాన నూగారు హరిలీల భరించు

ననంతవిభూతి గరిమఁదాల్చు

తే. నాభి పురుషోత్తమాకృతిఁ బ్రాభవిల్లు
దనువు హేమాంశుకసూర్తిఁ దనగ, నిట్లు
భామ యవయవగతి నిష్ణు భావమొంది
వెలయుచుండు జనావళి వినుతసేయ.

వ. ఇట్లు తల్లిదండ్రుల కల్లారుముద్దుగా ముద్దియ యేప్రోద్దుఁ బ్రోద్దులఁ
బుచ్చు నవనరంబున.

—విద్యాభ్యాసము—

తే. అక్షరాభ్యాస మొనరింప ననువుపడుచు
స్వరయుతంబుగ వీణాది వాదనములు
చెలఁగు గీతప్రబోధవి శేషకలన
గాననైపుణి నేర్చె నం స్కారయుక్తి

సీ. రమణీయతరమైన రాయంచ మృదుచర
ణాబ్జ సంగతిన నా ట్యమలు నలువ

జెలువమై ముద్దులు, గులుకు పల్కులతోడఁ
 బెంపుడు రాచిల్కఁ ♦ వేరుఁ గొనఁగ
 రామాయణాది స ♦ ద్ధృంధముల్ వెలయఁగాఁ
 బద్యపుస్తకరాజి ♦ పరిధవిల్లఁ
 దాశకాలక్రియో ♦ ధ్వాతతంత్రస్వర
 భేదంబులను బాణి ♦ వీణమెఱయఁ

తే. జెలఁగు చిటునవ్వు వెన్నెలల్ ♦ చిలుకుచుండఁ
 గలికి తెలిడాలు చూపులు ♦ గలయఁబర్వ
 బాండిమము దోచి భారతి ♦ భాతి నాతి
 పసిడిగడ్డెయపైఁ శాట ♦ శ్లాఘుచుండె.

క. ఆపాట నవసుధాలహ
 రీపటల మనోజ్ఞమాధు ♦ రీలలితంబై
 కోపై వీనులకాపై,
 యా పైకరవంబుమాడ్కి ♦ నాపైఁ దోచెన్.

వ. అట్టి సమయంబున,

క. మదనాభిరామభూపతి,
 యొదవిన సంతోషచున మ ♦ హోల్లాసముతోఁ
 బొదలుచు గానము సేయఁగ
 మదవతి నిజపుత్రిఁ జూచి ♦ మదిఁజింతించెన్.

తే. ఈకులపవిత్ర సురుచిర ♦ హేమగాత్ర
 చంద్రకళగద సంగీత ♦ జలధి కిపుడు,
 దీనికిని సర్వవిద్యలుఁ ♦ దేటవడఁగఁ,
 బేర్చి సాహిత్య మొదవఁ జె ♦ ప్పింతు ననుచు.

వ. నిశ్చయించి.

తే. కొలువుకూటంబునకు వచ్చి య కువలయేశుఁ,
డమరసింహాసనాసీనుఁ డై ప్రభానుఁ
డగు వసంతాఖ్యు రావించి యధికసంభ్ర
మమున మన్నించి పలికె న య మృతి దలిర్ప.

క. ఓమృతిశిఖామణి! యిదె,
నాముద్దుల కూర్మితనయ య నయ మలరంగాఁ
గోమనగతి లయ పద్ధతు
లేమారక సరసగాన య మింపుగ నేర్చెన్.

తే. గానవిద్యకుఁ దగినట్ల య కన్య కిపుడు,
కావ్య నాటక య సదలంకారభావ
సరససాహిత్య మేర్పడు య సరణిఁ గఱపి,
ప్రౌఢ గావింపవలయు ని య రూఢమతిని.

వ. అనుచున్న సమయంబున సభాసదులు తమలో నిట్లనుకొనిరి.

తే. కలికిపాలిండ్లు మేలిబం య గారుగిండ్లు,
చానవాల్జాపు లాసుమ య చాపుతూపు,
లతివవదనంబు సదనంబు య యభినుతకు,
కాంతముంగురు లమ్మధు య కరుల కురులు.

ఉ. మో మఖిలంబుఁ గన్నుఁగవ య మచ్చటమీఱఁగ వక్షమంతయున్
గామిడిచన్నదోయి, కను య గొను సమస్తము మిన్ను చూడఁగా
హేమము తత్తనూభవ య మీరుచిరాంగికి విద్య చెప్పఁగా
నీమహి నెవ్వఁడోపు స్మరి యించినమాత్రన భ్రాంతిపుట్టఁగన్.

వ. అనిన విని వసంతుండు భూకాంతున కిట్లనియె.

క. ఓరాజ! సకలశాస్త్రవి
శారదు లీపురమునందఁ య జాలఁగలార

వ్వారి నిటకు రావించి వి

చారింపగ వలయు పిద్య • చదివింపగన్.

చ. అనవిని సర్వశాస్త్రముల • యందు విశారదులైన యార్జులన్
ఘనమతిఁ బిల్వఁబంచి, నయ • గౌరవము ల్పచరించి వారలక
గనుఁగొని వల్కె భూవిభుఁ డ • సంతగుణోన్నతులార! మీరఱుం
డినఫలమేమి? యొక్కటి ఘ • టింపుఁడు మా కన, వార లత్తరిన్.
సీ. తర్కశాస్త్రములందుఁ • దత్కలపనలయందు

భాషింపగను మహా • భాష్యమందు

శబ్దశాస్త్రములందు • సకలతత్వములందు

శ్రుత్యంతములయందు • శ్రుతులయందుఁ

దత్పదక్రమజటాం • తముల నారోహావ

రోహములఁ బురాణ • రూఢియందు

స్మృతివిషయమ్ములఁ • జెలఁగు మతగ్రంథ

ములయం దితరశాస్త్ర • ములను మఱియు

తే. ఘనులమై వాదములు, ప్రసంగ • ములు చేసి

గెలిచి యున్నట్టి మము ప్రసంగ • గించి యెవఁడు

గెలుచు, మావంటివార లే • కలను గలరు?

రాజ్యరఘువతి, మదనాభి • రామస్యవతి!

చ. అన విని వారి కిట్లనియె • నాత్మముదంబున భూమిపాలుఁ డో
ఘనమతులార! మీర లిటఁ • గౌశల మేర్పడఁ గావ్యనాటకా
భిషయ కవిత్వచాతురిత • పెం పఖిలంబుఁ గనంగఁజేయుఁ డీ
మనసిజరాజపుత్రికిని • మద్వరపుత్రికి మంజుగాత్రికిన్.

ప. అనిన విని యార్జవర్యు లారాజవర్యున కిట్లఁ రి.

క. మేము రసజ్ఞుల మధిపా

కామయ్య! రసజ్ఞు లనఁగాఁ • గవివర్ణ లేకా

దా, మాకుఁ గవిత్వములే,

దీమహి ఛాందసులఁబొందు నే యది తలవక?

వ. అది యెట్లంటుని.

సీ. శబ్దావశబ్దవి • చారి యైనట్టి వ్యా

కరణజ్ఞ జనకునిఁ • గాఁ దలంచు,

యు క్తివాదములచే • నొప్పారు తార్కికు

భ్రాతగా బుద్ధి నే • ర్పడఁ దలంచు,

చతురుడౌ మీమాంస • శాస్త్రపారీణునిఁ

గదియఁగ వండుఁ • గాఁ దలంచు,

నొదిగి వైదికనిష్ఠ • నుండు సధ్యాపకుఁ

గనలి చండాలునిఁ • గాఁ దలంచు

తే. వివిధముగ నిట్లు లభిప! క • విత్వ కన్య

కావ్య నాటక లనదలం • కారభావ

నవరసాభిజ్ఞ మది నిజ • నాచుకునిఁగఁ

దలఁచి వరియించుఁ దనుఁదానె • వలపుమించి.

వ. అని పలికిన విబుధేంద్రులకు రాజమహేంద్రుం డిట్లనియె.

క. వర నాటక కావ్యజ్ఞుఁడు,

సరనుఁ, డలంకారవేది • ఛందోనిపుణు,

దురుసాహిత్యకళానిధి,

యరయఁగ నెవ్వఁడు వచింపుఁ • డతని దెలియక.

తే. అనిన మల్లాణ, బిల్లాణ • లనఁగఁ గవులు,

సరసు లిరువు రలంకార • సహితు, లందు

బిల్లాణుం డనువాఁడు గం • భీరుఁ డధిక

తముఁడు, కవిరా జనంగ స్తో • త్రములు వడసె.

—♦ బిల్వణకవిని వర్ణించుట ♦—

శా. అవాచాలత, యశవిత్వసరసం, ♦ బాప్రాధి, యారూధి, యా
భావం, బా పదశబ్దగౌరవము, లా ♦ పాండిత్య, మాశాస్త్రబో
ధావిర్భావక, మానుధారనవచో ♦ వ్యాపార, మాప్రజ్ఞ యిం
దేవిద్వద్బలభేదికై నఁ గలదే ♦ యెంతేనిఁ జింతింపఁగన్?

సీ. ధరణి వస్త్రములలో ♦ ధవళాంబరము మేలు,

ఋతువులలో సుమా ♦ స్వీతము మేలు,

సుమములలో శీర ♦ శోభి మల్లిక మేలు,

విలుకాండ్రలో రతి ♦ విభుడుమేలు,

ఘనసారభములలో ♦ గస్తూరి మేలగుఁ,

గలయస్త్రములఁ గార్ము ♦ కంబు మేలు,

తనరు వాక్కులలోనఁ ♦ దర్కచాక్రము మేలు,

సారసముఖులలో ♦ శ్యామ మేలు,

తే. పరగు పదవులలో విష్ణు ♦ పదవి మేలు,

దశలయందున యౌవన ♦ దశయు మేలు,

మహితగీతులలో బంచ ♦ మలయ మేలు,

కవులలో నెల్ల బిల్వణ ♦ కవియ మేలు.

చ. మృగములలోన సింహ, మవ ♦ నీందులలో రఘురామమూర్తి.

న్నగములలోన శేషుడు, వనమ్ములలోపల నందనమ్ము, దే

వగణములోన శంకరుడు ♦ వార్ధులలోన బయోద్ధి యెట్లనో,

మిగులఁ గవీంద్రసంతతిని ♦ మేటియె బిల్వణుఁ డెట్లు చూచినన్.

వ. అనిన విని వారల బహుశరించి యథాస్థానంబుల కనిచి మంత్రిహ
నితో నిట్లనియె.

—♦ రాజు బిల్వణకవిని బిలిపించుట ♦—

ఉ. ఆకవిరాజరాజమణి ♦ నాదర మొప్పఁగఁ బిల్వబంపు మ

య్యా! కవితాచమత్కృతి వి ♦ హారముఁ జూతము, మత్కుమా

స్తోకముగాఁ గవిత్వవిధిఁ జొప్పడఁ జేయుద మంచుఁ బల్కుఁగా,
నాకడ మంత్ర సజ్జనుల ఁ నంచిన, వారటుఁబోయి యచ్చటన్.

సీ. ఒకచెంత వేదాంత ఁ మూహించి ప్రకటించు,

నొకయోర మన్యసార ఁ మొగి వచించు,

నొకచోట వరసాట ఁ కకలాపము రచించు,

నొకచక్క ఘనఘక్కిఁకోక్తి దెలుపు,

నొకయోర శృంగార ఁ యుతకావ్యములఁజూపు.

నొకసీమ నురుసామ ఁ మూని పలుకు,

నొకడుండ స్వరమండ ఁ ల కలగానము బేర్పు,

నొకకేవల బహుభావఁయుక్తి నెఱపు,

తే. నొక్కతలమున మీమాంస ఁ మొక్కచారి

వ్యాకరణపాఠ, మొకదెస ఁ నలఘులక్ష

ణాద్యలంకారములఁ గోర్కుఁ లమర నొసఁగు,

నట్టిబిల్వఁబుఁగాంచిరి ఁ హర్షమొనవ

వ. కాంచి, దండప్రణామంబు లాచరించి దీవనలు గైకొని సముచితా
సనంబులం గూర్చుండి కవిరాజశేఖరు నుద్దేశించి.

శా. దేవా! బిల్వణపండితేంద్ర! విను, మ ఁ ర్థివ్యాతకల్పదుష్టమా

ద్యానం డామదనాభిరామనృపుఁ డ ఁ త్యంతానురక్తి బ్రతీ

క్షావాంఘ్రి మిముఁ దోడ్కొల్పెమ్మనుచు నా ఁ జ్ఞాపించె, విచ్ఛేదముఁడీ!

యీవేశం బనియంచుఁ బల్కుఁననియెన్ ఁ హేలాగతిన్ వారితోన్.

ఉ. ఏమి ప్రయోజనంబు? మము ఁ నేటికిఁ బిల్వఁగ మిమ్ముఁ బంచె నా

భూమివిభం డుదాత్తమతి? ఁ భూమిగుఁహోన్నతులార! తెల్పుఁడీ!

మే మట కేగుదెంచెదము, ఁ మీరన నేమిప్రయోజనంబొ, మా

కేమి యెఱుంగవచ్చు? మహా ఁ నీయులు పూజ్యులుగారె పండితుల్.

—♦ బిల్వణుండు రాజనభకు వెడలి వచ్చుట ♦—

వ. అని పల్కినఁ బ్రమోదాయమానాంతరంగుండై కవిపుంగవుం డమిత
శిష్యసంఘంబుఁ గొలువ రాజమార్గంబున వచ్చునెడ.

ఉ. ఆముఖసత్కథావిభవ ♦ మాకనుబామ్మ చంద, మావయో
ధామవీలాన, మానయన ♦ తామరసాతివిశాల దీర్ఘ రే
ఖామహితశ్రుతిద్వయ వి ♦ కన్యరకుండలదీప గండపా
ళీ మధురస్మితప్రభలు ♦ లేమలు సూచి రుదంచితోన్నతిన్.

తే. చూచి, తలయూచి, తత్తనూ ♦ రోచికాచి,
తీమహిమకాత్మ మెచ్చియెం ♦ తేనిసూన
బాణబాణవిభిన్న సం ♦ భ్రాంతచిత్తు
లగుచు నేకాంతమునఁ గాంత ♦ లతీతయమున.

ఉ. ఎవ్వఁడు వీఁడు, చక్కదనమే మన, నెన్నఁడుఁ జూడ, మెవ్వఁడో
పువ్విలుకాఁడో? యాననదుఁ పుత్రుఁడో? చంద్రుఁడో? యాజయంతుడో?
యివ్వనితాళిరోమణుల ♦ హృద్వనముల్ చిగురింపజేయఁగా
జవ్వ ! మేఘదేవి న ♦ సుతుఁడో మాతఁగ నాకు నాపుమఁ.

మ. అతినా! పువ్విలకాఁడనం బలికెదీ ♦ వజ్రాశుగం బెద్ది? యం
చితమా యిటుశాసమెద్ది? ♦ మఱియు జింతింప నవ్వారి ల
లక్ష్మీత తత్తచ్చభలాంఘనంబు లుపల ♦ క్షీభూతముల్ గావె నా
మతి సూహింపఁగ నచ్చెనో హరి తగన్ ♦ మానుష్యరూపంబునఁ.
సీ. రాకాకళాశోభి ♦ రాజబింబములంచు

వినుతినేయఁగఁబోలు ♦ వీని మోము
ప్రత్యూషవికసితా ♦ భౌతవత్సములంచు
నెన్నంగఁదగు వీని ♦ కన్నుదోయి

శ్రీకమారాని హేమః • సింహాసనంబంచు

వీక్షింపఁగా నగు • వీనియురము

పోన్నమితస్ఫుటో • ద్యుక్తాహిపతి యంచు

బలుకవచ్చును వీని • బాహుయుగము

తే. తుంటవిల్కొడు ముక్కంటి • కంటిమంట

నంటినను జెడి మును దమ్మి • కంటి కరుణ

మగుడఁ బుడమికి దిగియెనో • తగ నతండు,

నకియ! కాకున్నఁ గలదె యీ • చక్కఁదనము?

సీ. ఈపురుషోత్తము • నెద వసించిన పద్మ

కరభాగ్య మేమందు • కమలనయన?

యీచతురాస్యోక్తి • నెలమిఁ గాంచిన శుభ

వాణి ప్రాధిమఁ జెప్ప • వశమె తరుణి?

యీమేటిసర్వజ్ఞ • నెనసియుండిన సతి

భూతి యింతింతనఁ • బొనఁగ దబల!

యీధామనిధిఁగూడి • యింపొందు సుచ్చాయ

పదవి యెంతసఁచాతుఁ • బద్మగంధి!

తే. వినవె, యీవనితానవ • మనసిజాతుఁ,

గూడి కీడించు తరుణల • కోర్కులెల్ల

నఫల మగు, వీనినంగతి • నలుపనట్టి

కెలఁదిజన్మంబు ధారుణి • వృథయకాడె?

వ. అని యిట్లు వర్ణింపుచుండ బిల్వణుండు నిజానససుధాకరప్రభాజాల
మూలఁ దత్రత్యజనవిలోకననందోహమున చకోరబృందములు గాఁగ
మత్తేభఁబు చాడ్చున మందగమనంబున వచ్చి, విద్యజనమంతిపురోహి
తామూ త్యభ్యత్యవర్గంబుతోఁ దగురా జేంద్రినివలనఁ బ్రత్యక్షానాభివృ

దనంబులు గైకొని సముచితాననంబున నధివసించి యాశీర్వాదపూర్వకముగా వేదవేదాంతాదిశాస్త్రంబు ఋవన్యసించి, ఫలనహితంబుగా వత్సాక్షత లొసంగి మఱియును,

క. కవితాప్రసంగ మెంతయు
నవిరళముగఁ గొంత చేసి యచ్చట విద్య
త్కవివరులచేత మెప్పులు
నవసీపతి హర్ష మొదవ నందెను వేడ్క.

క. గురుకవిభాషితయుతమై,
సురరాజనభాస్థలంబు చూడ్కినిఁ దదూభి
వరునినభాస్థలి విబుధా
కరమై, పరమై, ప్రమోద కరమై యొప్పు.

వ. అప్పుడు.

తే. రాజరాజై న మదనాభి యాముఁ డలరి,
తనదు కంఠస్థహారాళిఁ దగ నొసంగి
మఱియు మణిరుచిరాంబర మహితభూషణ
కావళు లొసంగి విడిదికి ననిపెఁగవిని.

వ. అందు మితజనపరివృత్తుండై భూవరుండు మంత్రీవరునితో నిట్లనినె

చ. మగుఁడు తనూవిలాసమున, మంజుతరోక్తి విశేషయుక్తి చా
తురిమ గురుండు, సత్కళలఁ దోయజవైరి తలంప, వీని దా
వరనదిశేక్షణ ల్గనిన నారశ హాతిఁ గాంగుచుండు రీ
వరకవియొద్ద మత్సుతకు వాంఛితవిద్య లభించు టెల్లొకో.

తే. వినుము, సుగతికి వరకల్ప వృక్ష మిత్రడు,
వీనిలావణ్య మనియెడు విరులగుత్తి
దనరు తారుణ్యవతుల చి త్తంబు లనెడు
మధువముల రేచి తిగుచు న మృదతిఁలిర్ప.

నీ. వీనిమనోహరా ధీ నూనభావముఁ గాంచి

మే నెఱుంగకపోవుఁ ధీ నూనశరఁడు,

వీనిభాసురకళా ధీ విరుద్ధాతి గనుఁగొని

మిన్నందు నెపుడు త ధీ మీవిభుండు,

వీనిసౌందర్యాతి ధీ విభవంబుఁ బరికించి

యనిమిషగతిఁ జూచు ధీ హరిసుతుండు,

వీనిసాభాగ్యశో ధీ భితవృత్తిఁ గని యుత్త

రానఁ జెలంగు వి ధీ త్రేతసూనుఁ,

తే. డపుర! వీనికి దీక్షైన ధీ యతఁడు గలఁడె,

వసుధ వీక్షింప దేవతా ధీ పవిత్రలైనఁ

దొడరి మూర్ఛానుగతిఁజెందు ధీ దురు, మనుష్య

కౌతలన నెంత యీతనిఁ ధీ గాంచినంత ?

వ. అని,

క. ఈవిధమునఁ బల్కిన

కా విబుధేంద్రుఁడు నుమంతి ధీ యనియెక, నృపవర్యా !

విద్యాభ్యాసము చెలి

కేవిధమునఁ బట్టుబడుఁ గ ధీ వీంద్రుఁడు లేమిక్?

క. ఇతఁడు వినాగా నెవఁ డీ

క్షీతితలమునఁ గవివరుండు ధీ సెపుమా? యనినన్,

మతిమంతుడ! యీవిధమున

కతిచతురోపాయ మొకటి ధీ యాత్మక దలఁపుమా.

వ. అని నృపాలుండు పల్కిన మంతి యిట్లనియె.

క. దేవరవారికిఁ దెలియని

దీవిశ్వమునందఁ గలదె ధీ యపు డట్లు లెనన్

నే వచియించెద వినుమీ

దేవ! భవత్కరుణచేతఁ ఁ దెలిసినయంతఁ.

మ. ఒకచిత్రవ్రతమున్న దిర్వరఁ రా ఁ జోత్తంన! సిద్ధంబుగా
నకలంకాకృతి యైన సీతనయ జా ఁ త్యంధు నివోకింప దా
సుకవీంద్రుండును గుప్తగాత్రి నెపుడుం ఁ జూడన్ మదిం గోరఁ
దుకు నేమో వచియంచుటె యెఱిగి యిం ఁ దు న్మున్ను దథా
ర్యముఁ.

వ. అని మఱియు నిట్లనియె.

మ. కవిరాజాగ్రణి పుట్టుగ్రుడ్డనుచు నీ ఁ కంజాక్షికిం జెప్పి, యా
కవికిఁ మీసత కుప్తగాత్రి యని వే ఁ డ్కందెల్పి, యవ్వారికి
భవి నన్యోన్యవిలోకనక్రియలు నే ఁ ర్పున్ మీఱఁ గాకుండును
ట్లు విచారించెద నొక్కయుక్తి వినుఁ డి ఁ ట్లున్ రాజదేవరథా!

క. ఇరువురకు నడుమ నొక తెఱఁ

దిరముగఁ గట్టించి చదువు ఁ దృఢతరమతిఁ జొ

ప్పరయఁగ. మనకన్యక నే

మరకను జదివితమయ్య ఁ మనుజాధీశా!

వ. అనిన విని సంతోషితస్వంతుండై భూకాంతుండు.

క. ఓమంత్రి! యెంతవాడవు,

నీమహిమ నుతింపఁ దరమె ఁ నిర్మలగుఁ! నీ

వేమంటి, వేమి చెప్పితి,

వామాటలయట్ల నేత ఁ మది మేలుగదా.

వ. అని యంతఃపురంబుఁ బ్రవేశించి.

చ. జలరుహపాణి, వారిధర ఁ చారుమనోహరవేణిఁ, గాంచనో

జ్వలరుచిగాత్రి, నీలజల ఁ జాతదళాయతనేత్ర, సంతక

స్థలమున నున్నదాని, నుమ * సాయకుమానిని బోలు నాత్మజ్ఞ
నెలకొని కాంచి ముద్దుగొని * నెమ్మి దలిర్పంగఁ దండ్రియిట్లనుక.

— రాజు తనకుమార్తెతో బిల్వణుం డంభుండని చెప్పట. —

క. నాగర్భజలధిరత్నమ!

నీగారాబంబుజూడ * నీకెప్పుడు నే

రాగంబున సాహిత్యము

బాగుగఁ జెప్పింతునమ్మా * ప్రాధీమ మెఱయన్.

క. సంగీతపరిధికి సా

రంగధ్వజరేఖ వగుచు * గాజితకవితా

సంగతి లేక చెలంగుట

భంగంబుగదా తలంప * భావములోనన్.

క. సంగీతవిద్య కెలమిన్

సంగతి సాహిత్యవిద్య * సరిగా రెండున్

మంగళవతి కలిగిన నా

సంగతిఁ జెప్పంగఁ దలమె * సంగీతనిధి!

క. మనవట్టణమున విద్యా

భినయజ్ఞాన గలఁ డొకండు * బిల్వణ సర్వజ్ఞుం

డనఁగను జాత్యంధుం డాం

తనిచెంగటఁ జదువవలయుఁ * దత్పరమతివై.

వ. అనిన విని.

అ. అయ్యో! నేను చూడ * నాకవియొద్దను

జదువు లెల్ల నెఱులఁ * జదువుకొందు?

సంధికాననంబు * నాలోకనమునేయ

ననువ్రతంబు నాకు * జనక కలదు.

క. అధకుని, బాండురొగిని,

బాంధవదూషకుని, మండు, య బాపాత్ముని, దు
ర్గంధయుతు, గుమ్మనాని వ,
సుంధర దర్శింపరాదు య శుభగుణచరితా!

వ. అనినం గుమారికారత్నంబునకు జనకుం డిట్లనియె.

క. పట్టి! యీలా గందురె?

యెట్లై నను విద్యనేడ్చు య టెంతో బాగా,
గట్టిగ మీయిరువురకును
గట్టించెదఁ గ ఁడపటము య గనరాకుండఁ.

వ. అని యెడంబటచి, మఱునాడు సమయోచితకృత్యంబులు దీర్చి
కనకమణిమయ భూషణాంబరభూషితుండై కఘ్నోతరంబులు గడచి
యెడనెడఁ బుడమిజేజేలు దీవనలు గైకొనుచు, బహుదిననివసితదేశ
ధీశులమనవులు సముచితజనులవలన వినుచు, గొందఱు నుండరులు
మందర బారులై కైవారంబులు నేయఁ, గొందఱు కంజాతపాణులు
మంజులగతి వింజామరులు. వీవఁ, గొందఱు కీరవాణులు చే
వరాకులు 'గావింప నొక్కకర్పూరగంధ కపురంపుబాగా లొప్పు మిగుల
సందియ్య, సందియలు మోయ నొక్కమందయాన యందంబుగ
జందనాదు లొసంగ, సంగతి నూడిగంపుఁజెలు లిటు సముచిత
ప్రకారంబునఁ గొలిచి రా, మందగమనంబునవచ్చివచ్చి, రాజిత
మలాకరంబు చందంబున నందంబగు రాజ్యలక్ష్మీ లక్ష్మీతంబైన
యాస్థానమంటవంబుఁ జొచ్చి, సముచితకాంచనాంబుజమధ్యంబున
నధివసించు రాజహంసంబు సొంపునఁ గాంచనసింహాసనంబున మద
నాభిరాజహంసంబు విబుధగణపరివృతుండై మహేంద్రుం డగుచు
సనా సత్తత్రాసమన్వితుండై కువలయాధీశు డగుచు, మహాభాగ
పరివేషితుండై భూభృద్యతంసుండగుచు, రాజకుమార నేవితుండై

రాజశేఖరుండగుచు, నముచితభాషాసమర్పితుండై చతురాననుండగుచు సుమనఃప్రసన్నుండై పురుషోత్తముండగుచు, నభంగులైన వాహినీశులును, సప్తాజనబాధలైన సుమనోవల్లభులును, నవనశాలులైన ప్రచేతసులును, ననంతకులైన సమవర్తులును, ననుగ్రహసహితులైన ధనాధిపతులును, నచంచలులైన మహాబలులునుఁ గొలువఁగొలుపు డి మంత్రీవరులతో నిట్లనియె.

తే. ఓవనంతరూప య మహావనంతుఁ

డగు కళానిధిఁ బిలిపించు య నా, కళాధి
వాసిముఖి కొప్పఁ బలికితి య వాసిమీఱ
ననఁగఁ బిలిపించెఁ గవివరు య ననఘమతిని.

క. వచ్చినకవివరుఁ గనుగొని,

విచ్చేయుమటంచు సుచిత య విధుల నరేంద్రుం
డచ్చువడ నలిపి, కొన్నియు
ముచ్చటలుం గడపి కుతుక య మున నిట్లనియె.

ఉ. ఓకవిరాజచంద్ర! విను య మొక్కటిసెప్పెద, మత్కుమారి క
స్తోత్రకళావిశేషములు య చొప్పడఁ జెప్పుచు, లక్ష్మ్యలక్షణ
శ్లోకకవిత్వరూఢి కవి య లోకమున నన్ను తినేయఁ దెల్పుమీ
మాకు గురూత్తముండవయి య మత్కృత సత్కృతిగాంచి వేడుక.

—రాజు బిల్వణునితోఁ దనకుమార్తె కుష్మణికి యని చెప్పుట—

తే. అయిన నొక్కటికలదు, మ య దాత్మజాత

కుక్షిరోగంబునను గొంత య కొదవయయ్యె
వినయమందు మనీషావి య వేకమందుఁ
గానమందుఁ బ్రీతినివి య జ్ఞానహృదయ.

హ. అనినఁ గవిశేఖరుండిట్లనియె.

క. ఓహో! బాగాయెగద,

యూహింపంగ నెట్లు జెప్ప • నోపుమ విద్యా

పూహంబు? కుష్ఠగాత్రిని

నాహా! పీక్షింపరాదు • హరివంశమణీ!

క. వ్రత మొకటికలదు మాకిల,

శుక్రిహినుని, గుప్తరోగి • జూడనటంచున్,

మతి సంశయింపనేటికి,

ధృతమతి మముఁ బంపుమయ్య • ధీరవిచారా!

వ. అనిన విని రాజేంద్రుం డిట్లనియె.

క. దానికి నొక్కటిచెప్పెదఁ,

గానియెడన్ నడుమ పటముఁ • గట్టించెద న

న్మానముఁ గైకొని విద్యా

దానము నేయంగవలయు • దాక్షిణ్యనిధి!

ఉ. అందుకు బిల్వణుండు విన • యబు, నయంబు మనంబు నొంద రా
జేంద్రునిజూచి పల్కె. వసు • ధేశ్వర! మీమన నట్ల యుండఁగా
నిందుల కేమియందు? భవ • దీయవచోగతి మీఱరాదు, మే
లొందఁగ దోచినట్ల సతి • కొప్పుగఁ జెప్పెద విద్య నేర్పునన్.

వ. అనిన విని నద్గ్రంథకుసుమతూబూలాది ప్రదానంబుల సంతృప్తుఁ
గాపించిపుచ్చి, దరహాసితవదనుండై యిష్టసఖునితో నిట్లనియె.
తే నీయుపాయము బాగాయె • నీతివేది!

వసుచు భూషించి తత్త్వణం • బున నిమిత్త

కోవిదులఁ బిల్వఁబొచి య • క్కువలయేశుఁ

డనియె శుభలగ్నమిక్షింపుఁ • డచుచు బ్రీతి.

వ. ఇట్లు ముసూర్తనిర్ణయంబుఁ జేసి, గృహకారుల రావించి, వివిధచిత్రంబులుగా విద్యాశాల రచియింపఁజేసి.

—విద్యారంభము—

తే. అపుడు మదనాభిరామ నృఁ పాగ్రగణ్యఁ
డతులమైనట్టి శుభదినఁ మందు హితుల,
బాంధవుల, మంత్రిహితులను బండితులను,
గవుల రావించి బిల్వణఁ కవినీ బిలిచి.

క. తనకూర్చి తనయ నధిపతి
రావింప వెంటఁ దవిలి నదాళుల్
గని యా మోదమునను రా,
నదనంబునఁ జేరి పటముఁ చాటున నిలిచెన్.

వ. అప్పుడు పురోహితులు పుణ్యాహవాచనంబు లాచరించియున్న తదనంతరంబు.

తే. మొదల విఘ్నేశ్వరుని, వాణిఁ బూజచేసి
బాలరామాయణమును బద్య మొకటి
యర్థయుక్తత నారంభఁ మర్థిగఱపి
ప్రేమఁ జెప్పఁగఁ దొడఁగె నా బిల్వణుండు.

వ. అప్పు డప్పుడమితేఁడు సమస్తవిద్యజ్ఞనభూసురాది బాంధవులకు భోజనంబులు గావించి మణిమయభూషణవస్త్ర మాల్యాది లేపనతాంబూలాది కృత్యంబులం బరితృప్తులంజేసి మఱియును,

మ. జననాథాగ్రణి, పుత్రికిం గవికి ని య్తం బాప్యఁగా నిత్యభో
జన తాంబూలము లంచితాంబరములున్ యశ్యాసనసక్రమే
పనమల్ తక్కువగాకయుండ నమరిం పన్ సాగె బిల్వణుం డవ్యధూ
మణికిం గావ్యము లాధినేసి కరసిం పన్ సాగె నానాటికిన్.

క. సరసాలంకార మనో

హరకావ్యము లర్థయుక్తి ధ మైఁ జెలువొప్పం
బరగ సుశబ్దవిచారము
వరసాహిత్యంబుఁదేట ధ వశఁగఁ దెల్పెన్.

తే. జగతిజనములు మెచ్చి యా ధ శ్చర్యమొంద,
లలితముగ బిల్వణాఖ్యుని ధ వలన సకల
విద్యలు గ్రహించి జలధర ధ వేణి యొప్పె
సంబు మ్రింగిన తప్తలో ధ హంబుఁరణి.

సీ. వివిధభావవిశేష ధ సవరసంబులయందుఁ,
బ్రీతి నలంకార ధ భేదములను,
ఛందోవిభేద ల ధ త్తణవృత్తనాట
కవృక్తిమల మహా ధ కావ్యములను,
కామవృదములగు ధ కామశాస్త్రములందు,
జ్యోతిషశాస్త్ర సం ధ గీతశాస్త్ర
ముల, నభినయకళా ధ కలితమార్గములందు,
గణితతత్త్వమర ధ కాంశములను,

తే. బౌద్ధయైమించి శ్లోకార్థ ధ భావ మెఱిగి,
సంస్కృతాభ్యైక భాషాది ధ చతురయగుచు
హితము మీఱఁ గవిత్వము ధ హింపఁదొడఁగు
యామినీపూర్ణతిలక వా ధ గతిశయమున.

— ధ చక్రబంధము —

శా. ధన్యాసింహభ చంద్రోక్తి వరవి ధ ద్వాపణితార్యక్రమా
గణ్యాగర్వి ధనంజయాశి పదము ధ కౌక్రత్సగంకప్రభా

జన్యరాజితభూరిశాత్రవసుభృజ్జాతిద్రామావిక్రమా
 మాన్యారాధనత్యాగభోగజయనా • మానవ్యభాగ్యోత్తమా.
 మాలిని. కాండ భూభవాసితాంశు • కాండ భూభవాదిరా
 ట్కాండ భూభవాబ్జసువ్ర • కాండ కాండ భూమరు
 త్కాండ భూభవాపగోర్మి • కాండ తుండిరాట్సునా
 కాండ పాండుభావిభాస్య • ఖండకీర్తిమండలా.

ఇది ప్రథమాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

చిల్లణీయము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీమానిత వర రఘుకుల

సోమా! సోమాంతరంగ ధ సురుచిరభవనో

ద్దామ! విలాసయశోవర

నీమా! మహానీయనామ ధ సీతారామా!

వ. అవధరింపుము. తదనంతరంబ,

— ధ వసంతకాలాభివర్ణనము ధ —

చ. అలరె వసంతకాలము పు ధ రాంతికనీమ వనాంతపుష్పనం

కలితమరఁదనానభర ధ కల్పితమత్తమధువ్రతాంకనా

కలమృదుగానలోల మతి ధ కాంతరసాలవిశాలవల్లనో

జ్వలపికనాదసంచలిత ధ చారువియుక్త జనానుభేలమై.

చ. అల మధుమాసవేళ జల ధ జాయతనేత్రలు క్రిడ నల్పుచోఁ

గొలఁకులవజ్జఁజేరి నవ ధ కోమలకాంచనపుష్పజాలముల్

హలహలికన్ గ్రహింపఁగ న ధ దాళులు నీ! యనిరోసి యేగె భ

రిలమునఁ గాంచనాపహృతిఁ ధ దల్పరుగా సుమనఃప్రవర్తనల్.

చ. చెలుగు వసంతభూరమణ ధ శేఖరుఁ డోలి మహావనిస్థలిన్

గలయఁగ నేల పైక మెన ధ గంధగఁగైకొని ముద్రఁబెట్టుచో

- వలనుగ హేమరాశి మధు + పాయికే జూపక వైజాతులన్
 మలయహరించు మిత్రు వను + మంతునిగా నొనరించె నాధ్యక్షై.
 మ. కమలా మోదము సంఘటించి శుక వా + కన్యం బర్ధి నాలించి, యా
 సుమనః కాండములెల్ల బోధముఁ గనన్ + శోభిల్లఁగాఁజేసి ని
 త్యమహీభూతిఁ బలాశభేదనకళా + వ్యాపారియై మాధవుం
 డు మహిం గౌరవజాతి నే పడఁచి యుండున్ నద్విజుల్ మెచ్చుగన్.
 చ. మనసిజచోరకుండు తరి + మాటున మ్రోజిగురాకుబాకు చే
 కొని మెయి డాచి వేగఁ దమిఁ గొల్చి శశిం బయిఁ గాఁపువెట్టి తా
 నెనయఁగ ధైర్యభిత్తిఁ బెకఁ లించి నమిరపుమచ్చుఁ జల్లి చ
 య్యన హరియించిమించెఁ బ్రమదాంచితమానధనంబు లెంతయున్.
 చ. మరుఁ డనుసోమయాజి వనఁమధ్యమునందు ద్విజాళిమృతముల్
 కరముఁ బరింపఁగా శిఖి వ్ర + కాశిలఁ గాంచి మరుద్గణంబుల
 న్వరున భజించి రాజున కఁ వార్యశుభోన్నతిఁ జెండఁజేసి నా
 వరమమతిన్ వియుక్తవశు + బంధము మాధవుఁ బ్రీతినేయుచున్.
 నీ. మాకందములనీడ + మాకందములు చూడఁ

జేకొమ్మ యోకొమ్మ + చిగురుఁ గొమ్మ,
 గోరంట డాయవే + గోరంట రాయవే

యీచాయ యేచాయ + నింపుఁజేయ,
 తిలకంబు మానినీ + తిలకంబు బూని నీ

చెయ్యాన నియ్యానఁచెలఁగునాన,
 పున్నాగములక్రిందఁ + బున్నాగములఁ జెంద
 నాసాంపు రతిపెంపు + నందగింపు,

తే. నిట్లు ప్రమదలు సఖులతో + నెనసి మనసి
 జాతదీపితహృదయలై + నంతనమున,

సరసవనకేళి కామహాళి ♦ తనవము లలర

వెలయుచుందురు మధుమాన ♦ వేళలందు.

సీ. ఘనరసాలంబుగ ♦ కొనియె గోకిలవాణి

పదరి పోబోకువే ♦ పల్లవోష్ఠి,

యనుపమసరసిఁ దా ♦ నాఁగె జక్రస్థని

మేలని కదియకే ♦ మీననేత్రి,

చిగురించు బయ్యగొమ్మ ♦ జెందఁ గుంజరయాన

చేరఁ జూడకవె రం ♦ భోరుయుగళి,

కదలికాతరువందె ♦ గర్వూరవరగంధి

కూడవే లివకుచవ ♦ క్షోజకుంభ,

తే. యనుచు నొకబోటి యదలింప ♦ నతివగొనక,

రామలార! చంద్రాస్యలార! ♦ హరిమధ్య

లార! సురభిశనిశ్వాస ♦ లార! పలుకు

మానుతపియించు దిగులొందు ♦ మాయు ననియు.

సీ. బింబోష్ఠి చిలుకలఁ ♦ బిలిచి ముద్దాడంగ

సాతవగంధి మె ♦ చ్చకను గదిరె,

జలరుహచరణ హం ♦ సల గారవింపంగ

ఘనవేణి రొప్పుచుఁ ♦ గడకునొత్తె,

గునుమాంగి యభులజే ♦ కొని తేనె లియ్యంగఁ

గాంచననాస త ♦ ప్పించి తరిమెఁ

గిసలయపాణి కో ♦ కిలములఁ బలికింప

రా మాభి రామ యూ ♦ రకియె ననిపెఁ,

తే. బలుకులను యానముల ముంగు ♦ రులను గీత

ములను లేదోట నిరయుచు ♦ వెలఁగు లిల్లు

మరునిబలములఁ గొందఁడు * మరులు గొలువఁ
గొందఁ జవిజూచి నిరసించు * రందమలర.

వ. మఱియును,

సీ. కలికి చిల్కలకొల్కి! * ఫలములుఁ గోయవే,
కోకిలవాణి! చి * గుళ్ళుదేవె,
దీటుగా నలివేణి * తేనియల్ కూర్పవే
పావనచరిత! పు * వ్పములుదేవె,
కలహంసగమన! మేల్ * జలము లానించవే,
చంద్రానన! సుధార * సంబుఁదేవె,
పాటలాధర! వేగ * వీటి ఘటింపవే,
భరోపమాంగి! దీ * పంబుఁదేవె,

తే. యశఃచుఁ దమలోన జెలులు న * య్యాటములను
సరసవనకేళికామహా * త్సవముమెఱసి
యనమశరదేవుఁ బూజించు * రంద మలర
సారమధువేళఁ గాసార * తీరములను.

తే. ప్రకటితాగమవాసనా * ప్రథితములయి,
విమలకాసారగౌరవ * విభవముంది
లలితమైన వసంత కా * లమునఁ గాన
నములు చెలువొందు నాకాన * నముల కరణి.

మ. సకియా! కొమ్మలు పల్లవాభులతో * సయ్యాటముల్ నల్పి హా
లికుంచంబుల్ ఫలసంగతిన్ వెలయ నా * లీలాగతుల్ గంటి వే
సకియా! కొమ్మలు పల్లవాభులతో * సయ్యాటముల్ నల్పి హా
లికుంచంబుల్ ఫలసంగతిన్ వెలయుటల్ * చిత్రంబె యూహింపఁగన్.

ఉ. రాగముతో నదాళి తన * రం బాదినేయఁగ నీలతాంగి పు
 న్నాగముఁ గాఁగిలించి నుమ * నస్థితి నున్నది చూడు మన్న! హ
 రాగముతో నదాళి తన * రం బాదినేయఁగ నీలతాంగి పు
 న్నాగముఁ గాఁగిలించి నుమ * నస్థితి నుండుట చిత్రమె చెలీ!
 నీ. చిగురాకు లవియేలఁ * జీల్చెదరే? వన

ప్రియచయాశాస్తి హ * రింపరాదు
 బినకాండముల నేల * విరిచెదరే? హంస

జీవనచ్ఛేదంబుఁ * జేయరాదు
 మకరందములనేల * మాటెదరే? నదా

శివరాకరణవృత్తిఁ * బెనుపరాదు
 కువలయంబుల నేలఁ * గూల్చెదరే? ద్విజ

రాజసంప్రీతి నా * ర్పంగరాద

తే. టంచుఁ గొండలు నుండరు * లంద మలర,
 సరనులఁ గీడించు * చనుదినంబు
 సరనవాక్సృగ్ధిఁ జూపుచుఁ * జతుర లగుచు,
 వెలయుచుండుగు మఘమాన * వేళలందు.

వ. మఱియు నవ్వసంతసమయంబునం గాంత లింతింతనరాని సంతసంబున
 సంతత తంతవ్యమానతరుసంతాననితాంతకాంతంబు లగు లతాంతంబు
 లనిరంతర పరిమిళవంతంబులగుట బంతులుగొను తేటలు రంతులకు
 నలంతఁగొను చింతల నత్యంత సుమరన దంతురాంతరంబు లగు కన
 వనాంతరంబుల కరిగి తదంతరంబుల వంతులుమీఱ సేమంతులు
 గోయుచుఁ బూబంతులుఁ గట్టుచు నెంతయు వింతలగు గంతులు
 చికిలికుంతంబు లన మంతు కెక్కిన శశికాంతరుచుల వింతఁగొను
 దొంతరలగు గలికాసంతతుల కాంతిమంతంబులై ప్రింతంబుల నలర

వాసంతికాదంత నిశాంతంబు మంతనంబులు మెఱయ రతికాంత
 విజయోదంతంబులను పంతంబునాడుచుఁ గొంతతడవుతోడ నిం
 తులఁ గికురింపుచు, నిగనిగని పగడములవగఁ దెగడు నొగరు తొగరు
 పొగరు చిగురులఁ గోకనదమూల కెగరు పగఁగొను పగఁకోయిలల
 తెగ తెగ లగు నెగు లెగయ నగపడక బుగులు బుగులుకొఁ మొగ
 ముల సొగను చిటునగవులఁదగవగునే యుచుఁ దగుల మిగుల
 నొగిలి సగమగుచుఁ బులుగులుకు సరిగనుపడ మగుడి సరిగపని
 జలుగు సగరపు రయికలు బిగిబగుల నిగుడి పొంకంబులగు బింకంపుఁ
 జన్నుల నెలవంకల వింకకనువెడలు నకలంకోహితాంకురంబు లగు
 సంకుచిత సంకుమదకుంకుమ పంకంబులు జార పంకజరసంబులు దొలం
 గుకొలంకుల తేనియవంకల నిరువంకలు నలంకరించులంకెలగు కంకేళి
 వనాంగణ విటంకంబుల మీనాంకధనుష్టంకార శంకాకంబులై
 నుంకెడలిన గొరవంక పల్కులకుఁ గొంకుచు జంకెలజంకెలునైచు
 జంకెనచూపు లకలంకరత్నంకిత తాటంకరుచుల వంకెలుఁ గొను
 కింకరీజనసంఘాతంబులవంకలఁ దలఁకక నిల్చుచు నందంద యరవింద
 గంధతులమందిదానిలనందోహంబులు కందళితకుందచందన మందార
 బృందాన్వితంబులై కురువిందమణి సందీపితంబులగు కొదలిరుకాపి
 చందవుల నొంది మకరందబిందుబృందంబుల పొందునఁ జిందు నందం
 పుఁగురువిందపందిరులయందు నానందించు నిందిందిర సందోహంబులు
 నందడి లేచి గ్రొందుకొన డెడఁబులు కొందలపడ నిందిరుకుమంది
 రంబు లగు కొందమ్మలకుం దావులపందెమ్ములు జరుచుచు నందరు
 పిరుందులఱిందఁ గొందరు ముందర సరిగి యిందీవర మిళ న్మిలింద
 ముఖరితాళిందమ్మలకుఁ గందర్పనిజమాకందమ్మలకిందఁబిలుందులు
 చలింప నందియఁబ మొఱయఁ గుందనంపు నంది బొందియలు
 చందోయిలారయఁ జిందులుఁ దొక్కుచుఁ గందుక కేళిందేలుచు
 నిల్చి విహరింపుచుండ ఫలవరిపాక సౌభాగ్యసంపన్న శుకసంభాష
 ణాబై భాగవతంబుఁ గరణి, వసుమతీజాతాభిరామంబై, రామాయ

గంబుఁ బగిది, నారూఢహరికుమార బాణాననంబై భారత
 నైఖరి, నామోదితసుమనోవికానంబై, ఇంద్రనగరంబు బాగున స్నేహ
 భూతగంధన హంబై ధనంజయు నివాసంబుఁబోలికఁ, జక్రాంగవ
 కాసరస్ఫురితంబై దండధరులయంబుఁబాతి, శోభోపరాగవలా
 దీప్తంబై నైఋతినిశాంతంబు చందంబున నగతరువిలసితంబై
 వరుణమందిరంబురీతి, సమందితగంధబంధురంబై రాజరాజనికేతనం
 చాడ్చునఁ, గండభిత మహాకోణాభిశోభితంబై పవనుసిభవనం
 కై వడి, విలసితకుండంబై కైలాసంబుతీరున, జాతిరహితంబై య
 దనబ్రహ్మంబు చెలువున, నిఖిలద్విజసూక్తి గ్రాహ్యంబై మాధవ
 యందంబున శుకపికవనపీఠయచయంబులకు నిష్ఠఫలంబు లోనగు
 నకలవిధకుసుమాకరంబై, కుసుమాకరంబొప్పుచున్న సమయంబున

— ♦ సూర్యాస్తమయ వర్ణన ♦ —

సీ. కరినాథుఁ బట్టు న ♦ క్రొంబుపై విడిచిన
 సరసిజాతుని చేతి ♦ చక్కమనఁగ
 నరుణదిక్కుదతికి ♦ వాసవుం డనుర క్తిఁ
 బంపినకెంపు పూ ♦ బంతి యనఁగ
 నవరశైలాంతహ ♦ స్మృంగజాలాంతరా
 ర్పిత మహాదర్పణ ♦ బింబమనఁగ
 భువనాధిపతి ని ♦ జపురమున బిరుదుగా
 వల నొప్ప నెత్తిన ♦ ధ్వజ మనఁగ

తే. నభ్రానుందరి సుగుణర ♦ త్నాకరునకు
 మేలుగలుగంగఁ బలురత ♦ నాలు గూర్చి
 వట్టి త్రిప్పెడి యారతి ♦ పల్కెమనఁగ,
 గమలమిత్తుడు చరమభా ♦ గముననొప్ప.

మ. ఎనయః సర్వతి యంతరిక్షముననుం ధేతేంచి యేమించునో
యను శంకం గడుభీతిచే భరకరుం ధబ్ధిం బ్రవేశించెనో
యన స్థూలయవాటికిం జనియెను ధష్టాంశుడు తత్ప్రేక్షయై
య్యనఁ బ్రేక్షింపగద ముచు నక్కువలయంబానందముం జెందగఁ.

ఉ. వారణదిగ్విభూతి నిజ ధవాటికిఁ బ్రేమమందురాఁగఁ దా
భూరిమందంబునం బొదలి ధూరిమణిగణభూషణాళి కెం
పారెడుపట్టుచీరె మెయి ధనంద ధరించి కుచద్వయంబునఁ
గూరిమిఁ గుంకుమం బలఁదెనో యన సాంధ్యముదోచె నయ్యెడఁ.

క. ఇనుఁడరిగె ననుచు నమయాం

గన నీలవటంబుఁ దాల్చెఁ గలయాశల మే

కొనియెడు జారిణి కెవడి

ననఁ జీకటి పుడమిఁ జెలఁగె నతిబహుశంబై.

చ. అపరవధూటికామణికి నై యతి మోహముఁజెంది రాజు చొ
క్కపు సిరిగల్గు మంత్రముటి ధకాతతి విచ్చినపూలుఁ గొన్ని యం
దపుఁ గపురంపుఁబూసలు ముం దంబున వశ్యముగాఁగఁ బంచె నా
నపుడు సరోజజాండమున ధంతట బారులుదీరె దారకల్.

చ. మరుఁ డను భూమిపాలునకు ధమాపటివేళల దిక్పరంధ్రులున్
విరులచు లాడలుగలిసి వేడుక నేనలు జల్లిరో యనఁ
సరవి నభిప్రదేశ మను సాధమునం దొనరించు దివ్యపుం
దరతరవజ్రపాళిక ల ధనందగెఁ జుక్కలు పిక్కటిల్లఁగఁ.

— ధచంద్రోదయాభివర్ణనము. —

మ. కుమదంబుల్ వికసింపఁ, గోకములు నం ధకోచింపఁ, గామిప్రజా
శివసంబుల్ దలకింపఁ, నల్ దెసలు దెన్వీం దెది రాణింపఁ న

కృమలంబుల్ ముకుళింప, వెన్నెలలు వేడ్క మింటనూచింప,
 దమనంబున్ నడలింప, జిత్తినుల చి త్తంబుల్ విజృంభింపఁగన్.
 చ. తొలిదెన కెంపునొంద, నయుఁ తుల్ భయమందఁ, బయోధి హంగఁ,
 మ్ములు ముగుశంగఁ, గల్పలు వ్రఁమోదము నింపఁ, గవ ల్పలింపమి
 న్వేలయఁ, దమినీముం బొలయఁ వెన్నెలపుల్లులు జేర, మారుఁ డ
 గ్గల మయి మీఱఁ, జందురుఁడుఁ కంతులఁ జల్లుచుఁ దోచె నె
 తయున్.

తే. మదనుఁ డిగురాకుఁదూపులు • పదనువెట్టు
 కళలఁదేరెడు శాణచ • క్రిం బనంగఁ
 దామనీనతి కన్దావ • తన మనఁగ,
 నుదయగిరి జంద్రమండలం • బుదితమయ్యె.

—• యామినీపూర్ణతిలక యుద్యానంబున విహరించుట •—

వ. ఆనమయంబున యామినీపూర్ణతిలక యనుగత నదాళీతిలయై ప్రాప్త
 వోక నిదురరాక లేచి నలైనలం జూచి దండ నుండు నొక్క వేదండ
 యానపైఁ గై దండయుడి మందగమనంబున బృందారక నుందరీసందో
 హము నడుమఁ గడునెడనై నందనవనమునకుం దరలు పురందరా
 రవిందవదన చందంబున నందంబై యుద్యానవన సమీక్షణోద్యోగ
 యై చని చని యచ్చట నచ్చవుఁ బచ్చరాల మెచ్చగుదిన్నెల వన్నెల
 వాడలు గడలుకొనఁ జివురుజొంపంబుల సొంపొంగిన మాకందంబుల
 క్రిందఁ గొంతసేపు విశ్రమించి తన శ్రీతవనితాజనతార్పిత ఫలకుసు
 మాద్యుపచారంబుల హర్షంబునొంది యవ్వల జని జవ్వనులం బిలు
 చుచు నవ్వనిఁ గలయం దిరుగుచు మంజుతరకుంజంబు లరయుచు
 నంబుయంత్రంబులుఁ జూచుచు పాదులు గట్టి భోధులు చేసెన

మల్లికార్జునాదుల నవలోకింపుచు నింపులు మెఱయ నంపెంగలు
గోయుచు సొంపునంపాదింప సాలంబుల లోలంబులగు శాఖాజాలం
బుల సయ్యాటంబుల నొయ్య నొయ్యన నుయ్యాల లూగుచు బాగు
మీఱిన నికటతటిసీతట నివసిత సికతాతలంబునఁ గవ్వరగంధుల
తోడ నొప్పుగఁ గవ్వరంపుఁదిల మొగమ్ములుఁ గప్పి వెన్నెలకుప్ప
లాడుచుఁ దప్పినఁ జప్పటు లప్పళింపుచు నొకరి కొకరిం గికురింపుచు
నాటలఁ బాటలఁ బూదోటల నిట్లు విహరింపుచు.

ర. అలివేణి! మన కామోదంబులు, గలయఁగఁజేయుచుఁగలనాదంబులు
పెంపుఁదలిర్పఁగఁచిక వారంబులు, గుంపులుగొని పల్కుచుఁ గీరంబులు
జాలరుతేటుల ఝంకారంబులు, నోలిగ శారీరఘంకారంబులు
పరఁగఁగ నొప్పెడు పాటీరంబులు, మెఱయుచునుండెడు మేటీరంబులు
నడచు నెపుడుఁ గునుమాసారంబులు, గడువడి బోకురె కాసారంబులు
గలిగినచోటికిఁ గడఁతెడితావులు, గలిగినఁజాలుచు గపురపుదీవులు
చూడరె యెంతో సొంపై యున్నది, పోడిమి జెప్పకు పూర్వమె కన్నది
కంటే తక్కువగలదా వాటికి, యంటివె పోదము యావనవాటికి
పదవే పోదము పదుగుర మిప్పుడొ, వదరక పోవలె బలుకాల్ చప్పుడు
వినినఁ బెగడిపోవే రాయంచలు, పనివడి నేర్పేర్పడఁగాఁ జంచులు
చాటుఁజేసికొని చనరే యింతులు, మాటలాడుకువె మఱి మీరంతులు
యెక్కడవచ్చిన నేమన వీరలు, వెక్కనమాడితివే సఖ వారలు
నేయఁగ నన్ననఁ జెలువే నీకును, పోయెదనుండవె పొలతిగొ నాకును
పని యేమున్నది పలుకే మంచిది, మనలేదా నీమాటలనం చిది
తేటగమన మీతేనియవంకలు, దాటఁగఁ దరమే తలపున శంకలు
మానరె చూచిన మంచిది వెన్నెల, కానికాని మఱి కపురపుఁదిన్నెల
తరువులనీడల దాగిలిమూతలు, వరగ నాడుదము పదుగురు నాతులు

రాజే నేనీరమునిని మట్టితిరి, గోరికమీఱఁగఁ గొమ్మను బట్టితి
 బంతులూపదము వంతులుగట్టుక, చెంతకు రమ్మి చెలిఁ జేపట్టుక
 పువ్వులఁగోయుద మివ్వనితావుల, దవ్వాపోదము తనరెడుతావుల
 కిమ్మైయుండిన విదిగో పువ్వులు, నీమహిరాలిన నేరవె పువ్వులు
 గాడిగ వెన్నెలగాయఁగఁ దరువుల, నీడలపొడ విన్నెల వీయిరువుల
 నేతెంతము మఱి యిందరు వేడుక, నావతకేళుల నందరు గూడుక
 నాడుచుఁ బాడుచు ననుగతవనమున, వేడుక చేసిరివెలఁదులు ఘనమున.

క. అం దలసి సొలసి రాజపు

రందిరకన్యాలలామ • రమణులు వేడ్కం

జెంది యుపచారములు నే

యం దగ శయనించె సుమకృ • తాంచితశయ్యక.

తే. అట్లు శయనించి కూరుకు • నంది యంద

నంతలో లేచి వివశాత్మ • యై కలంగి

తెలిసి, కనుమూసి, కృష్ణుర • దెలివిఁగాంచి,

కాంచి దిక్కులచెలులను • గాంచి కాంచి.

తే. మగుడి శయనించి, మఱిలేచి • యి విదిర్చి,

మదినిఁ దలపోసి తలపోసి • మరునిగాసి

కిని భరింపఁగలేక మా • ర్పనయఁజిక్కి

పల్కనేరకయున్న న • ప్పడఁతులెల్ల.

క. ఇది యేమివిత యిచ్చలు

నిదురించెను లేచి? లేచి, నెఱిమనములఁ

జూడదు మాటలాడ దెంతయు,

నిదియేమో తెలియనేర • మేమంద మిట? -

వ. అని యిట్లు తమలోఁబాము వితర్కించి చుట్టుముట్టి రావట్టి నిట్లు

బట్టి యిట్లు - ని మొగ్గులు గనుగొని తెలుకొడుగులు నిట్లు

క. ఓయమ్మ! యేమి యిది నీ

జ్ఞయెడ మమఁ జూచి పల్కు వేమే? యిపుడున్

డాయవు కార మేమి?

పాయని దయతోడఁ జూచి పల్కుము కలికీ!

చ. అన విని చాలతెప్పిలి యానఁగన్గొని వల్కె నోసభ!

విను మొకవిత, యేమని భు వి వచియించెద? నై నఁజెప్పెదన్

వని జరియించి యిచ్చటికి వచ్చి ముదంబునఁ బువ్వునెజ్జ నిం

పున శయనించి యుండుతఱిఁ బొందుగఁ గూర్చిడినంతలోపలన్.

చ. ఒకకలఁగంటి, గంటి ఘను నొక్కని జక్కెరవంటివానిపో

లికఁ దనరారువాని, నమ లీమనకాంతులనొప్పువాని, సం

వికసితసారసాక్షు, మఱి విన్నది గన్నది గాన మెవ్వఁడో?

నకి! యిట వచ్చి నా నాన జాణతనమ్మననుండ నుడిసన్.

ఉ. నేనును వానిపే రడుగ నేరక మారకతోరకార్ముక

జ్యానినదంబు సోకి తమి నంది, చెవుడ్పడి చూచుచుండఁగ వా

డూననిపిమ దివ్యఫల మొక్కటియిచ్చి యదృశ్యుఁ డయ్యెఁ జం

ద్రానన! చంద్రుఁ డజ్జలభ రాంతర మొందినరీతి నంతటన్.

ఉ. తత్తరపాటు జేది మది తల్లడిలంగను మేలుకొంటి నా

చిత్తనన్నిభాంగుఁ డెటఁ జెందెనొ నెట్లఁ గూరు డైనయా

చిత్తజాబారికిం బడఁగఁజేసె నెకం దమి దాళఁజాల నే

ని త్రఱి బల్కవమ్మ దయ నిందున కేమియొనర్తు భామినీ!

వ. అనిన శుకవాణి యిట్లనియె.

ఉ. ఈ కల మంచిదమ్మ! మది నిండుక సంశయ మొందకమ్మ! యా

శ్రీకరగాత్రుదర్శనము చేకరునమ్మ! శుభావహంబు ను

శ్రీకరమైనపండు నుత సిద్ధియు నొగదమ్మ! మేలు మే

లీ కల నాకు నమ్మదము హెచ్చుగదమ్మ! సుధాకరాననా!

వ. అని యిట్లు బలుకుచున్న సమయంబున.

సీ. మలయాగములజారి * వనయాగములదూరి,

కలయావగలఁజేరి * పొలుపుమీటి

ఘనసారసములొంది * ఘనసారములఁజెంది,

మనసారఁజెలువంది * తనివించొంది,

మల్లికానవహేమ * నల్లికా సుమనోమ

తల్లికాయుతసీమ * నల్లికఁగని,

కేళికారతిలోన * బాలికానుకపోల

పాలికానమలీల * మేలుగాంచి,

తే. శారీరకీరపరభృత * చంచరీక

కలిత కలకల నినద సం * కలిత చలిత

విరహిజనమానసాంభోజ * వీధియగుచుఁ

గలయ నేతెంచె శీతల * గంధవహుఁడు.

వ. అట్టి సమయంబున.

శా రాకాశీతమయూఖిజాలములు మే * రల్మూటి మైనిండ ను
ద్రేకాంభోజశగాగుగావలు లోఁ * ద్రిప్పారఁ బాటిరశై
లీకాంచత్పవనంబు పైవయి గడున్ * హెచ్చె విజృంభింప ము
క్కాకం జెంది సహింపఁజాలక తమిం * గాసిల్లి మూర్ఛిల్లినన్.

వ. అచ్చటనున్న నయ్యాళినందోహంబు లాహంకారంబు నొంది.

ఉ. ఇవ్వని కేలవచ్చితిమి * యిందటముం గుమిగూడి? వచ్చి యీ
పుపులతోట నేల సారఁ * బూనితి? మిప్పుడు పూని యిచ్చటం
గ్రొవ్వన నేల నిల్చితిమి * గొబ్బనఁబోక? యటంచు మించుబో
డ్లవ్వనఁజూచు నహంకారమును ముగ్ధమునఁబ్రేమించుచు.

చ. కలగనువారలుం గలరు • కల్గిన యీ కలవంటి దెక్కడం
గలుగును? కల్ల నివ్వధము • గాసిలుచుండెడి కాంత లెక్కడం
గలరు? వధూటులార! యిక • గార్యముమీర నమివరమ్మ! యీ
చెలి నిట నుంచఁగాఁ దగదు • చేరుద మింటికి వేగ బాగుగన్.

వ. అని యిట్లుచితంబుగా శైత్యోపచారంబులు నలిపి నేదదేర్చి యీ
రాజపుత్రిని దోడ్కొనిపోయిన నాలోన.

సీ. సాంధ్యకృత్యములెల్ల • నలిపి, యిష్టఁడైన,
యీశ్వరునకు నమ • స్కృతు లొనర్చి

భుజియించి తావుల • బొలుపై నచందన
మలఁది, పువ్వులుదాల్చి • హారరాజి

భరియించి వలువలు • ధరియించి, తాంబూల
మునుజేయుచును వచ్చి • మోదమంది,

శయ్యపై శయనించి • చంద్రుని వేడుక
బరికించి వీక్షించి • భావమలర

తే. నింపుమెయి బిల్వణుండు వ • ర్ణింపఁ దొడఁగె,
నిదియు విరహిణులకుఁ జూడ • మదన
మెదఁ బొడమ. జేయు విత్తనం • బెన్న నుఱియు
మరునకు బలంబు వరచంద్ర • మండలంబు.

వ. అని మఱియు నిట్లనియె.

ఉ. కలువల నిద్రలేపి రతి • కాంతుని సూంద్యము వాపి. పుష్కర
స్థలిఁ దిమిరంబుఁ జోపి, రతి • జాలనిబాలల నూపి, దేవతా
వలి కన్మృతంబుఁజేసి యల • వానవదికన్తికుంజలంబు నై
కలువలఁజేనిమండలము • కాంతిలుచున్నది తూర్పుకొండపై

చ. జలనిధిఁక మంచు, మహి • చాయయు జిహ్వాము లేడిపిల్ల కం
దళితసురేంద్ర గీలమణి • ధాను మటంపు వచితు రందఁ, టీ

కలువలతేనియందుఁ గల * కందును నే ననుకొందు రాత్రి యం

శలవడ మ్రింగినట్టి తమ * మంతరసంస్థ మటంచు నెంతయున్.

చ. చుచురుడ న్మృగాధిపతి, శౌర్యవిజృంభణవృత్తిఁబూని పా
రంజరదగ్ధరేంద్రకుహ * రంబుచుండి రుచుల్ సెలంగఁగా
మందల కేగుడెంచుచు. ద * మంకరికంభము స్వాంశురేఖకా
బృందనఖంబులం జదువ * వీడినముత్యము లయ్యె 'వారకల్.

సీ. ఈకళానిధివల్ల * నేకదా దిక్కుది

క్కులవారలెల్లనుఁ * దెలివిఁ గనుట.

యీ వసుఖనివల్ల * నేకదా విబుధులు

కోరికల్ దీరంగ * గుమపుఁగనుట,

యీ మహావిధువల్ల * నేకదా సభ్యులె

న్నఁగ నిశాచరులెల్ల * దిగులు గనుట,

యీ సత్ప్రభునివల్ల * నేకదా మోదించి

కువలయం బెచ్చుగాఁగూర్చిఁగనుట,

తే. అవుర! యీరాజుమహిమ నే * ముఁగవచ్చు

దమము వారించి, యరులసం * తతి నడంచి,

యన్యరతి డించి, హరివద * మాశ్రయించి,

యదయగిరిదర్శముననుండి * యొప్పుచుండె

ఉ. ఈ యదయాద్రీ రాజురగి * రీశ్వర మీ సితభానుఁ డెన్న దా

తొయణి నేలు శంకరుఁడు * కప్పుగళచ్ఛవి దాపుఁజుక్కలై

నాయకమూర్తి యాప్రమథ * నాధులు ఓక్కిన చుక్కలు న్మహా

శ్రేయ మొసంగ స్సప్రరుచి * జెంది భజించు వియోగపాళిక్.

సీ. ద్విజరా జటంచు భా * వించుటయేకాని,

రూఢిగా దోషాక * రుండు పీఠు,

సన్మాగతుఁ డంచు * జనులు హుక్మపైకాని,

దండ్రిమీఠిన నిశా * టుండు పీఠు,

నమృతకరుం డంచు ♦ నాఖ్యమాత్రమెకాని,
 చర్చింపఁగా విష ♦ జనుఁడు వీడు,
 కువలచుస్త్రియుఁ డంచుఁ ♦ గోరి చెప్పుటెకాని,
 పాడిదప్పిన చక్క ♦ నైరి వీడు

తే. తమము వారించు రాజ ను ♦ కృమమెకాని,
 యేపుమీఱంగ నారుల ♦ నేచు వీడు,
 ననుచుఁ గులటలు దూపింతు ♦ రనుచు జనుల
 తోవ రా వెఱచితో నీవు ♦ తోయజారి!

క. సురల తెరువు వోసాగితి
 వరయఁగ నత్పతి వదేధ ♦ శాటుఁడవా నీ
 కిరవొందఁగ విధునామము
 హరిహరి! తలఁపంగఁ జెల్లు ♦ నా కమలారీ?

క. కమలంబున జననంబయి,
 కమలాసనుఁ డనఁగ బరఁగి ♦ కరకరమతిచే
 దమియింతురే వియోగుల,
 కృమమున నావిడిచి మలిన ♦ గర్భం డందున్.

చ. హరి కబళించుటల్, హరున ♦ కంబక మాటఁ, దమిన్యందుఁ దే
 జరిలుట, నీటఁ బుట్టుటను ♦ ఛాయలు గాంచుట, మేను బెంచుటల్
 ధరణిధరంబు నెక్కుటను ♦ దగ్గుట, మిన్నులు ముట్టివచ్చుటల్,
 గరకరి బాంధకోటులను ♦ గాల్చుట నగ్నిని సిద్ధమే శశీ!

నీ. ఓరి! మాయునురేల ♦ పోసికొనెదవురా?
 తోరంపు నీమేను ♦ దొండిబోను!
 ఛలఁగి రావేలచే ♦ నెదవురా? ఖేచర
 ప్లాళి నీకండలు ♦ పంచుకతిన!

యీలీల మము గాసి • యేల పెట్టెదవురా?
 వర్యంబులను నిన్ను • పాము గరవ!
 గోధించి మమ్మిత • వేధించనేలరా?
 కాలారి వినరి ని • న్నేలగొట్ట!

తే. అనుచు బాంధులు నిందింతు • రందువలన,
 లలిఁ బ్రవేశించెనో యీశ • శంక మొకటి
 గాకయుండిన, శుచిమూర్తి • గాంచు నీకు
 మలినతావృత్తి గలుగునే • జలజవైరి?
 సీ. పొంచి యెంతయు దోడ • బుట్టినదానిల్లు
 కంప వెట్టిన మహా • ఖలుడు వీడు
 చలవట్టి వెలనిశా • చరవృత్తిని సదాశీ
 తేజంబు లడఁచు నిందితుఁడు వీడు
 కలఁగి ఘోషింపఁగాఁ • గన్నతండినిబట్టి
 భంగ పెట్టిన ఘోర • పాపి వీడు
 మెఱసి యావయినున్న • మిత్తుని విభవంబుఁ
 జూడఁ జాలని నికృ • ష్టుండు వీడ

తే. టంచు భువిలోన విరహిణు • లాడుకొనఁగ,
 సిగ్గుదోషక మిన్నుది • చెలువుమీఱఁ
 దిరుగుచున్నాడ విపుడింత • తెలివిలేక,
 తాళు వెన్నెల చీకటల్ • దనశకిరణ!
 సీ. మేరదప్పనివాఁడు • మేదిని నీతండి

నిత్యజీవనవృత్తి • నీదుతల్లి
 యిష్టనంపదలెల్ల • నిచ్చు నీతోఁబుట్టు

వరుస మనోధర్మ * వరుడు నీయల్లుండు
నిర్మలచిత్త నీ * ధర్మపత్ని
చక్రపాలనకళా * శాలి నీమిత్రుండు
విబుధులపాలు నీ * వితరణంబు

తే. తమము వారించు నీదునం * దర్శనంబు,
నిఖిలజనులకు మోదంబు * నీదుమూర్తి,
యిట్టిసంపద గలుగు నీ * యట్టిరాజా,
కోరి చూచినఁ గలఁడె యో * కువలయేళ!

వ. అని యిట్లు బిల్వణుండు జందునిఁ బేర్కొని బహుప్రకారంబుల
వర్ణింపుచున్నయెడ,

తే భోజనముచేసి కొప్పునఁ * బూలుదురిమి,
చందన మలంది తాంబూల * మందివేక్క,
జాలువుగావచ్చి యామినీ * పూర్ణతిలక,
యవనికాభ్యంతరమున * శయ్యను వసించె.

ఉ. అక్కడ నా కవిక్షితీ వ * రాధిపుఁ డిందునుగూర్చి నేర్పునన్
వాకొని తద్విశేషములు * వర్ణన నేయఁగ నాలకించుచోఁ
దేకువ విస్మయంబునిధిఁ * దేలి మనం బలరంగ శంకచే
గోకిలవాణి యిట్లనియె * గూరిమితోఁ దనలోన నేపునన్.

— * రాజకన్యక కవిరచించు చంద్రదవర్ణనవిని యాలోచించుట * —

క. తమజనకుం డీనత్కవి

నమరంగ జాత్యంధుఁ డనుచు * నా వచించెన్

గ్రమయ్యెప్పఁ జంద్రవర్ణన

నుమహితముగఁ జేయఁదొడఁగెఁ జూచినకరణిక్.

శా. అంధుం డెక్కడ, చంద్రుఁ డెక్కడ, తదీ యంబైన యావర్ణనా

బంధం బెక్కడ? నిట్టివిత గలదే యభావింప నెచ్చోటనై

నం? ధాత్రీంద్రుఁడు మాకు నిర్వరకు నందం బొప్ప నన్యోన్య

త్సంధానం బగునంచు జేసె, నిటులం జర్చింప వేలున్నదే?

వ. అని మఱియును.

క. ప్రతభంగ మయినఁ గానీ,

మతిమంతు నుదాత్త వేషు యమానితవిద్యా

న్వితునిం గాంచెదఁ గన్నుల

కతుల మహోత్సవముగాఁగ నని చెలి ప్రీతిన్.

— యకన్యక కవినిఁజూచి మూర్ఛిల్లుట. —

సీ. వినుతవిద్యాజిత యద్విజరాజు ద్విజరాజు

రుచిరాజు నగుమోము యరుచులవాని

రమణీయవాణిభా యరతికాంతు రతికాంతు

నతికాంతిఁ దెగడు సో యగమువాని

నతులితశుచివిభా యహరిమిత్ర హరిమిత్ర

వరమైత్రిగల్గు వై యభవమువాని

కలితతేజోల్లస యత్కమలాపుఁ గమలాపుఁ,

గమలాప్తి మెఱయఁ చం యదములవాని,

తే. సఖియ మదినెంచి తమి మించి యసంభ్రమించి,

చేతు లలరించి, తెఱవంచి యెల్లున్ నించి

పొంది తిలకించి పులకించి * పాలుపుఁగాంచి

కాంచె రోహిణి చంద్రునిఁ * గాంచినట్ల

క. కాంచినయంతనె సతిపుల

కాంచిత దంతురితదేహ * యై నిశితోద్య

త్పంచశర శరవిపాటన

సంచలితస్వాంతయై నె * నన్ ధృతిమాలన్.

తే. పరవశమునొంది మూర్ఛాను * భావయగుచుఁ

బవనచాలన నివతిత * వల్లిమాడ్కిఁ

బంకజాయతలోచనఁ * బడియె మఱియుఁ,

బబ్బుదప్పిన కనకపుఁ * బ్రీతిమ బోలి.

ఉ. ఆకడ బిల్వణాఖ్యకవి * యత్తః దామరసారిఁ గూర్చి యె

తో కర ముప్పతిల్ల విను * తుల్ పచరింపుచునుండి యంతలోఁ

బ్రాకటబద్ధకాండపటి * పై రమణీమణి మోముఁజూచి య

స్తోక మహోదయాద్విపయిఁ * దోచిన చంద్రునిఁ బోల్పియిట్లనున్

— * బిల్వ ణుం డాకాంత ముఖాద్యంగంబుల వర్ణించుట. * —

సీ. రాకేందుబింబమో * రాజీవమో మించు

టద్దమో లేక నె * మృద్దు మొగమొ

చెలువొందుకల్పలో * చేపలో మరునినా

రాచములో లేక * లోచనములొ

కోకంబులో విరిగిగుత్తులో బంగారు,

కుండలో లేక వత్సోరుహములొ

సోదామినియొకొ న * క్షత్రమో నునుపైఁడి

తీగయో లేక స * తీతిలకమొ

తే. ఔర! యీకళ, యీతావి * యీరమణత,

యీవిధంబును, యీబెఱ్ఱ * యీశుశలత,

యానువృత్తత, యీసాంపు ♦ యీమెఱుంగు,
యాతఘకునిగు, యీచాయ ♦ యెందుఁగలదు?

సీ. హరిణవిముక్త శ్రీ ♦ తాంశుబింబముగాని
పురుడింపఁగా నిది ♦ ముఖముగాదు,
ఘనసుధాపూర్ణ కాం ♦ చనకుంభములుగాని
చర్చింప నవి యురో ♦ జములుగావు,
పంచశీలీముఖ ♦ బాణపంక్తులుగాని
నలువొప్ప నివి వీక్ష ♦ ణములుగావు,
చెలువొందు యువజన ♦ శృంఖలంబులుగాని
గురిమీఱ నవియు ము ♦ గురులుగావు,

తే. డాలుమించిన మించు ట ♦ ద్దాలుగాని,
గణుతిగొన నివి గండభా ♦ గములుగావు,
సోయగం బయిన బంధూక ♦ సుమముగాని
భావమున నెన్నఁగా నిది ♦ మోచిగాదు.

మ. క్షీతి నిట్లు శశిరేఖనిల్లుఁ గలువ ♦ ల్లెందమ్మరే కబ్జముల్
లతికల్ గుంభము లాకనం బిసుక ♦ తిన్నెల్ రంభలుం గాహభుల్
శతపత్రంబులు భావలీలఁ గొని యీ ♦ చంద్రాన్య ఫాలాక్ష ని
ర్జితదేహుల్ శుకరాజనాహు మొలిపిం ♦ చె న్మేనఁ జిత్రంబుగన్.

మ. ఉరువక్షోజయుగాంతరస్తమయి నా ♦ యుల్లంబు రాదేమి? త
ద్భరనంఘృష్టి నశించెనో విరహానం ♦ తాపాగ్నిచే గ్రాగెనో? త
స్థిరలావణ్య సుధానరోవర నదా ♦ ప్తి స్మృనెనో? కామత
స్కరవీరుండు హరించెనో? నవవయః ♦ కాంతార సంచారుడే.

వ. అని మఱియు నిట్లనియె,

సీ. ఈభామ తనుకాంతి • నేపారఁ జూచిన

హేమాభిధానంబు • నెంచ నేల?

నీచాన యూరుప) • భాచాకచక్యంబు

రంభాభిరూప్యంబు • రహి నడంచు

నీరామ నవ్యనా • సారమ్యలీల తి

లోత్తమాఖ్యను దల • నెత్తనీయ

దీకొమ్మ కన్నుల • నిరవొందు బెళ్ళులు

హరిణీవిలాసంబు • నపహసించు

తే. నిటుల గాత్రైకదేశము • నటమటించు

సారవారవధూటికా • సామ్యకలన

మనుజలోకంబునందుండు • మానవతుల

నంగనెంతయు దీని మా • నంగ వశమే?

సీ. చెలియ పెన్నెరిగుంపుఁ • జేపట్టఁగలిగెనా

ఘనసంపదలు వేడ్కఁ • గాంచినట్లు,

కాంతమోమున మోము • గదియింపఁ గలిగెనా

యతులిత రాజత్వ • మబ్బినట్లు,

ముద్దియ కన్దోయి • మద్దాడఁ గల్గెనా

యింపుమై కువలయం • బేలినట్లు,

వనితకంఠాశ్లేష • మొనరింపఁ గల్గెనా

యరునారఁ బెన్నిధి • యబ్బినట్లు,

తే. కలికి కమ్మొవి చవి జూడఁ • గలిగెనేని

నురుసుధాహారవై భవం • బొందినటుల,

నెలఁతలోఁగూడి కీడింపఁ • గలిగెనేని

నతను సామ్రాజ్యమంతయు • నమరినటుల.

చ. వనజ మహావిభూతి హరి • వైఖరి గాంచుఁ బద స్తనోత్తులన్
 వనజ మహావిభూతి హరి • వైఖరి మించు గళోరువేణికల్
 వనజ మహావిభూతి హరి • వైఖరి దూఱుఁ గరాక్షి మధ్యముల్
 వనజ మహావిభూతి హరి • వైఖరి మీఱు దృగాస్య యానముల్.

సీ. ఈభామ వదనాబ్జ • మెలమి గాంచినయంత
 విధుని సంభావించి • వెలసినట్లు

లీచాన నెఱికురు • లెనసి పట్టినయంత

నీఃకంధరనేవ • నెగడినట్లు

లీయంబుజాక్షి క • న్దోయి ముద్దిడునంతః

గమలజ నదూభితి • గలిగినట్లు

లీరామ కెమ్మోవి • యింపార నంటిన

నరుణబింబ లోక • మమరినట్లు

తే. లవర! తనకింతకంటె భా • గ్యంబు గలదే?

యతనుమంత్రాధిదేవత • యనఁగవచ్చు,

నీచెలినిఁ బొందఁ గోర్కె లీ • డేరుఁగాక!

వేఱ మదిఁబూని తపసుఁ • గాపింపనేల?

సీ. సారంగముల మీఱు • సారంగములగేరు

దొయ్యలికొప్పు క • న్దోయియొప్పు

పున్నాగముల నెంచు • బున్నాగముల నొంచు

నలినాస్యగతిసాంపు • నాభిపెంపు

చంద్రఖండము నేలు • జంద్రఖండము బోలు

సుదతిచెక్కులలాగు • నుదుటిలాగు

కాంచనంబు హరించు • గాంచనంబు హరించు

తరలబోచననాగు • తనమలాస

తే. మపుర! యీముద్దుచెలిఁ బొంది * నట్టివాని
భాగ్య మెన్నంగవశమె యా * పద్మభవుడు
దీని సృజించువేళ వా * గ్దేవి నెదుట
నుంచుకొని చేసె గాబోలు * నొండుగలదె?

ఉ. దీనిమూఁఖాంబుజంబు గణు * తింపఁ గళానిధియొక్క కోనమం
దూని వసించుగాఁక నయ * నోద్దతి వాకొని కల్పలొక్కచో
మానుగ నిల్చుఁగాక మృదు * మంజులవాగ్గతిఁ జెప్పవల్లకీ
స్వానమఁబుడుగాక మిను * చాయకు మ్రొక్కెద మధ్యమెన్నగక.

సీ. ఊహించి పున్నమ * యొక్క ప్రొద్దుండునొ,
ముద్దియ నెమ్మోము * ముద్దులాడ
దనరార నత్పల * దానముల్ సేతునో,
నలఁత కెమ్మోవి తే * నియలు గోల
బంగరుకలశముల్ * బరగఁ బూజింతునొ,
పడఁతి చన్గుబ్బలు * పట్టియాడఁ
జెలువొంద భూప్తి * క్షేణము గావించునొ,
యతివ కటిస్థలి * నధివసించ

తే. నిటులఁ గాకున్దు గల్గునే * యింతితోడి,
సంగతు లటంచుఁ దమిగూర * నంగజాతి
జాతతాపాతిశయమున * నతిని మతిని,
మమతఁ బెనగొని వర్ణించు మఱియు మఱియు.

సీ. పొలితిపాదములతోఁ * బొందునేయఁ దలంచి
తామరల్ పరికించి * తమ్ములయ్యె,
గలికి పాలిండ్లతోఁ * జెలిమి సల్పఁగఁగోరి
భావించి చక్రముల్ * పఠులయ్యె,

నుదతి కమ్మొవితో * జోడు గూడంగఁ బూని,

చెలగి మంకెన బంధు * జీవమయ్యె,

హరిణాక్షి నమ్మొము * నాశ్రయింపఁగఁజూచి

మిహిరాంశుఁ డెలమి న * నిత్తుండయ్యె

తే. జంద్రముఖ యంగములు పంక * జాతములని,

యరులని, విహీనగుణియని * భరితదోషుఁ

డని కదియ దూరముగఁ జేసె * నాత్మనిత్య

మృదుల సుస్థిగ్ధ తాస్మిత * విదితకళ.

ఉ. పట్టుగ నీవధూటికచ * పాలిభజింపఁగ నీలమేఘమే

గుట్టలఁ జెందునో ముఖము * కోరినుతింపఁగఁ బూర్ణచంద్రుడే

తట్టునఁ జేరునో మఱియుఁ * దార్కొని యారుదలంపఁ బాము లే

పుట్టలదూఱునో నమతఁ * బూనఁగలేక విచిత్రవైఖరిక.

మ. సతిహృత్పుష్కరసీమఁజన్గవగిరి * శపార్థనల్ నేసి త

ద్గతిప్రాపించిన యోర్వమిన్ విషధ రా * కారంబుఁ బాఁబూనెనా

రతిపంచాననలీల దాలె నడు మా * హాయంచు ధమ్మిల్ల మా

శితకంఠతప్తము నొంద నెమ్మొగము గాంచె సోమభావం బొగిన్.

సీ. కాఁబోలు నిదియు చొ * క్కపు సుధాకరరేఖ

కాదుబో నిష్కళం * కతఁ జెలంగె,

గాఁబోలు నిది యశో * కవుదూఁ పుదొరమా య,

కాదుబో సశరీర * గరిమ దనరె

గాఁబోలు నిదియు చ * క్కనివేల్పుపూఁబోడి,

కాదుబోవిభ్రమే * క్షణములొదవె

గాఁబోలు నిదియు దొ * ల్కరితీవియ మెలుంగు,

కాదుబో నిశ్చల * గతిఁ దనరె

- త. ననుచు రతిపతి మోహమ్ము • తాంబూరాళి,
మగ్నుడై విస్మయాకాంత • మానసాబ్జుఁ
డై సరోజేక్షణారూపమరసి యరసి
నేర్పమీఱంగ మఱియు వర్ణింపఁ దొడగె.
- చ. కడువడి రాహువేర్చి నవ • కంజవిలోచన యాన్యచంద్రునే
ర్పడర హరింపఁగా దొడరి • యన్మదరాతికరాళియంచు నే
ర్పడ మదిలోఁ దలంచి మఱి • గ్రమ్మరి వెన్నున నిల్చినో యనక
జడ యలరెన్ ఫణాగ్గిరుచి • చాచ్చున రేగడి బిల్లపైఁ దగన్.
- చ. కళలకు ధామమై జలజ • గర్వ మడంచి సుధాప్తి తారకా
కలన జెలంగి తెల్వొగసి • కాముక పాళికి గుండెగాలమై
యలరెడు భామినీవదన • మైందవబింబ మనంగఁ జెల్లదే
కలయఁగ గానినో నచటఁ • గల్వల వేరిటి కన్ను లొప్పునే
- చ. కలువలుమీఱఁ దుమ్మెదలు • గాంత కనుంగవోడియందుఁ గా
వలసినకోర్కీ దీని గెలు • వం దగువీరుఁడు మారుడంచు దూ
పులుగ ధ్వజంబుగా గుణము • పొందిక గా నమర్చి దానిభూ
చలనముతోనఁ దద్దనువు • సంగతిఁ దప్పినఁ బోయె నన్నియున్.
- క. వనితముఖాంబురుహస్థితి,
బనిగొని కాముకుల గెలవ • భావజఁ డెలమిం
దనయుభయపార్శ్వముల నం,
చినచక్రములో యినంగఁజెపు లలరారున్.
- కా. భూకోదండముఁబూని దృష్టివిశిఖం • బుల్ తోన సంధించి బ
ల్రాకాచంద్రునిఁబట్టి రెండుతునియ • ల్లావించి తత్సారమున్
బోకుండ న్నవరించి పార్శ్వముల నిం • పుల్ నింపఁగానుంచెనో
నాకంజేక్షణ చెక్కుటద్దముల చె • న్నారు దళుక్కుంచొగిన్.

చ. వరసుమనోవిలాసముల ♦ వైఖరి మాని తిలోత్తమాఖ్య యీ
 ధరసుమనోవిలాసముల ♦ దద్దయుఁ గాంచెద నంచు వచ్చి
 యుద్ధరగతి నువ్వుమాక్రమం న ♦ ఘోముఖయై తపమాచరించి యీ
 కరివరయాన నానయయి ♦ గాంచెనమ స్తవిశేషవాసనల్.

సీ. క్షణవిలాసమె కాని ♦ సరియానె చిగురాకు,
 సుకునోనురాగ వి ♦ స్ఫూర్తిగనిన
 బయిచాయయే గాని ♦ గడంబుసాటియె,
 యమృతాకరదీప్త ♦ మందు మనిన
 దీర్ఘులవన్నెలకాక దీ ♦ టానె బలుకెంపు,
 వరసువర్ణావాప్తి ♦ వజ్రలకున్న
 నెరుపుమాత్రమెకాని ♦ యీడెబంధూకంబు,
 కమ్మతేనియతోడ ♦ గలసికొనిన

తే. సతతశోభాన్వితంబైన ♦ సారమగుచు,
 సరసమైరుచిగన్నడి ♦ చక్కనగుచు
 జక్కెరలమించి ద్రాక్షపం ♦ డుక్కడంచి,
 యమరు నీవనితామణి ♦ యధరమునకు.

క. కుందంబుల నవమాక్తిక,
 బృందంబుల దాడిమంపు ♦ బీజంబుల యా
 నందంబుల జిగిగుంపుల,
 చందంబుల నవహాసించు ♦ సతిదంతంబుల్.

చ. అతులిత మైనశంఖము న ♦ మంచితగానము నేర్పుమంచు నీ
 యతివగళంబుఁ జెంది తన ♦ యందలివై వభ మెల్లనిచ్చి త
 ద్గతిని భజించి యంత బలు ♦ క్క రహిఁ బాల్పడ దయ్యెగా జడ
 సీతులకు నబ్బునే సల వి ♦ శేషములం దుపయోగచేసిన్.

తే. మున్నుదమునేచు పగఁబూని యోముహూవుఁ,
జెందు విందునికరముల యిష్టకుసుమ
బిసలతలఁ గట్టి యెగిరి త యన్ననముమీరు,
జక్కవలవంగఁ జెలి బిగి యచన్ను లమరు.

తే. వనితగంభీరసరసలా యవ్యభాగ్ధి,
యురుసుధాపూర్ణకుచకుంభ యుగముగాంచి
సకలలోకుల మిగుల నిర్జరులజేయు,
నేకకలశంబు గాంచు కం ధీసుదెగడి.

మ. స్మరుడ నిప్రపుడు యవ్వనం బనుతానూ యాతోద్గతి బాల్యమ
స్మరుడందీర్ప శుభావహాజ్యరసమ యుజాహ్యమజ్జేయచో
వరుస న్నిల్పిసపూర్ణ హేమకలశ ధ్వంద్వంబు నాబోల్పు నీ
సరసీజాన్యవయోధరద్వయము భా యస్వత్ప్రత్యరేఖాంకమై.

తే. ముగుద బాల్యవయోనిధి యునిగిడాగి,
యవ్వనంబను హరిహాయు నలఘుకృపను
చెలఁగి వెలువడి వచ్చిన శిఖరులనఁగ,
గాంతయురమునఁగుచములుఁ గానఁబడియె.

తే. పడఁతి జఘనంపుతిన్నెల యైకినెక్కి,
కాయజుడపొక్కిలను సారం గమునదూరి
తెగువ కుచమర్మయుగము సా ధించుకొఱకు,
దార్చు నిశ్శ్రేణినా వళి త్రయమెనంగు.

చ. చెలిబలితంపుగబ్బివలి సిబ్బెపు నిబ్బర పుబ్బుగుబ్బు చ
న్నుల నెఱిగొప్పభారమున నున్నని తిన్నెలమించు బల్ పిఱుం
దుల నసియాడు కొను పడు నో యనుశంక సరోజసంభవుం
డెలమి రచింపి గీల్కొలుపు నిన్ననలాకన నాదుతీరగున్.

చ. అరయగ నాభిపుష్కరము * నుదే విహారము కొంతసల్పి నుం
దరతరయావనం బనువ * నంబున బాహులతల్ చలింపఁగా
సరసవయోధరస్తబక * సంగతిఁ గమ్మని తావికెక్కి వి
స్తరగతి నేగు తుమ్మెదల * చాలననారు చెలంగు నింతికి.

చ. జడయను తోడ వెన్నడర * సారపుకుంకుమచాదురేఖ లే
ర్పడర మిటారి గుబ్బలను * భారపుఁ గుంభము లందమొప్పఁగా
దొడరెడు నారు సారనెడు * తుండము సాచి మనోజుదంతిరా
జుడుగక సీరుద్రాపు కొల * నోయన నాభి చెలంగు నింతికి.

మ. చెలిసింగారపు పువ్వుదోట రసముల్ * జెల్వొప్పఁగానింపఁ బూ
విలుకాడ న్బలుకాఁపుగుబ్బలను మే * ల్పీరంపు పెద్దుల్ ఘటిం
చిలినీరపు టారుమో కలమి బు * ప్రిస్పట్టి మోపెత్తు మె
చ్చులఁ జెంగల్వపు భావియో యనఁగ మించు న్నాభిగంభీరత.

క. చనుగవ బరువో లేకం,

బెనఁకువగల శోభనాంగి * పిఁదులుబరువో

యనిగనవిధి పిడికిటబ,

ట్టినపట్టో యనఁగఁగొను * లేవ న్నెలయు.

మ. జననాథాత్మజ కాంచనోరుయుగళీ * స్తంభాగ్రభాగంబుపైఁ
బెనుపై ముత్తరులంతరాళులుగ నా * భీష్మారమం దొప్పఁగా
స్తనజాంబూనద కుంభకుంభిత తనూ * సాధాంతరస్థాయి మా
రుని సింహాసనమో యనఁగఁ జెలువా * రుగాంచిదేశంబొగిన్.

తే. మరుఁడు శృంగార వీరు లే * ర్పరచి తనదు,

నేరనాక పెట గట్టి సం * వ్రీతి తోర

కాలనుంచిన కాలు గం * బాలనంగఁ,

గలికియూరులు చెలఁగు బై * గూచి మిత్రము.

క. మకరములను లోఁబెట్టుక,
రకముగ వరశాలులను ధ ధ రం బశ్వచేక
నకి జంఘిక లని యెంతయు,
బ్రకటించెం గాహులు ర ధ వంబుల దిశలన్.

తే. నెఱయ సారసములుతమ్మ ధ నేలఁబెట్టి,
కాలరాచుచు నున్నాడు ధ కలువలచెలి
వెతలఁ బడఁజాల మిదిరాహు ధ వేణియనుచు,
నతివపదములఁబడెనన ధ నడుగులమరు.

తే. నిర వలంబంబు తమయుండు ధ నిలయమెల్ల,
నందునిల వాదరికలేద ధ టంచు వగచి
వచ్చి తారక లొకకొన్ని ధ వనితవదనూ,
లందెనో యన వేళ్ళ న ధ శాఖ లమరు.

వ. అని మఱియు నిట్లనియె.

నీ. చెలియ పెన్నెటిగుంపు ధ చీకటి దల దన్నె
వదనముకళఁబట్టి ధ జదిపె విధుని
చెలువకన్నులు లేళ్ళ ధ చెవులు వట్టాడించె
గరమొప్పగళము శం ధ ఖంబునూడె
బొలఁతి చన్నులుచక్క ధ మలతొమ్మనెనదొక్కె
నారు సర్పముఁ గడు ధ నంటి పొడిచె
జలికటి పైకత ధ ములవెన్నఁబడనొత్తె
నెత్తమ్మినడుగుల ధ నేలఁబెట్టె
మిసిమి బంగారు పెనక్కె ధ మేనిచాయ,
యేమనఁగవచ్చు నిక్కాంత ధ యింపు సొంపు
మించు నవయవ సాప్తవం ధ బెంచిచూడ,
వశమె వెయినోళ్ళుగల ఘణి ధ వరున్కెన.

తే. కురులు కుటిలతగావించె, గుచములందు,
గతినత విధించె సారసగర్భుఁ డెలమి
చెలంగి యీకాంత మన నీలు ధ చేయఁడేని
యతని పుడమినిఁ జతురాస్యుఁడనఁగవచ్చు.

— ధ కామిని మూర్ఖదేరి కవిం గలియుగోరుట. ధ —

వ. అని.

క. ఈరీతి బిల్వ ణుండు మ
హారూఢి నిజామభావము ధ మతిసేయం
గా రామ తద్వచోమృత
సారంబున మూర్ఖదేరి ధ సంస్మృతి గల్పదె

తే. యామినీ పూర్ణతిలక య ధ త్యంతపులక
దేహయై లేచి మదిని నం ధ దేహ మెడలి
యబ్జనిహసించు కవినద ధ గాబ్జనుమరఁ,
గాంచియూహించె నిజవిలో ధ కాంచితముగ.

నీ. ఈకమలేక్షణ ధ నెద నసించినగాని
యల నిశాచరుగర్వ ధ మడఁపఁజాల
నీనర్వమంగళా ధ హితుఁగూఁడఁగాని
యంగజాతవికార ధ మార్వజాల
నీవిభుధేందుని ధ హితము చేసినఁగాని
యెసఁగ మరుత్తతి ధ నేలఁజాల
నీబ్రహ్మతేజని ధ యెనసివల్కినగాని

యిల బ్రగాలి నధఃక ధ రింపజాల

తే. నితని భాస్వత్కరాజ్జనం * గతులఁ జెలఁగి
యేర్పడకగాని మదితమిఁ * దీర్పఁజాల
నితని యధరామృతఁబు నా * యిచ్చదీరఁ
గ్రోలఁగాఁగాని తాపంబుఁ * గూల్పఁజాల.

వ. అని మఱియుఁ దనలో నిట్లనియె.

తే. చదువుఁజెప్పుంగ గురుఁడయ్యె * సాహసమునఁ
జూడఁ జూడంగ మరుఁడయ్యె * సోయగమునఁ
దలఁపఁ దలంపఁగ రాజయ్యె * గలితకళల
నిందుకేమి వచింతునే * యిందువదన?

ఉ. ఏలఘుచిత్త నేఁగదిసి * యీనవమోహనరూపునన్నిధి
బాళినిఁ జేరితే యితని * భావ మదెట్టిదో కానరాదుగా
లీలఁ బరిహించు నొకా! * లేక గ్రహింపక పోవునొక్కా! నే
దాళఁగఁ జాల, నింతి తను * దానె కడంగినఁ జల్మనొంగదా.

వ. అని మఱియును.

ఉ. ఏగతిఁ జోవుదాన, మఱి * యీతని నేగతిఁ బల్కుదాన నా
లాగు మదిందలంపక క * భానిధి కాదని పల్కు నాపయిం
గాఁగల కార్యమెట్టిదొకా! * కానియెడం దన గారవాప్తి యెం
తాగడ మానో యిందులకు * నన్యవిచారము లేమినేయుదుకా.

వ. అని యివ్వధంబున విత్కరించి.

ఉ. రాజకుమారికా మృగిని * రాళి వినిఁ దాళఁగ లేక తూలిన్
యోజిత కాండ వస్త్ర ముప * యోగము లేమికి మాని యప్పుడుకా
రాజిత శయ్యపైఁబడి న * రాగముగా విలపించె నాత్మభూ
రాజశరాళికి న్నిలువ * రానితమిన్ భ్రమ ముప్పతిల్లఁగకా.

తే. హా కళాకాంత చతురాస్య! * హా కఠోర

మారనిశితశరాళి వే * మాటు నాటి

కలఁచె సంతాపమొదవ న ♦ స్థరుణఁజూచి,
 ప్రేమఁగొనవయ్య బాధఁ ♦ దప్పిపుమయ్య!
 వ. అని నర్మగర్భంబుగాఁబలికిన నప్పుకులు కఠోరమారవీరదోరట
 చ్చాపగుణటంకార నినదంబులు వినని చందుబున విని భావంబు
 గ్రహించి సంచలిత హృదయుండయి కవిపుంగవుం డిట్లనియె.

—: కామినీ నర్మ గర్భవాక్యములు విని కవి పలుకుట :—

ఉ. తామరసాక్షి నీనిశిత ♦ దారుణ వీక్షణ తీక్షణబాణముల్
 వేములు నాటి నాహృదయ ♦ వీధి వ్రణంబొనరించెఁ జూడుమా
 నీమెయి నొవధద్వితయ ♦ మియ్యవె వ్రావెదఁ బూతపూసెదన్
 నీమధురాధరామృతము ♦ నీకుచకుంకుమ పంక మేర్పడన్.

వ. అని మఱియు నిట్లనియె

నీ. కరుణతో ననుఁజూచి ♦ కాయజుశరహతిఁ

దప్పించు మిప్పుడు ♦ తరళనయన

చిలునవ్వు వెలయించి ♦ చెలువైన వెన్నెలల్

మాయించు మిప్పుడు ♦ మచ్చెకంటి.

పలుకులువగఁగుల్కఁ ♦ బల్కిపైకధ్వనుల్

మాన్పవే యిప్పుడు ♦ మధురవాణి

మోవిసానకమిచ్చి ♦ మోహదంభకత్పష్టఁ,

దీర్చు మిప్పుడు మోవి ♦ తీవులాడి

తే. కరము లలరించి దిగ్గనఁ ♦ గొఁగిలించి,

యొడలి చలి పావవే భాన్వ ♦ దురిసిజాత

యతసు సామ్రాజ్య మేలించి ♦ యాదరించి,

నలపు లిట్లని పాము ♦ లలితగాత్ర.

—: కామిని కవిశయ్యపై జేరి సరసల్లాపములతోఁ గ్రీడించుట :—

మ. అనినం దామరసాక్షి కాండ వటమ • త్యంతంబుఁ బోద్రోచి గ్ర
క్కునఁ దచ్చయ్యకుఁ జేరి ప్రాధగతి నం • కోచింపకఁ లె మ్మహా
యని చేదమ్ములు చాఁపి చన్గవ నెదన్ • హత్తించి గాఢంబుగా
ఘన మోహమ్మునఁ గొఁగిలించెఁ గవియుం • గొతూహలంబొప్పగఁ

మ. కరముం జేర్పకమున్నె పోకముడి వీ • కన్వీడఁ జన్దోయిఁ జె
న్నొరయంబట్టకమున్నె జిల్లు అవి కెం • తోవీడి వేవట్టున
న్విరిసెన్ మున్నుమొగంబుఁ జూచుటకు ము • న్నే నేవచ్చ నాలోకనం
బరయ విస్మృతమయ్యె నానతికి వీడా • వ్యాప్తి గోల్పోవఁగాఁ.

చ వలయవిశేషనాదముల • వైభవసంగత భాన్వదంగకం
బులు పులకాంకుర వ్రకర • పూరములం బ్రవిబోధితాత్మభూ
సలలిత తత్పరార్థములఁ • జన్ను లురస్థలిఁ గుమ్మనట్లుగా
జెలువ సుఖంపఁజేసెఁ గవి • శేఖరుఁ బైకొని కౌఁగిలింపుచుఁ.

వ. ఆసమయంబున బిల్వఁబుం డిట్లనియె.

శా. భూరిగ్రాహగభీరభీషణమహాం • భోరాసులక దాఁటియా
స్కారంబింతయులేని యాకసమునక • సంచారమున్ జేయుచుం
గ్రూరోద్యస్మృగవర్వతాగ్రముల నా • రోహించుచు స్నీయశం
భోరాజాత్మజ యొంటిమై భుజగలో • కోద్యృత్తి రాజిల్లునే.

వ. అని మఱియు నిట్లనియె.

తే. రమణి! మీతండ్రి మదనాభి • రామనృపతి

చేసినట్టివిదోదంబు • చిత్రమయ్యె

చిత్తమున వేఱె తలఁపక • చెలఁగుమతుల

రతుల భయమింక వల ది. క • రాజువలన.

వ. అస దరహాసితవదనయయి కుండరదన యిట్లనియె.

క. కవిరాజశిరోభూషణ

దివిషరాజాస్యలై న ధీవ్యద్భవదీ

యవరాకృతిః గనియే కో

రి వలతు రేననగ నెంత ధీతనయనిభా!

సీ. శృంగాకమూరినై ధి చెలువొందు నినుఁ జూడ

వలెఁగాక కన్నులు ధి గలఫలంబు

చక్కనై నట్టి నీ ధి చెక్కులు ముద్దాడ

వలెఁగాక కెమ్మోవి ధి గలఫలంబు

మది కింపునేయు నీ ధి యెదతొమ్ము వెనఁగుమ్ము

వలెఁగాక చన్నులు ధి గలఫలంబు

నేర్పురైనయట్టి ధి నీతోడ మాటాడ

వలెఁగాక నాలుక ధి గలఫలంబు

తే. నేవ నేయంగవలెఁగాక ధి చెలువరాయ,

యలరులను గేరు చేదోయి ధి గలఫలంబు

కలసి రతులను మెలఁగి పె ధి న్నవలెఁగాక

కవిశిఖామణి చెలిమిచేఁ ధి గలఫలంబు.

శా. నీలావణ్యము, నీకళాతిశయముక్ ధి నీసాకుమార్యాప్తియున్,

నీలాలిత్యము, నీవిలాసగతులుక్ ధి నీమంజువాగ్వైఖరల్,

నీలీలాతనుభాతి, నీనరసము ధి నీ యందముం జూచి నే

నే లోకాంతరు నైనఁ బొందుటకు నై ధి యేలా యపేక్షించుటల్.

వ. అని యిట్లు బలుక సంతోషిత స్వాంతరుడై కవిభూకాంతుండుఁగాం

తాలలామ కుచకాంతత్వం బపేక్షించి యిట్లనియె.

సీ. పరభూమిభృతుల * భరముద్రుంచినవేల్పు
 మాంద్యంబు లడగించు * మహితకీర్తి
 మైత్రిచేవెలసి ధ * ర్మముగాచు గుణశాలి
 కర్పరచ్ఛాయలు * గలుగుమేటి
 ఘనపుష్పమాలిక * నెనసిన నెఱజాణ
 వాసన ల్పాపించు * భవ్యరూపి
 వరయుక్తి నఖిలవై * భవము లందినరాజు
 చంద్రలేఖల నేలు * నరనమూర్తి

తే. యగుచు నఖిలదిశావళి * నాకృమించి
 పేమ జనులను బాలించు * పేరుగాంచి
 దొరలకు దొరై చెలంగుచుఁ * దోయజాతీ
 యెలమి సగబ్బిగుబ్బుచా * లిండ్లజోడు.

వ. అని మఱియు నిట్లనియె.

సీ. మీనాకృతులగాంచు * మెఱయు నీకన్నులు
 గచ్ఛవరేఖ మీఁ * గాళ్ళుఁజెలఁగు
 భూదారభావంబు * బొందు నీజఘనంబు
 హరిలీలఁనాల్పు నూ * గాఱుతీరు
 వామనాకృతిఁబూను * వలనొప్ప నీకాను
 భూమిభృత్వైర్వరులై * మొనయుఁ జన్ను
 లమరు రామాభిఖ్య * యై నీముఖాబ్జంబు
 నీలాంశుకస్ఫూర్తి * నెగడు గుఱులు

తే. రతులఁ దేలింపనుఁ బ్రబుధుఁ * చాల వపుడు
 వరయుఁ గలిగి వి యన్నిటి * నరసిచూడఁ
 దనర నీయందున దశావ * తారమహిమ,
 రుచిర లావణ్యానీమ తా * రుణ్యధామ.

నీ. ఘనులఁ బోషించు శీఃకచపాలి, రాజ న
 న్మానఁబుఁ గాంచు నీ ః నగు మొగంబు
 కువలయం బలరించుఁ ః గూర్చి నీకనుదోయి
 శ్రీలఁ బెంపొందు నీ ః చెలఁగుశుతులు
 యిష్టఫలావాప్తి ః నెనఁగు నీకమ్మోవి
 కలల మెప్పించు నీ ః కలికిచన్ను
 లహితాప్తి నడఁచు నీ ః యలరారు నూగారు
 నరసుల మెచ్చు నీ ః నరసనాభి,

తే. లనదనంతవిభూతి నీఃయనదుగౌను,
 చక్రములను భరించు నీ ః జఘననీమ,
 యతుల భద్రాకరములు నీః యరిదితోడలుఁ
 పడఁతి! పద్మంబునేయు నీ ః పదయుగంబు.

వ. అని వినుతింపుచున్న కవివరునిం గదిసి మాటిమాటికి నూటిగొన
 సాటివచ్చు జక్కువల నుక్కడించి నక్కి క్రిక్కిరియు మిక్కుటంపు
 సొంపుఁగల సిద్ధెంపు నిబ్బరపు గట్టిగుబ్బల నురంబుతిరంబుగా నొత్తి
 తత్తరిలఁ గేలమ్మల నిమ్ముగాఁ గ్రమ్ముకొన వెనుకకుఁ జనక మొనసి
 వనితామణి నెఁసి మనసిజనంగరంబుతిరంబులకుఁ గరంబు దురంగ
 లించి దొఱంగి మెలంగుచు నితరేతరసమాకర్షణంబు లాచరించుచు
 నన్యోన్యమధురాధరానుపాన క్రియాంతరదశనక్షత విజృంభణంబుల
 నీత్యారంబులు నెరవుచుఁ బరస్పరవిశేషవిభవ శరసమరససూతా
 హంబులఁ ట్టూర్పులు నిగుడించుచు న్నర్దవశిఖ శిఖరసఖంబులగు నఖ
 రముఖంబులన్సటలు మెఱయఁగాటలుఁబచరించుచు ముఖమ ఖావలో
 కన నిరోధక చికురఃకరంబులు కరంబులను గరంబు చిక్కు జక్కుఁ
 జక్కునవరించుచు స్థలాస్థలవిశేంబు లవలంబించి చిఁబిరిగొనక హితం

బుమెఱయఁ జూచించుచు, ఘూత్కృత పూత్కృత భూత్కృత
హుంకృత సీత్కృతగృహగృహణముంచముంచేత్వాది నినదంబుల
కనుగుణంబులగు కాంచీనమంచిత ఘటికా మంజమంజీరవలమనలయ
నినదంబులు విచుచు, నాగ సింహ కుక్కుటహంసాదిబంధవిశేషంబుల
బరిభ్రమించుచు నలయుచు, నలపులు వెలయఁగలయుచు నిలుకడల
నిలుచుచు, దొలంగినఁ దొలంగక మలసిపైకొని చేకొలఁదులఁబట్టు
దప్పక నిట్టట్టు తెట్టగిలక దిట్టలై గుట్టుమ్ములేక వీరఁదా కుచు నిల్లు
షష్ఠిహయన ద్వీరదంబుల విధంబున నందంబుగాఁ గందర్పుని దర్పం
బడంచి మించి సౌఖ్యచారాళిఁ జేంచున్నంత.

చ. పులకలు జగ్గు నెమ్మి నెఱఁ జుగ్గ జిగెనెమ్మెయిగ్గు జెయ్యలఁ
వలఁగొనుసిగ్గు వింత యరఁ వాలగుఁజూపుల కగ్గునొదల
న్నెలకొనుతగ్గుమారడఁపు ఁ నేర్పుల నెగు ఘటిల్లనొప్పు న
చ్చెలి నలరించెఁ దారతులఁ జెందుచు ఁ టికి మోహమందుచున్.

సీ. అనదాకృతింగనా ఁ భృశననఖర్వితకుచం

బర్ధనిమీలనో ఁ వ్యద్వియోగ

మాశానుకాల క్రి ఁ యారోధిమఁజు

మాచిశృమాంబుక ఁ కావృత్యాన

మతి గాఢపరిపీడితాధరాధరబింబ

మనుదితమణితకృ ఁ మానుకలన

మస్ఫుటీకృతతథే ఁ త్యాలాపకాశలం

బలిసాంద్రజనితరో ఁ చంద్రా రి

తే. మక్రమారబ్ధముగ్ధచే ఁ షాభిరామ

మతిశయానందపరవశాం ఁ గాంగ మవిది

తాన్యచింతనచూచకో ఁ రాక్షికపుడు

ప్రధమసురతంబు కవిలోక ఁ పతియొనర్పు.

ఉ. వెచ్చని వచ్చిగోరు లర • విప్పు కనుంగవతీరు లారజం
 బెచ్చిన తక్కు లాత్మ కవు • డింపు ఘటించు సునుక్కు లార్పులున్
 విచ్చిన మోవి కెంపు లెద • నిండిన నెయ్యంపుసాంపులుం దగన్
 రచ్చకునెక్కె • జోరహిత • రాజమ భ సురతప్రసంగముల్.

తే. పరగ సీరీతి రతిమనో • భవులవగిది
 యామినీపూర్ణతిలక బి • ల్లగు డు నతుల
 రతులఁ గీడ్డలు నలుపుచు • రమణమూట
 ననుదినాబును నట్లుండి • రంతవేడ్క.

క. తారాయన తటినీశత
 తారాయన శిఖి శిఖాంక • ధాతృజహరిగా
 ట్టారాచలనాయక గీ
 స్తారాచల రాజరాజ • సఖి సత్తీ రీ!

భుజంగప్రయాతము. కథావిప్రీధానా ప్ర • కాశాభిధానా
 బుధారాధితార్థ ప్ర • భూతాఖిలాధా
 సస్సాగకీర్తి సు • విద్యాసువర్తి
 సుధామాధురీ వాగ్వి • శుద్ధానుభావా.

ఇది ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

బిల్వణీయము.

తృతీయాశ్వాసము.

శ్రీమహితరూపజితశత

కామా! కామాంధకార • గర్వోద్ధత సు

త్రామారి మదనిషూదన

క్షేమాకర దివ్యనామ • సీతారామా.

తే. అవధరింపుము తదనంత • రావధాన

మహిమ బిల్వణ కవితోడ • మంజువాణి

యామినీ పూర్ణతిలక వి • హారగరిమః

దనరుచున్నంతఁ జెలులు త • త్కార్యమెఱిగి.

—• చెలులు కామినీ కవి సంగమము నెఱింగి రాజున కెఱిగించుట • —

వ. ఇట్లు తమలోన.

క. ఓకనులనేత్ర! వింటే,

యీకవి సన్నిధి నరసి • క్షేమణ యెంతో

చేకొని విద్య గ్రహించును

గాక, మత్తయు నిపుడు కాని • కార్య మొనర్చెకా.

తే. ఇందు కేమందు మమ్మయో • యిందువదన|

విభున కెఱిగింపవలె గవి • విభుని నడత

మనకు దాచంగనేటికే ♦ మనఁగ వలసి

మీఁద నెటుఁబోయి యెటువచ్చు ♦ నో తలంప.

వ. అని తర్జనీకలిత నాసాగ్ర యగుచును చుక్కుమనుచు రాజసాన్ని
ధ్యంబున కేతెంచి మ్రొక్కియున్నంతఁ బ్రసన్నవదనుండయిన యన్నర
సాలుం గనుంగొని గద్గదకంఠయై విన్నవం బాకర్ణింపుఁడని వారిలో
నొక్కఁబోటి యిట్లనియె.

తే. రాజ రాజేంద్ర మదనాభి ♦ రామన్యవతి!

దేవర కుమారి యాకవి ♦ ధీరువలన

విద్యయభ్యాస మొనరించు ♦ వేళ బద్ధ

కాండపట మంకుశముగాఁగఁ ♦ గపట మొదవె.

చ. ఎటుఁగరాదు దైవకృత ♦ మెట్టిదయో, మన మంజువాణియుక
గుటిగొని యద్ధరామరునిఁ ♦ గూడినయట్టుల మాకుఁ దోవఁగా
గుఱుతెఱిఁ గీవిధంబు మది ♦ గోవ్యముఁ జేసిన హని వచ్చునం
చటిముఱిఁ జెప్పవచ్చితి జ ♦ నాధిప, యేమిఁక బుద్ధి మీఁదట.

వ. అనిన విని యత్యంతకంపితస్వాంతం దై భూకాంతుండు నిట్టూర్పు లెనం
గఁ దనలో నిట్లనియె.

క. ఏ నొనరించుట యెట్టిది

యైనవిధం బేమి యాట ♦ డాయెను భువిలోఁ

దానొకటిఁ దలఁప దైవము

మానుగ మఱియొకటి దలఁపు ♦ మాట నిజంబై.

వ. అని వితర్కించి వారలంబునిచి పుత్రికామణి సమీపంబునకువచ్చి
యిట్లనియె.

—♦ రాజు తనకూతురు సమీపంబునకువచ్చి నీతులువలుకుట. ♦ —

శా. పట్టి రాజకుమారశేఖరులఁ బి ♦ ల్వంబుంచి భూపాలకుల్

చుట్టలందఱు మెచ్చఁగ నగరమున్ ♦ శోభిల్లఁగాఁ జేసి మే

ల్వట్టం దిట్టముగా స్వయంవరమునకా * భూషించు నిన్నేను నే
నెట్లో నేయడలంచి తిం పొదవగా * చాచుకూలంబుగకా.

ఉ. కోరిన రాకుమారకున * కుం బ్రియ ముదంగ నిన్ను నిచ్చి యెం
తో రహిమిటి సౌఖ్యమున * నుండెదవచ్చు దలంచియున్న నా
కోరిక లెల్ల జోడలంచి * కొంకు కలకములేని మత్కులం
బారగ దుర్యశంబు మహి * నందంగ జేసితి వమ్మ బాలికా.

వ. అని పలుకుచున్న జనకునిజూచి పుత్రికామణి యిట్లనియె.

—* సుందరి తనతండ్రితోఁ దాను దోషరహితురాలనని చెప్పుట*—

శా. అయ్యా! యెన్నఁడు లేనివార్తలివి యే * మత్సంతముం బల్కెదీ
వయ్యా! నీహొనరించు కృత్తిమమె నీ * యాత్మవ్యధంజేయు నా
త్రియాస్యాబ్జముఁ జూచితే మదికిఁసందేహంబుగాఁ దోఁచెనో
నీమాజ్ఞం దెలియకుశంబుగదె * నిర్మిత మకంపానిధి!

క. ఏమయ్య! యేనివింటివి?

యోమహిసా! యెటులఁ దోచు * చున్నది నీకుకా?

నూమక చిత్తము దెలియదె?

నామది సంశయములేదు * నవ్యవిచారా!

క. నీయాజ్ఞ లేని కార్యము

మాయయ్యా! నేయ నోప * మాయదాపురకు

న్నీయెడ హృత్సంయోగము

యేయుక్తి ఘటించు దెర హ * రింపఁ దరంజే.

క. అది గక నాకు వ్రతము * న్నది

యెటుగవె యంధకుని మ * నంబున నెనం

బదవడి దర్శించనునీ

మది నన్యవిచార మేల * మానవపాలా?

వ. అనిన గరుణాయత్త చిత్తుడై రాజోత్తముం డిట్లనియె.

చ. తొడరంగఁ బూర్వ మేమయిన * దో యది పోవఁగనిమ్ము పుత్రి! నిక
గడవఁగలేను వంశము ని * కారమునేయక నికనైన నీ
నడతలు మా యుండు నుమ * నస్థితి సత్కులనూతి కెంత యి
య్యెడ నొక రాకుమారునకు * నిచ్చెద నిన్నుఁ గృపామతిన్ దగ్గఁ.
వ. అనిన విని మనం బొప్పక శంకార హితచిత్తయై మత్తగజయాన
యిట్లనియె.

—* కాంత తనమనంబు కవియం దాన క్తమై యున్నదనుట *

మ. ధరణీపాల! నచింతెద స్వయము చి * త్తం బక్షులున్ పూణమున్
వరజహ్వశ్రుతు లంచితం బయిన నం * స్పర్శంబు నాధీరునం
దు రతి న్నిల్చెను బుద్ధిపూర్వకముగాఁ * దోడ్తోడ నింకేకి
గరమై యిచ్చెదు చేతనారహిత మీ * కాయంబు నాయంబుగాక?
వ. అనిన విని రోషాదుణిజాత్ముడైన రాఘవుండు శీఘ్రంబుగా నభా
స్థలంబునకువచ్చి కపితనూనన సింహంబుకరణి సింహాననాసీనుండై
నభానదులం గలయం గనుంగొని యిట్లనియె.

—* రాజు కుపితుండై నభానదులతో నాలోచించుట *

తే. అమర నంతఃపురదోహ * మాచరించు
వాని నే శాస్తి నేయంగ * వలయు? మీరు
ధర్మపద్ధతిఁ బలుకుండు * తగినశాస్తి
నేయుదము వాని సద్గుణ * శ్రేష్ఠులార.

వ. అనిన విని సభాసదులు గలంగి మనంబుల ఘనంబులుగాఁదోచి యా
లోచించి యిట్లనిరి.

క. కార్యాకార్యము లెఱుంగక
మర్యాదలు నడపువాని య మహిపతి యెంతే
నార్యానుమతిని హిమవ
ద్ధైర్యా! దండింపవలయు య దండధరుండై.

వ. అందు నొక కొందరిట్లనిరి.

క. ధరణీశ! విచారించిన,
ధరణీతలమందు నన్ని య తప్పలె చూడం
గరుణించి కావవలయును,
బరికింపఁగ నెట్లులెన య భవ్యవిచారా!

వ. అనిన మఱికొందరిట్లనిరి.

ఆ. లేత ముదు రెఱింగి య నీతి దండింపఁగా
వలయాఁ గొన్ని మాన య వచ్చుఁ గొన్ని
మానఁదగవు గొన్ని య మహిమిఁద ధరణీశ,
యెంతకార్యమైన య నిదియ హితము.

వ. అనినఁ గొందఱు రాజభావం బెఱింగి యిట్లనిరి.

క. ఏకార్యమైన మానవ
లోకోత్తర! యమునిరీతి య లోకంబు నా
లోకించి దుర్జనావళిఁ
గైకొని దండింపకున్నఁ య గలుషము వచ్చున్.

వ. కావున శిక్షాకరణంబు కర్తవ్యంబనిన విని తలవరులం బిలుపించిన.

సీ గండ్లగొడ్డండ్లు గొం య గల్లును జికిలి చ
ల్లాడములైన చ య ల్లాడములును

గుఱుతుచంగులఁ తల ఁ గుడ్డలఁ గావు బా

ట్లనువకడేలుఁదా ఁ శ్చినువదుడ్లు

నీలికాసెలు మెడ ఁ నీలికుచ్చులత్రాళ్లు

బిరుదైన వడిసెలల్ ఁ బిల్లమెట్లు

కాఱుమేనులు బలు ఁ కోరమీన ములను

బిగివంపు చూపులు ఁ బెట్టుగుడ్లు

తే. నొడల గోరోచనవుఁ బూత ఁ లుట్టివడఁగ

వచ్చి తలవరులెల్లరు ఁ మెచ్చుదొరయ

నిలిచి చేతులు జోడించి ఁ నేర్పుతోడ

దండమిడి యొరయ్యెయున్న ఁ ధరఁజివిభుఁడు.

వ. అందు వీరసేనుండను నొకతలారినిం జూచి యిట్లనియె.

— ఁ రాజు బిల్వణునకు శిరచ్ఛేదం బాజ్ఞాపించుట ఁ —

శా. ఓరీ! బిల్వణ నామధేయకవి ను ఁ దోయ్గించి రాఁదీసి దు

ర్వారస్సూరిత దీర్ఘపాశములచే ఁ బంధించి కొంపోయి బల్

దూరం బయిన నృశానవాటి ముఖ మా ఁ లోకింపక నిర్థయా

ధారస్సొంతుడవై తదీయ శిరము ఁ ద్రామ్మాపి ఖండింపుమా.

వ. అని ముమ్మాఱుఁ బలికి పొమ్ము పొమ్మునీ సెలవొనంగిన వీరసేనుఁ
డిట్లనియె.

క. కోపముచే శిక్షింపను,

భూప యనుగ్రహముచేతఁ ఁ బోవఁగ దక్షుం

డేవల్ల నృపతి వసుమతి,

సేవద్ధతి నరసిఞ్మాడ ఁ నితఁను గలదే.

క. దేవర లేమివచించిన

నావిధమున నేతు నేను * నది యట్టిదో మీ

భావము యోగ్య యోగ్య వి

భావముగాఁ గానవలయుఁ * బరహిత బుద్ధి.

వ. అని పల్కిన భూపాలుఁడు కోపించి యావలి యుఖుండమున వీరసేనుండు

క. భూపాలుఁడు చెప్పిన వినఁ

డాపాపము పుణ్యమంత * యవ్విభునిదె తా

రూపించినట్లు నేయుదు

నీవట్లున దైవయోగ * మెట్లున్నదియో.

వ. అని తద్ద్రహంబుఁ జూచి

తే. పుస్తకము చేతఁబూని త * త్పూర్వకార్య

మెఱిగి తనలోన సతి భజి * యించువాని

నొదిగి శయ్యాతలంబున * నున్నవాని,

బిల్వములఁజేరి తలవరి * బెగడ ననియె.

క. ఓకవిరాజ శిఖామణి!

నీ కొకవిన్నవమునేతు * న్మవవరుఁ డిపుడుం

జేకట్లు కట్టుకొని చని

యాకట దండింపు మనుచు * నాజ్ఞ నొనంగె.

తే. దేవ! నీవట్లు నిదియేమొ * తెలియరాదు,

చెప్ప నెంతయు వినఁడాయె * శీఘ్రగతి

దెమ్మనుచు డాసి వాఁడు చే * దమ్మిపట్టి

తిగిచి యురుపాశములను బం * ధించెనంత.

తే. కవివరుఁడు లేచి దిక్కలు * కలయఁజూచి,

మంత్రదేవతఁగా నార * మణి నిజాత్మ

నిలిపి, తలవరివెంబడి * నిశ్చలమతిఁ

జనియె నచ్చటి జనములు * సందడింప.

వ. అప్పు డొక్క సఖిలలామంబు త్వరితగతింజని రాజపుత్రితో నిట్ల నియె

—* రాజపుత్రి కవియవస్థను సఖివలన నెఱింగి
తండ్రింజేరి యడిగికొనుట *—

శా. అక్కా! బిల్వణుఁ గోటపాలకులు పాఠజ్యస్కూర్తి దుర్వారై
చిక్కంబట్టి మహాగ్రహశముల నా * డేపించుచుకా బాహువుల్
ప్రక్కల్ టెక్కలు మొక్కలంబుగ వెనన్ * బంధించున్మట్టి యీ
చక్కింబోవుచు నున్నవారిదె సఖ * శక్యంబెవీక్షింపఁగక.

వ. అని పలికిన పలుకులు చెవులకు ములుకులు జొనిపినట్టివి యమన
నాహాకారంబునొంది యిందుకు నేమి చేయుదునని విచారించి దిగ్గున
లేచి.

చ. నడు మసియాడ నెమ్మొగము * నం జెమటల్ జనియింపఁ బాదముల్
తడఁబడఁ బైట జారఁ గను * దమ్ముల నీరుదొలంగ వేణియు
స్విడివడి తూలియాడ నవ * నింబడి లేచుచు నెల్లతోడ న
వృడఁతుక నేరవచ్చెను న భాస్థలి రాజనమివభూమికిన్.

చ. కటిలత రాహు వేచ్చె తన * కోటలఁ బాచుగ నొక్కి మిక్కిలికా
బొటబొటగా నుధానము * బొబ్బిలిచున్న శశాంకురీతి చి
చ్చటలవిసీలకుంతలవి * శాలవిలోచనపాళి నీర ము
త్కటముగ దూకా వదన * కంజము విన్నదనంబు దోవఁగన్.

క. నాతండ్రి! యీవిధంబునఁ

జేతురే? గెలెజలమునకును * నేతు వదేలా?

చేతమునఁ దలఁపు మా కవి

చేతో విభుఁ డన్యునొకని • చేపట్టెదనో.

క. అదిగాక బ్రాహ్మణోత్తముఁ,

డొదవును దోషంబు నీకు • నుర్వీశుఁడ నే

మిది రాజధర్మమగునే

పదపడి పోచుటయ నేలు • పృజలు నుతింపకొ.

ఆ. భక్తుఁ డితనివలనఁ • బాపమింతయులేదు

రామవీడతాత్మఁ • గాన, నేను

గదిసి దోష మతన్ • గట్టికొంటిని నన్ను

నాజ్ఞ నేయవలయు • నతని వలదు.

క. అటుఁగాకపోయినప్పటి

కిట నుంచక మమ్ము నొక్క • యెడ నుంచవె యు

త్కటదృష్టిచూని తండ్రి!

యిటువలె నేయంగఁ దగ ద • హీనవిచారా!

క. ఇదియును గూడకపోయిన

నొడవగ మఱియొక్కయూర • నుంచుము మము నీ

వది గాదనినను మఱియొక

పదమున కేదేశ మెడలఁ • బంపుము తండ్రి!

తే. నిగ్రహానుగ్రహములకు • నృపుడు దక్షుఁ

డరయ నందునఁ గార్యకా • ర్యములులేవె

యెన్నియుండిన బ్రాహ్మణు • నెంచరాదు

బ్రాహ్మణాభర యనియెడు • పలుకువినవె?

వ. అని దీనాలాపంబులనబ్బలామ్మ విలపించుచు మఱియుమఱియు ఇ

క్రమవైశ్యానభునియందు ఘృతంబుఁ జిలికిన చందంబున మండిపడి ప్రత్యు

త్తరంబియ్యక విముఖుండయినఁ గంబుకంఠి రాజువలనఁ దిరస్కృతయై
యాస్థానంబు వెడలిపోవుచు నిట్లనియె.

సీ. తండ్రి నావయి నింత ఁ దయనింపఁ డాయెఁగా

డాయఁగాఁ బోయి నే ఁ దండ మిడినఁ

దల్లి యడ్డపడి తాఁ ఁ దప్పించదాయెఁగా

దాయగాఁ దలఁచెనో ఁ తనయ యనక

నాళిజనశ్రేణి ఁ కాత్మ నింపాయెఁగాఁ

బాయఁగా రాని యీ ఁ పాటు విన్నఁ

గలవారికెల్లఁ గ ఁ న్నులు చల్లనాయెఁగా

నాయగాఁ ఘంపుఁ జం ఁ దంబుఁ గన్నఁ

తే. గటకటా! యెవ్వరైన నా ఁ కష్టముఁడిపి

పోవలేరైరి లేరైరి ఁ భూతదయులు

నేమిసేయుదు నేమందు ఁ నెందుఁజొన్ను?

ననుచు వగచుచుఁ గవిమార్గ ఁ మనునరించి.

— ఁ కాంతామణి కవినిగూర్చి విలపించుట. —

ఉ. హా! కవిరాజరాజమణి! ఁ హా! నవమోహన! హా! మనోహరా!

హా! కరుణాగుణాభ్యుదయ ఁ హా! రమణీ నవవంచనాయకా!

హా! కమనీయగాత్ర! యొకఁ డైన నినుం గృహఁ బ్రోవరై రయో!

యీశడ సీవు దైవమున ఁ కేమి విరోధము జేసికోకదా!

సీ. వికటదుస్సహమహా ఁ విషము కంఠంబున

దాఁడాయణిశుండు ఁ చాల్పలేదె,

సతతదుర్వారవి ఁ స్మృతశిఖాబడబాగ్ని

జలధి యుతరమున ఁ నిలువలేదె,

సకల చరాచర ♦ జంతుజాలమునెల్ల
 నేర్పడఁ బుడమి వ ♦ హింపలేదె,
 పృథివీతలంబెల్ల ♦ బృష్టభాగమునందు
 నిలఁగూర్చుపతి భ ♦ రియింపలేదె,

తే. యంతకన్నను గవివరు ♦ నందుఁగలదె
 దోషభర మెవ్వరై నను ♦ దొడరి పోవ
 రయ్య! భూపతి వినఁ జెప్ప ♦ రయ్య! కరుణ
 నింపరయ్య! నావెత నివా ♦ నింపరయ్య!
 సీ. మోహించి గౌతమ ♦ మునిసతిఁబొందిన
 పురుషూతు నమరులు ♦ బోవలేదె,
 గురువధూగమనంబు ♦ గోరి చేసిన చంద్ర
 నీశుండు హళివ ♦ హింపలేదె,

కడిమిమై కూతును ♦ గని పొందఁగోరిన
 పరమేష్ఠి శౌరి చే ♦ పట్టలేదె,
 స్మరవశుండై నీత ♦ చనుదోయి గీరిన
 కాకిని రఘుపతి ♦ కావలేదె,

తే. యంతయును ద్రోహ మీతని ♦ యందుఁగలదె?
 నేను గోరిన విపుండు ♦ గాని, యితర
 వంశజుఁడుగాఁడు ధర్మంబు ♦ వరుసఁజూడఁ,
 బుణ్య లెవ్వరైన నీకవి ♦ బోవరయ్య!

వ. అని మఱియు నెట్లనియె.

-- ♦ పౌరజన పరస్పర వాక్యములు.

ఉ. ఆకవిరాజుతోవ తన ♦ కయ్యెడుఁ గాక యటంచు నుండరీ
 లోకశిరోభూషణము ♦ లోలత డిక్కులు చూచి తెంపుమై

రాకలు పోకలుం గలుగు ॥ రాజుల నాద్యులగాంచి యెంతయుకా
శోకముతో విలజ్జయయి ॥ సోలుచు వ్రాలుచుఁ బల్కెన్ బిట్టలన్.

సీ. ఎక్కుడుగా మది ॥ నెంచి పండితహంస

నాదరింపరె చతు ॥ రాన్యులార!

కారుణ్యచున గతి ॥ గల్పించి ద్విజరాజు

భరియింపరే చక్ర ॥ భరణులార!

నిరుపమ సత్కళా ॥ ధిని మన్నింపరే

తలయొడ్డి రాజ ॥ వతంసులార!

విదితనిరాధారు ॥ విభుధేంద్రునిలుపరే

యిరవొంద భూరీధ ॥ రేంద్రులార!

తే. సుకవితావంబు దీర్పరే ॥ శూరులార!

బ్రహ్మకులజునిఁదేరె గో ॥ పాలులార!

ధర్మగతిఁబూని, రాజకం ॥ గర్భులార!

నామనోహరుఁగూర్పరే ॥ నాయ మెఱిఁగి.

ప. అని బిల్వణు నుద్దేశించి ముద్దియ నట్లయె.

మ. అరవిందంబులరీతిఁ జెన్నులరు నీ ॥ హస్తంబు లెట్లోర్చె ము

ప్పురిగాఁ బెంచిన కాలపాశములకు ॥ న్ముగ్ధాంగనాగాన భ

వ్యరసోత్కర్షములై న సీశ్రుతియుగం ॥ బత్తుద్ధతోర్వీవకిం

కరవాదార్భటి కెల్లుతాళె మదనా ॥ కారా మనోనాయకా!

ప. అని యిట్లు పొగలి పొగలి.

తే. తరుణి నగరంబు గడచి పోఁ ॥ దలఁచియున్న

నున్నతాకారు లచ్చట ॥ నున్న వారు

వారణము నేయ నంతఁ ద ॥ ద్వారసీమ,

సీమవారలెల్లఁజూడ పీ ॥ క్షింపుచుండె.

వ. ఆనమయంబున నగరజనంబులు దమలోనఁ దా మిట్లనిరి.

సీ. అవసీశ్వరుఁడు నమ్మి యంతఃపురంబులోఁ

జేర్చిన నెంతయుఁ యజేసె నితఁడు

కన్య నీవిధమునఁ యగలుపాత్ముడై రతి

గలసె దానికి నింక యగతియు నేమొ

యెంతవనికొచ్చె నీభూసురాధముఁ

డేర్పడ నిది బైట యెట్లుబడియె

దాగునా యిట్టిది యధరణీశుఁ డెంతయుఁ

జేసె నిర్వరకు వీ యింపకుండ

తే. విప్రుఁడక్కడ, మేదిని యవిభునిపుత్రిఁ

గలయుటెక్కడ? యిదిచూడఁ గడిదివెంత,

చెలఁగి చేసినవారికిఁ జేసినంత

యనుభవింపక తీరునా యవనిలోన.

క. ఏకాంతంబున నుండిన,

లోకములోఁ దలఁ పనెట్టి లోకులకై నన్

డోలుపు బుద్ధి పతిపైఁ

బ్రాకటుముగ నారిననఁగఁ బనియేమి యింక?

ఉ. చక్కనివారిలో మిగులఁ జక్కనివాఁడు కపింద్రమాళి యా

చక్కరబొమ్మ యట్టిదె విఁ చారములేటికిఁ జూచునంతలోఁ

జక్కెరవింటిజోదు రథ యెప్పున దూపులు వింటఁగూర్చి బల్

చిక్కులఁ బెట్టకుండునె యింపఁగ నొంటిగనుండువేళల!

చ. కటకట! యెట్లు భూసురునిఁ గాసియొనర్పఁడటంచు బంచె న

క్కుటిలుఁడు భూమిపాలుఁ డిది యకూడదు చెప్పఁగ నేరికైన ని

తటికిని దైవయోగముక దా తలపోయఁగ వానిభాగ్య మి

ప్పటికిట్లుండె, నిట్టివని యిట్లుని కెచ్చట నైన బాడియే.

చ. ఇల నిక పీనిఁబట్టి వధిఁ యించిన నీనతిమేనఁ బ్రాణముల్
నిలువదు వానికిన్ జనని యిల్వదు భూవఁ డంతట న్నంది
దలఁపఁగ నేమియకానో, యట యధామహానో, యంతకుం
జలమఱి భూవిభుండు కవి యన్మృతిఁ బ్రోచిన నన్ని చక్కనా.

వ. అని యిట్లు వేరవేర గుంపులుగట్టి పలుకుచున్న నొకకొంద టిట్లనిరి.

క. చోరుఁడను నామ మిశవి

కారయఁగను నేటికిని య యథార్థబయ్యె

బారుడు మఱి రెండుం దగు,

శూరులు మెచ్చుదురె జార యచోరత్వంబుల్?

వ. అనుటయు నక్కంతాలలామం బక్కవివరునిం జూచి యిట్లనియె.

ఉ. హా! కవిరాజచఁద్ర! మద యనాచిత విగ్రహ! నన్ను నప్పుడ
స్తోత్ర వియోగవారినిధి యద్రోచి చనం దగవౌనె నీకు న
య్యో! కరుణాంబురాళి వని యుల్లమునం దగనమ్మియుంటి, నీ
వేకత మెట్టులేగెదు ర యహిం గపగూడిన మేలునెందదే.

వ. అని విలపించుచున్న మార్గంబునం బోవుచుండి విని బిల్వణుండు దోధూ
యమానమానసుండై తిరిగి చూచి యిట్లనియె.

— యిల్వణుండు కామినింగూర్చి పలుకుట —

ఉ. హా! కమలయతాక్షి! చెలి యహాసరసీరుహకుట్మలస్తనీ!
హా కమనీయగాత్రి! సతి యహానవమోహిని! హా వధూమణి!
హా కనకాంగి! నేను విడ యనాడితినంచు దలంచెదవు నీ
లోకమునందు జీవునకు యలోలతగాక స్వతంత్రమున్నదే?

ఉ. ఓ రమణీమణి! వికసి యతొత్పలపత్రవిశాలనేత్ర! న
న్వారిక యేలఁ జూచెదవు యద్వర నివాసిని గోల దేవతా

వారపధూటికానయన యి వాగురికావలయుంబునందు దు
ర్వారతఁ జిక్కి తా మగిడి వచ్చునె బిల్వణుఁ డెన్నిభంగులకా?

వ. అని వలుకు భూసురవరునిఁ దలవరు లురుగతిఁ బడమని న్మళానవా
టికే దోడుకొనిపోయి యొక వటవృక్షంబుక్రింద నిల్విన బిల్వణుఁడు
నలుదెసలం జూచి తల్లడిల్లనియుల్లంబుతో మందస్మితవదనారవిం
దుండై వీరసేనున కిట్లనియె.

క. ఓ తలవరి! తడవేటికి?

నాతలనిశితానిఁ గొని ధ యి రాధీశుని యా

జ్ఞాతంత్రమునను బిల్వణు

వే తెగవేయుము శిరంబు యి విశ్వము మెచ్చన్.

వ. అనిన విని వీరసేనుం డిట్లనియె.

క. కవిరాజవర్య! నీ కిప్పు

డవిరళగతి నించుకై న యి నాత్మభయంబుం

దవులక దరస్మితాస్మృడ

వపుటకుఁ గత మెద్ది నెప్పు యి మమలవిచారా!

వ. అనిన బిల్వణుం డిట్లనియె.

చ. హితమతి నివస మ యి హీనగుణాకర వీరసేన! యా

క్షీతిరమణాత్మజాత, సర యి నీరుహలోచన మంత్రదేవతా

కృతియయి వేడ్క నా హృదయఁ గేహమునందున జోడుగూడి తా
నతతముఁ బాయకున్నది వి యిచారము లేటికి దైన్యమేటికి.

వ. అని మఱియు నట్లనియె.

చ. కలికివధూమణి న్మరవి యి కన్వరచారుని గుణాకరుక

సలలితతుంగవీనకతి యి నస్తనమధ్యగహరభాసురం

బాలతియు మోచునంటి గుచి యి పొందు సుధారక్త మెనరీతి నా

లిలసుమనాసిక న్మదిసి యి దేవతిగా న్మృణ్మయతు నెతయుక.

— తలవరి కవిని ఖండింపక యుంచుట —

- వ. అని తదేకాయత్తచిత్తుండైన శవివరునిం జూచి ఖండింపక జేతులురాక
హృతబహుజనప్రాణం బగు కృపాణంబు నేలంబడ్డవైచి వీరసేనుండు
కృపాధీనుండై నిలువంబడియున్న తదనంతరంబు యవ్విప్రుండు రాజ
పుత్రిని హృదయంబున నుపలక్షించి యిట్లుచెయ్యె.
- చ. పరమసువర్ణచంపకవి ధానురగారి సురోమణి ని
ద్దురఁగొని మేలుకొన్న నతి ధోనురుహంబకవిహ్వలాంగి దా
మరనదళాయతేక్షణఁ బ్రభూ మాదకవశంబునఁ బోవు విద్యవై
ఖరి మదిలోన నెప్పటికిఁ ధ గాంక్షఁ దలిర్పఁగఁ జింతఁ జేసెదన్.
- మ విలసత్పూజకుఁగృహంబు రుదయే ధ మెహుండు గోరోచనా
తిలకోదంబితపాలద్యుతికన ధ ద్విన్యలలాటంబు వై
లలి నొక్కింత మదంబుచే నలసలే ధ లాఘూర్ణదృశ్వాతస్య
చెలువొందున్ నతిమోమునన్ నిలుచునాచిత్తంబుయు క్తంబుగాన్.
- చ. శ్రమజలసాంద్రబిందుత్పత్తి ధ సారపుష్పా క్షిత గాజ్ఞ నైఖరిం
గొమరు సెలంగ హేమమణి ధ కుండలదీప్తుల గండభాగముల్
రమణ రహింపఁగా నెవరి ధ రత్యనుభూతి నియోగమంది చె
ల్వమరు తదాన్య మిప్పటికి ధ నాత్మభజించెద నిశ్చలుండనై.
- ఉ. పున్నమనాటి చందురునిబోలు మొగంబును మొల్కచన్నులున్,
నన్నపుటారు, లేవయను ధ చాయలఁదేసిన మేరుసొంపు, నా
కన్నియరూపు నే మగుడఁగొందితినేని మనోజసాయకా
గ్ని న్నైతికాఠఁ దోకొనిన ధ నెమ్మది చల్లఁజేయుదున్.
- ఉ. ఏవిధిఁ గాంతు నారమణి, నే నొకరాతిరి తుమ్మినం జరం
జీవియటంచుఁ దచ్చుభవి, శేషవనోవిభవంబు మాని రో
పావహచిత్తయై పలుక ధ కందపుఁగమ్మ ఘటించె గర్ణము
దావిధి నామది న్నైదలి ధ యాఘుచు నున్నదిగా ఘనంబుగాన్.

ఉ. ఉన్నతచారుపీననుప యోధర, భావజాచేతి చిల్కనా
చెన్నగు నూతనయావనము యే దనరారు సుధాకరానన్
గ్రన్ననఁగొఁగిలించి వద యంబు ముదంబున ముద్దుపెట్టుదున్
పన్నినవేడ్క మత్తమధు యంబు సరోరుహ మానుకై వడిన్.

ఉ. మానిని విస్ఫురత్కమల యంజాలవత్ర విశాలలోచనం
బీనకఠోరకుంగ కుచ యభంగగరుద్రుచి నీలవక్త్ర స
న్మానిత కోమలాలక స యానవరాకృతి కామదేవతన్
దాని గుహాపదేశము వి యంబున ధ్యానమునేతు నాత్మలోన్.

మ. నెరివాల్ చూపులు మొల్లక్రొవ్విరులకాం యింజెందుఁబల్లాడ నుం
దరమై తేనెలు జిల్కు మోవిగల యా యతన్వంగి వక్త్రాబ్జమీ
ధరణిన్ సాధువరోపకారము మదిన్ యదల్పుం గృతజ్ఞం బలె
న్నరయ న్నామది మర్వ నిప్పటికి న యత్యంతానుభావుండ నై.

ఉ. దీటు సెలంగఁ బంచశర యదివ్యధనుర్గతమత్తభృంగ రా
ట్కొటిగరుత్ప్రభారుచిర యకోమలకర్పరితాలకంబులం
దేటగు దంతపత్రముల యనీలసరోరుహ భూషణంబులన్
లూటిగ దాని మోము మది యోఁ దలపోయుదు మాటిమాటికిన్.

శా. తెల్లంబై చిటునవ్వువెన్నెలలచే యెల్పొప్పు లేఁ జెక్కులన్
మొల్లంబై తగు చంచరీకముల గో యుంజెందు కన్ధములం
బ్రాల్లీనాంక శరత్సుధాంశురుచి నొ యప్పు భామ నెమ్మోము నా
యల్లంబు జివురింప నిప్పటికి నే యుప్పొంగి వీక్షించెదన్.

చ. దరము హసించు కంధర ము యదారత నొంది కరాంబుజాతమున్
వరకటి సంఘటించి జడ యామభుజంబున గబ్బిగుబ్బ రా
న్నరయ వహించి నిల్వఁబడి యూరక నన్ను ననేకరీతులన్
వ్రతమృతిఁ జూచు నత్తరుణి వర్ణనచేసెద నే ముదంబునన్.

- ఉ. నేనపరాధినై యడరి ♦ నేర్పునఁ దత్పదపంకజంబులం
బూనికతోడుతం బడినఁ ♦ బోవఁగఁ ద్రోచి చరించుచున్న య
ద్దానిచెరంగు వట్టిన ను దా ♦ త్తత నిగ్గుకకోప మయ్యెడన్
మానకయున్నదాని వరమానిని నాత్మఁ దలఁతు నెంతయున్.
- చ. సరిగొని నేల నేలు నుని ♦ శాలనితంబము లొప్పుదాని, మే
ల్పరనులలోఁతుఁగాంచి బలు ♦ నమ్మలముల్ గను నాభిదాని, మం
దరగతిఁ గల్గుదానిని, మృ ♦ ణాశనమానవిలాసభావపుల్
బరఁగినదాని నెన్నెదను ♦ భావమునం దనుమధ్య నెప్పుడున్.
- ఉ. అవృత్తి మానబోధనుర ♦ తాంతమునందు నిమిలితాక్షియై
కప్రపుఁదావి మాటికిఁ ♦ గ్రమ్మఁగ నూర్చుల వేడి వాడిగం
దప్రరుచిన్ శ్రీమాంబువులు ♦ దార్కొని రాలఁగ నొప్పుదాని నే
న ప్రియురాలిమోము నుమనస్థితి ♦ నిప్పటికిం దలంచెన్.
- ఉ. నాయెడ నొక్కమాటయు మ ♦ నంబున భావనజేసి మాటికిన్
డాయక నంతరంగమున ♦ డాపటివట్టుక కోవభావయై
యాయత బాష్పకంతయయి ♦ యప్పటియూర్చుల మోవి గ్రాఁగఁగో
జేయఁదొడంగ రోదనము ♦ చింతననేయుదు దాని నెంతయున్.
- శా. ఏకాంతంబున నొక్కనాఁడు గృహమం ♦ దెవ్వారు రాకుండఁగా
నాకంజేక్షణ దర్పణంబుఁ గొని వీ ♦ ట్టానక్తి నుండంగ నే
జోక న్నెన్మవసంప మత్ప్రతినిధిం ♦ జూచెంతయు నిగ్గుతో
వాకంపించి భ్రమించి మించె మదనో ♦ ద్యన్మానసాంభోజయై.
- చ. మఱియు సుగంధయుక్తమయి ♦ మంజులమై తగుమోము దమ్మిపైఁ
దిటిగఁడు గంధలుబ్రదుగు ♦ తేటిగమిం గనుదోయి మాటికిం
దెఱచుచు మూయుచు న్మోగము ♦ ద్రిప్పుచుఁ గలినరోహంబుచే
దఱుముచు నొప్పు నప్పులఁతి ♦ ధ్యానమునేసెద నిట్టివేళలన్.

- మ. ఒకనాఁ డొక్కెడ శోణ్ణిపై వలువజా • రుండంగ నేనంతలో
 నకలఁకస్థితిఁజోవ సిగ్గుపడి యా • హాయంచు దా విహ్వలాం
 గకయై భీతిని నొక్కచేత మదనా • గారంబు వేమూసి వే
 రొకచేఁ బొక్కిలిఁ గప్పు నప్పవతి నే • నూహించి పొర్గించెదన్.
- చ. లలునిటు ముందువెన్న బహి • రంతరసీమల నన్నిదిక్కులన్
 న్ను. తరకాంచనాంబురుహ • శోభితమంజుల నుందరాన్యయై
 తటుకున నాలుజూవులచు • గా ననుజూచుచు సంచరించు న
 చ్చటులవిలోచన న్మదిని • నన్ను తి నేనెద నేఁ బ్రియంబునన్.
- శా. ఒకరాంతములై మదాలసములై • యబ్జోపమానంబులై
 శ్రీకళ్యాణములై రమావరసుతో • ద్రేకంబులై యెందవా
 స్తోకాంశుప్రతులై మధువ్రశవిభా • శోభాయమానంబులై
 యాకంజాక్షి విశాలనేత్రములు నా • స్వాతంబునం దొప్పెడున్.
- చ. సమయ మెఱింగి నేఁ దలుపు • చాటున నుండఁగఁ గేలుదమ్మిమో
 హమున మొగంబునం దిడి మ • దాగమనంబుఁ దలంచి చూచుచుం
 గ్రమమున మత్కులాంతపద • కాండములన్ మృదుగీతిఁబాడుచున్
 రమణి మనోపితాన యను • రాజులు దాని మదిన్ భజించెదన్.
- చ. కలువలగేరు కన్నులకుఁ • గాటుకరేఖలు దీర్చి, జెక్కులం
 దలరంగ జందనం బలఁది • యావయిఁ గన్తురి కొంత బూసి,
 తిలకముదిద్ది, ముత్యముల • దీటగు పాపటబొట్టమర్చు నా
 యలికలవేణి ముద్దుమొగ • మబ్బునిగాఁ దలపోయు దెంతయున్.
- మ. కొనగోళ్లన్ బిగిగుబ్బులొత్తి, కురులుం • గూడంగఁ జేపొత్తియున్,
 మొనపంట్లం జికురాకుమోవిఁగొన మో • మున్నాటి రోహత్యయై
 కనుదమ్మల్ ముగుడించి యన్నరని నీ • త్కారంబు గావించుచున్
 సనుఁ గోపించు వధూటి మోము మది న • న్మానంబు గావించెదన్.

- చ. స్మరజనకంబులై యమృత ధారములై శ్రుతిరంజనంబులై
యరయ మృదూత్తరంబులయి యుండములై మదికిం బ్రయంబులై
కెరలుచు నోషపుష్పపరి ధీర్ణ శుచిస్మితనయంతంబులై
వరగు నెలంతవాక్యములు పట్టుగ శోభిలు నామనంబునక.
- చ. తనరంగ నామదిం దరళ తాలనిమిలితలోచనంబులై
యనువమలిప్త చందనర ధాహితపాండురగండభాగమై
ఘనమృగనాభికాకుటిల కల్పితపత్రలతాభిరామమై
యనువగు నుందరీమణి ముఖాబ్జము నిల్పెద వేడ్కమీఱఁగక.
- చ. మఱియును గర్జపాళిని న మంచితకాంచనకుండలంబులుక
మెఱయఁగ గల్చిగుబ్బ చను మిట్టల ముత్యపుఁబేర్లు రంజిలం
బిఱుఁదులఁ గాంచి యొప్ప ముఱి పెంబున నందెలు మోయవచ్చు
నా మెఱుఁగుమిటారి నెన్నెద సుమీమది నిప్పటికిన్ హితంబుగాన్.
- ఉ. నందిటదోయి నామెడను జక్కగ నిల్పుచు, నిక్కి మిన్నలై
యందములై చెలంగు తన యబ్బురపుబ్బు మెఱుంగు గుబ్బలం
బొందుగ నాయురంబునను బూన్చి మొగంబున మోము జేర్చిన
న్నుం దగఁజూచు నెచ్చెలి మనోహరమూర్తిదలంచిచూచెదన్.
- చ. కురులుభుజాగ్రభాగమునఁ గూడి నటంప గళంబు లీలమై
యొరుగఁగఁ బెట్టి రైకబిగి నాయ్యనఁ గాంతులు జేరువారఁగా
మెఱుఁగుమిటారి గుబ్బ లెల మిం గనుపట్టఁగ నన్నుజూచు న
గ్గరితమరాశదృష్ట లెదఁ గాంక్షదలిర్పఁగఁ దేజరిల్లెదన్.
- చ. అలరఁగఁ గోమలారుణక గాంగుళముల్ దలపైఘటింపుచో
వలయముగా భుజాలతలులు వాంచి దృఢాంగవివర్తనంబుల
న్వలయుచు నుండఁగా నపరి వేషసుధాకరకాంతినొప్పు న
ప్పొలఁతుకమోము నామదిని బూని భజించెద వేడ్కమీఱఁగక.

ఉ. తానాకనాటి వేకువను * దల్పమునక శయనించియుండఁగా
నే నటలేచి తేవఁగను * నిద్రతమి న్వేస నాకులత్వముం
బూనినరీతి నాదెనకుఁ * బొల్పుగ మోమిడి కాఁగిలించు న
మ్మానిని నాత్మ నిష్పటికి * మర్యక నేను భజింతు నెప్పుడున్.

మ. చనుదోయిక్ మొగమ దు లేజెమటలున్ * బాటంగురు ల్పెక్కులక
దనరం దూలఁగ హారము ల్పెదరి యా * డంబై రతు లేపుమువోఁ
జనువొప్ప న్నునుఁగాంచి లేనగవుతో * శ్యాసోక్తులు న్మాటికిక
గొనబై వల్కు వధూటి నామదినిఁ గో * ర్కు ల్మీట భావించెదక.

మ. అలరుం బానువుఁ బాసి వచ్చుటకు నే * నత్యంతము స్వచ్ఛుటక
వల పెచ్చుం దలపోసి కామనికృతిక * ద్వారంబు న్నిల్పి నం
చలనం బందుచు నెచ్చెలిం గదసి కాం * క్షల్మీట నెల్లై కో
కిలవాగ్నైఖరి రోదనంబు గను నా * కేళీనతిం గాంచెదన్.

ఉ. ద్వారమున న్వసించి కడు * దైన్యమున న్నునుఁజూచి చూచి న
ద్వారతలంబునం బడి శు * కా ప్తివి డస్సియు నించుకంత ని
ద్రాతిఁ జెంది లేచి మది * తల్లడిలం గల సత్కపోలయై
యారయుచున్న యచ్చెలియ * నాత్మభజించెద మాటిమాటికిన్.

మ. బలుయూర్పుల్ నిగుడంగ నేత్రయుగళి * న్బాష్పాబువుల్ రాల నం
చలతం జూచుచు నావిధం బడుగుచుక * స్వాంతంబు నానావిధం
బులఁ బోఁగా మదనుండు పైకొనఁగ మో * మున్ వాంచి చింతించు న
బ్బలభిన్నీల శిలాకచన్ మదిని నే * భావించు నెల్లప్పుడున్.

ఉ. వేకువ నొక్కనాఁడు నిజ * వేశ్యమున న్నెఱిగొప్పు వీడఁగాఁ
గోకిలవాణియు నిమిత్త * ఘూర్ణితద్ధిర్ఘ్నిలోచనాబ్జయై
తేకువ నిద్రలేచి రుచి * దేరఁగ నొక్కిన మోవి కేలిచే
నా కరగవృచానను మ * దాత్మను నిష్పటికిం దలంచెదన్.

చ. మఱియొక నాటి ప్రాద్దునను ♦ మానక బంచటరుంగుపైని దా
నిరవుగ నెచ్చెలిం గదిసి ♦ యింతిప్రియోక్తులు వల్కుచుండ నే
బలువున వచ్చి వెన్నెన్ నిలు ♦ వంబడినంతనె చూచి సిగ్గుతోఁ
జలునగ వొప్పుబోవు వగఁ ♦ జిత్తమునం దలపోసి చూచెదన్.

మ. అవరాధం బానరించి తీవనుచు న ♦ స్తుత్యంతకోపంబుతో
నుపలాల్చిపక నెమ్మొగం బియక నో ♦ హో చాలుఁ జాలంచుఁబో
నవుడు స్నేను బ్రయోక్తి నాముకొన న ♦ త్యాస్తకి లేనట్టి మా
ట పచారించిన నన్నదూటిఁ గవుఁగి ♦ టం జేర్చి లాలించెదన్.

చ. పడుకొనిన యంతలోఁ బరి ♦ భావితయై వడిలేచి నిద్రచే
దొడవడి యావలించి మెయి ♦ దొట్రువిదిర్చి విజృంభణక్రియం
బొడమి న మోమువాననకుఁ ♦ బూని భ్రమించుచు నున్న తేంట్ల నం
దడికిఁ జలించునట్టి కను ♦ దమ్ములు గల్గినదాని నెన్నెదన్.

చ. మనసిజపూజ సేయ నిజ మానినులందరు గూడి కేళికా
వనమున కేగుచోదనదు ♦ పార్శ్వమునన్ వసియించు నన్నుఁ జూ
చెనని శంకతోడ జనుఁ లేమనుకొందురొ యంచు భీతియై
క్షణ మిటులుండు మంచుఁ గను ♦ నన్న యొనర్చినకన్నె నెన్నెదన్.

చ. సరసిజనేత్రి తాఁ బ్రథమ ♦ సంగమవేళను సిగ్గుదోవ నే
నరయుచు ధైర్యవృత్తి గదియంగఁ దలంచినఁ జూచిపూత్కృతుల్
నెరపఁగ నందు దీపశిఖి ♦ లీనతగంబము నొందు కర్ణభా
నుఁ కముదంబుఁగప్పు నతిఁజూచెద నిప్పటికిన్ ముదంబునన్.

చ. చెలి తమితోడ నెచ్చెలుల ♦ సీయని కోపము సేసి శీఘ్రతం
దలతల మఱచుఁ బోగదిమి ♦ తత్పరతం బులకల్ జనింపఁగా
నలరుచు సంస్మితాస్యయి ♦ యంతట నాదెసవచ్చి కూటమిన్
గలసినభామినీమణినిఁ ♦ గాంచెదఁ గన్నుల కర్పదీపఁగన్.

- మ. కలకంఠోపమకంఠ నాన్యజితరా • కాచంద్రబింబ న్మయా
ర లనద్భర్వాసిమానవేణి సుగుణ • వ్రాతాత్మనేత్రప్రభా
విలసన్మత్తచకోరయానవిజిత • శ్వేతచ్ఛదం గాంచనో
జ్వలకంభస్తనిః గామినీమణిని నే • భావితం నెల్లప్పుడున్.
- మ. విరిశయ్యం బవళించి మన్మథసుదా • విరూఢి కాంగంబులన్
నరిగావింపుచుఁ గాఁగిలించి మఃద మె • చ్చన్నాదు కెమ్మోవి నుం
దరవక్త్రంబున నిల్చి సురతసం • ధానంబుఁ గల్పించు శం
బరవిద్విద్వజ్రవై జయంతి మది సంభావించి ప్రార్థించెదన్.
- ఉ. సిద్ధింపుగల్గించున్మృగవఃచెన్నుగ నిక్కఁగ నక్కళించి యం
దబ్బురపాటు గన్పడఁగ • నంగ విభంగ మివంబునన్ రుచుల్
గుబ్బుతిలంగ బాహులతలుం బయికెత్తి గభీరనాభి పె
ల్లుబ్బిన వేక్కఁ జూపుచెలి • నుల్లమునం దలపోసి చూచెదన్.
- చ. వరున వివర్జితంబులయి వ్రాలు నపాంగ • విలోకనంబులన్
మరుదశనోపమానమృదు • మంజులనుందర భావణంబులన్
దరమధురస్మితంబులను • దాళిమి యానములన్ విలాసతన్
సిరు లెనఁగంగ నొప్పుచెలి • చేష్టలు నామది సంస్మరించెదన్.
- చ. కనుఁగవ యించుకంత నెఱిగినొనరించి సరత్తు పాళికం
కణముల ఝంకరిధ్వనులు • గౌరవమొప్పఁగఁ జన్నదోయి
క్కను గనుబొమ్మలెత్తి నిజ • కైశ్రము చక్కఁగ మెచ్చినర్చు మా
నినిఁ బలుమారు నిప్పటికి • నేమదిలోన భజింతు నెఱయున్.
- చ. అరయ నహింపరాని విరహ • రిన్తి జెందిన దై రయంబునన్
సురతవిశేషసంగతులఁ • జొక్కపుతాండవ నూత్రధారియై
తరమిడి యంగమంగమును • దాఁకఁగ. గాఁగిటఁ బట్టి కన్నుదో
యరయిడి చెక్కు నొక్కునతి • నాత్మభజించెదఁ గోర్కెమీఱఁగన్.

- చ. విలసితమన్మథన్ విరహా ధి విహ్వలలాసగాతి) నుందరిన్
 లలితకురంగనేత్రి సువి ధి లాసరసాంచితచారుకాంచనో
 జ్వలమహనీయచేలయుత ధి శ్యామవిరాజితహంసయాన నే
 సలవడ సంస్మరించెద న ధి నారతముక్ మదిలోన వేడుకన్.
 . మలయగిరిప్రభాతవవ ధి మానములంగని తీవరాడఁగా
 సలలితరత్న వేదిపముఁ ధి జక్కఁగఁ దా వసియించి గీతముల్
 దలకొని వీణ సుస్వరయు ధి తంబుగఁ బాడుచు నాళిపాళిక
 లతి నయనోత్సవం బొనఁగు ధి లక్షణగాత్రిని నేభజించెదన్.

— ధి వీరనేనుండు కవి రచించు పద్యంబుల రాజునకు బంపుట. —

- వ. అని యిట్లుకవివరుండు మదనోన్మాదంబునయామినీపూర్ణతిలకాయత్త
 చిత్తుండై తద్వర్ణనాతివిశేషంబులుగా రచించిన పద్యంబులు యశప్ర
 తంబునఁ దద్భృత్యులు భూపాలునికప్పటప్పటి కర్పించినంజూచిచూచి
 యంతకంతకు గోపాటోపఁబునఁ గనరివేయుచున్న విసికి విసికి తద్వృ
 త్తాంతంబంతయుఁ గవివరుండు విన వీరనేనున కిట్లనిరి.
- చ. హిమరుచి నత్కళావిభవుఁ ధి డీకవిరాజు రచించునట్టి ప
 ద్యములు గ్రహించి రాజునకు ధి నర్పణచేసినఁ జూచి కోపభా
 వమున దురుక్తులంబులికి ధి వారకఁ బొమ్మనుఁగాని మంచిమా
 టమరఁగఁ బల్కు డప్పుడు త ధి దాగ్రహవృత్తి వచింప శక్యమే.
- చ. అనవుడు వీరనేనుండు ద ధి దాననముం గని యోశపింద్ర నీ
 వనఘుండ విందిరావరను ధి తాభుండవు న్నిను హింసనేయఁగా
 మనమున నత్కపామతిని ధి మానితిఁ బూనితి నేభరింపఁగాఁ
 బనివశి న్రాయు పద్యములు ధి పార్థివుఁ డొప్పు డిదేమి సెప్పుదున్.

చ. అనవుడు భూసురుండు హృదయాబ్జమునం గడు నవ్వి యోరి! ని
 న్ననయము మెచ్చితిన్ విను ధ ధి రాధిపుమాననముం గరంగు నే
 వనివడి యేలఁ బంపితివి ధి పాల్పడి నాకని బ్రహ్మదేవుఁ డి
 ట్లను లిఖించియుండ వెత ధి లంబడఁ గారణమేటి చూడఁగన్.

ఉ. ఓరి తలారి వీరి మఱి ధి యూరక త్రిప్పకు మేమి త్రిప్పఁగా
 సారము, ఖడ్గముంగొని వి ధి చారమునేయకు త్రుంచుమన్నఁ ద
 ధీరతఁగాంచి వాఁడు క్షితి ధి దేవకులోత్తమ! యేతదర్శమై
 యారయఁజాల దెంతవని ధి కై న భరింపుదు నిన్ను నెన్నఁగన్.

క. ఏమేమి వాసితిహౌ యా
 భూమిపతి మానసంబు ధి పౌరలకపోయెన్
 సామీ! యీమాటైనను
 నామోదత మంచినద్య ధి మానలియిమ్మా.

సీ. తనవృద్ధి యాఘనా ధి ఘనశ్రేణి చరియించు
 క్షితిభాగమున నుండఁ ధి జేయుమయ్య,
 తనరసం బానుధా ధి ధరకీడలాడెడు
 శృంగారనరసిలోఁ ధి జేర్చుమయ్య,
 తనతేజ మాతప్త ధి కనకాంగి దర్శించు
 దర్పణాంతరమునఁ ధి దార్చుమయ్య,
 తనవాయు వానుగం ధి ధశ్వాన విసరించు
 కొను వ్యజనంబునఁ ధి గూర్చుమయ్య,

తే. తననభం బారమణియింటఁ ననువుమయ్య
 యీశరీరంబు పంచత్వ ధి మెనసినవుడు
 స్వాంశములతోడ భూతంబు లైదు నైదుఁ
 గూర్చుమయ్య విధాత! నా ధి కోర్కెదీర,

వ. అని యిట్లు కమలభవుని వేడి త్రికరణపూర్వకంబుగ నమస్కరించి
నిలువంబడియున్న వీరసేనుడు తత్పద్యంబు గ్రహించుకొని రాజ
సమీపంబునకువచ్చి తత్పత్రిక సమర్పించిన.

క. ఇదియేమి మాటిమాటికి

హృదయంబున లేదె భీతి యెంతయు నన, వా

డదరక సామీ భూవర!

యిది చూడఁడు యొక్కవెంత యేమో తలఁపక.

వ. అనిన లిఖితంబుఁ గైకొని పద్యంబుఁ జదువుకొని యయ్యర్థం బనే
కార్థంబులుగాఁ దోచినఁ గొంతతడ వాలోచించి యిట్లనియె.

క. ఓరి దురాత్మక! యింక పలు

మూరిటు రావలద, హెచ్చి యిటి వచ్చితివా

నేరముగొందు గ్రహించుక

నూరక యాపని ఘటింపు యెప్పుడు నాకుక.

ఆ. అన నిరాశుఁ డగుచు యావీరసేనుడు

వచ్చిపలికె విప్ర! వరునితోడ

నేమి వ్రాసినావో యెఱుంగ నింతైన,

మనసు గరుగదయ్యె మచుజపతికి.

మ. అని పల్కు దలయూచి యూచి మది నాహా యంచు నేసాహసం
బునఁ జాతుర్య మెల్లఁగాఁ దనగతిక భూమిశు నుచ్చాయయుం
గని రెండొక్కటియైన మంచిదగుగా యాయంచు నిశ్చంకుడై
కని యూహించె శరప్రయోగమయి తా కం బద్య ముద్యద్గతిక.

— కవి రాజుకోవశాంతికరంబైన యొకపద్యము వ్రాసిపంపుట —

చ. రవిజుడు భాగుణింప విధు యరంబుగ భట్టి నశించె భారవి

ప్రవరుఁ డడంగె దీర్ఘమునఁ బ్రాణముఁ బాసె గుడియ్య భిక్షుడి

యవనికిఁ దప్ప భీముఁడు ద॥ దంతగతి న్మఱి కొమ్మవెట్ట నీ
క్కువముగ వేభుకుందుఁ డను ॥ కొన్నున దీర్ఘము వెట్టకుండఁడి
భువి నతఁ డెన్న నిర్దయుఁడు ॥ భూవతి వీవుఁ దలంప భూవరా.

వ. అని వద్యంబు లిఖయించి వీరసేనున కిట్లనియె.

క. ఓవుణ్యాత్మక వినుమా!

యీవద్యముచే గ్రహించి ॥ యెంతయు జని నీ
వేవున నొనఁగిన వేయా

భూవతి ననుఁ బిల్వనంపుఁ ॥ బొమ్ము రయమునన్.

వ. అని చెప్పిన నప్పద్యంబు గ్రహించుకొనిపోయి రాజు ముందరం
బెట్టిన నప్పత్రిక దండధరాశిపుత్రికవిధంబున మదికిం దోఁచం జూచి
తదర్థంబు గ్రహించి మహీవల్లభుండు పవనోత్కంఠితకదళికామహీరు
హంబు చందంబునఁ గంఠితనర్వావయవుండై యెంతయుం బ్రొద్దు
చింతించి తదుభయదృఢతరన్నహసారంబులును, దత్కవీయమహా
త్వంబును విచారించి వానితో నిట్లనియె.

—॥ రాజు కవిరాజుం బిలువఁబంపి పుత్రి నూరడించుట ॥—

క. ఓవీరసేన! యిచటికి

వేవేగం దోడితెమ్ము ॥ బిల్వణు ననినక

భావము రంజలవాఁడు ధ

రావిభునకు మొక్కి వచ్చి ॥ రాసుత కనియెన్.

క. ఓతల్లి! నీమనోహరు

నాతతహృదయాంతరంగుఁ ॥ డై వసుధీశుం

డీదరిఁ దోడుకరమ్మనె,

నీత పము మానుమింక ॥ నీరజనయనా!

వ. అనిన విని గ్రీష్మనమయదందహ్యమానమానయై మయూరిక ఘనా
ఘనగర్జానినాదంబు వినిన చందంబున సుందరీమణి తద్వచనంబులు విని
కుతూహలచిత్తయై కంఠహారం బొసంగిన గృహించుకొని బిల్వజున
కిట్లనియె.

ఉ. ఓకవిరాజశేఖర! మ ధ హోన్నతి నీవు రచించు వద్యముం
దేకువతోడ నానరవ ధ తిం గని యిచ్చినఁ జూచి యెంతయుం
గైకొని దాని యర్థమును ధ గాంక్ష దలిర్పఁగ్రహించి చుప్పుడ
స్తోక జవంబుమీఱ నినుఁ ధ దోడ్కొనిరమ్మనె నయ్యలియ్యెడక.

వ. అని యత్యాదరంబున శుభలక్షణప్రస్తంబగు స్తనతని హస్తంబుఁ
బట్టుకొని వచ్చునెడ.

తే. రాజరాజగు మదనాభి ధ రామన్యవతి,
తనకుమారినిఁ దలఁచి యా ధ స్థానమెడలి
వచ్చి తద్వారమందున్న ధ వనజవత్ర
నేత్రి దగ్గరఁజేరి క ధ స్మిరుఁడుడిచి,

తే. శిరము మూర్కొని చికురముల్ ధ సిక్కువాపి,
చక్కగానిడి గద్గద ధ స్వరముతోడ
ననియె దయమీఱ భూపాలుఁ ధ డాత్మజాత
కమ్మ! సంతాపమును మానుఁమమ్మ! యనుచు.

క. ఓకూర్మితనయ! కవివరు,
నీకోరిక మీఱఁగూర్తు ధ నిశ్చలమృతినై
నాకడకును రావమ్మా!
యీకడ నాచేయువని గృ ధ హింపుము మదిలోన్.

—♦ రాజు కవివరు నెదురుగాఁ జని తోడ్కొనివచ్చుట ♦—

వ. అని యువలాలించి యంతఃపురంబున కనిచి బిల్వణునకు నెదురుగాఁ
జని నమస్కరణపూర్వకంబుగఁ గాఁగిలించి చతురంగయానంబున
నధివసంపంజేసి నభామంటవంబునకుం దోడ్కొనివచ్చి యుచితాననం
బునం గూర్చుండ నియమించి నభాసదులు విన నృపవరుం డతని
కిట్లనియె.

ఉ. ఓచతురాననాన్యాయ! మ ♦ హోదధిపూర్ణశతాంశ బిల్వణా
ఖ్యా! చతురాన్య! సీమహిమః ♦ గన్గొన నేరికి శత్రుమా ధరన్?
సీచతురో క్తివైఖరికి ♦ సీదృఢవృత్తికి, సీకలిత్వధా
రాచలితైకనిష్ఠకు న ♦ హర్షిశమున్ మది నేను మెచ్చితిన్.

—: రాజు కవివరు నూరడించి తనకూతుం బెండ్లిగమ్మనుట :—

చ. తడఁబడి యెవ్వఁడనియుఁ గృ ♦ తఘ్నునియం దొనరించు మేలుకై
వడిని మదీయకృత్రిమము ♦ భవ్యగుణాకర! సీమనంబునం
దడవక నుందరీమాణివ ♦ తంసము నాతనయన్ వరించి యే
ర్పడ నయ మొప్ప మత్సుతకుఁ భర్తవుఁ గమ్మని పల్కి వెండ్లియున్.

క. రేవు నమ స్తంబగుఁగా
సీహృద్దృక్ బడలినావు ♦ హితమతితో నీ
వీవట్ల నేదడేటుము,
భూపాలనుతైకచర్య ♦ భూసురవర్యా!

వ. అని యొడంబఱిచి కవివరుని యథాస్థానంబున కనిచి వనంతాఖ్యున
కిట్లనియె.

క. ఓమంత్రీవర్య! చూచితె

భూమీసుర చిత్తవృత్తి ♦ బోధింపంగా

నేమందు, నెంతదృఢ మా

భామామణి హృదయ మట్ల ♦ పరిశీలింపన్ ?

క. ఈవిధమున నిర్వృరకున్

దై వాజన్ ఘటనమయ్యె ♦ దప్పింపంగా

నావశమే? యగ్రజన్ముడు-

భావింపగఁ, గూతు నిత్తు ♦ భవ్యవిచారా!

వ. అనిన విని మంత్రీవరుండును సభాసదులును నేతత్కార్యంబు విశేష
కార్యం బనిన విని వారలం బనిచి యంతఃపురంబునఁ బ్రవేశించి పరి
చారికాజనంబులం బిలిపించి యిట్లనియె.

క. ఓ కాంతలార! మత్సుత

కాశవివర్యునకు భోజ ♦ నాదులు పూర్యం

బేకొలఁది విచారించితి

రాకొలఁదిం జేయుడనుచు ♦ ననిచి రయమునన్.

వ. తనదార యగు మందారమాలిక కాచందంబంతయుంజెప్పి యాయమ
కానందం బాపాదించి భోజనాది కృత్యంబులు దీర్చి సుఖంబుండు నంత.

—♦ ప్రాతః కాలాభివర్ణనము. ♦—

చ. తెలతెలవారె దూర్పు, నలు ♦ దిక్కులవిచ్చె దమంబు, పత్నులుం
గలకలఁబల్కె, గోకములు ♦ గాంచె ముదంబు,లుడువ్రజంబు ఖ
స్థమున నాశకాడకును ♦ జాతె, జెలంగి పదాయుధంబు లు
ద్దలగతి మ్రోసె, వీచె వలి ♦ గాడ్పులు,భూజను లుల్లసిల్లగఁక.

సీ. కోకాంగనా గణ య శోకమారుత మిత్ర
 ఘనతరజ్వాలలం య గందినాడొ
 విరహాదుస్సహవధూ య విపులనిశ్చయనోష్ణ
 గంధవాహములచే య గమలినాడొ
 బాధితవద్మినీ య పటల శుక్లంపాప్త
 ఘోరపాపంబునఁ గుందినాడొ
 జనదూరితాప్రాప్త య జారచోరవ్రాత
 శాపంబులను గొంత య సమసినాడొ

తే. యనఁగ దోషాకరుండు క య శానుభూతి
 దొరఁగి వెన్నెలపులుగులఁ దొడరి యితఁడు
 రేపు నేవేల కొదవునో య మాపనేమి
 యనుచు నిక సారమంత కొ య ల్లాడనరిగె.

ఉ. వెన్నెలతీవలం దడఁగి వెల్వడి విస్ఫురసారసావళిం
 గ్రన్నన సారభంబుఁగొని య రాజిలు గంధనమీరణంబు ల
 భృష్మతసాధరాజములఁ బుష్పశరాసనకేళి దేలి యం
 దున్న వధూశ్రమాంబుతతు య లోప్పులు మీఱ హరించు నెంతయున్
 మ. ముద మొప్పారఁగఁ బద్మినీమణులు మో య ముల్వీప్వ జక్రింబు ల
 భృదయం బొందఁబదాభులున్ నరసవి య స్ఫూర్తిం బ్రవర్తిల్ల నా
 న్పదమై భాసిలు పుష్పదంతగజరా య జంబెక్కి యుద్యద్విజౌత్
 మది రంజిల్లఁగ నన్నుతింప వాలసెన్ య మందాలునిం డత్తరిన్.
 మ. మలయాహార్యతటంబు డిగ్గి విలస య న్మల్లీమతల్లీలతా
 వళులఁ జిల్కి ప్రయానత న్నెడలి దీ య వ్యచ్చారుకాసారని
 ర్మలతోయంబుల నీది పంకరుహసా య రభ్యంబుఁగొల్లాడి ప
 త్కులనాదంబులతో జరించు మరుదం య కూరంబు లవ్వేళలన్.

క. తనతమ్ముల వైభవమును

గొనెనట యొకరాజు వానిఁ • గొట్టెద ననుచున్

ఘనకోపుఁ డయ్యె ననఁగా-

నినుఁ డతితేజం బెనంగ • నేతెంచె నొగిన్.

మ. హరిచక్రింబు భరించు నుట్టుటనిశా • టాటోపమున్ మాన్చి యు
ద్ధరలీలాప్తి బుధాంతవర్తి యయి యెం • తోఁ బూర్వదేశంబు భా
సురమై యొప్పగ నిడు నంద నిలిచెన్ • స్తోత్రార్థుఁడయంచు శం
కర పద్మోద్భవులున్ భజింపఁ జెలఁగెన్ • గాల్యోదితాచారుడై.

ఉ. అంగుగఁ గాలమ న్కడఁగి • నావల నీవల వేలు బంధురా
భంగురపాశము ల్మెలయు • బంగరుపోసినఘంటలో యనన్
సంగతి మీఱఁ బ్రాకృతము • శైలములం గనుపట్టి రర్కసా
రంగధరుల్ నిజోర్ధ్వరుచు • లందము నొండఁగ నట్టివేకువన్.

క. హితవిబుధస్తుతిగోత్రా

హితకరుఁ డుదయించె గురుబు • ధేశ హితుండై

ధృతిపూర్వదేశముం గొని

కృతువులు గోతలమునందుఁ • గడు నొప్పారన్.

నీ. అతుల ద్విజాలోక • నావహుండై త్రయీ

సుముఖుండై నట్టి తే • జోమయుండు

కమలామనోహరా • కారుడై శర్వరీ

చరుల నొందిన చక్ర • భరణశాలి

యఖిలలోక తమోప • హరణ నై పుణవృత్తి

రాజిల్లునట్టి న • ర్వజ్జవిభుఁడు

మిత్రుడై భువన ప • విలీకుండై తగ

ధరవెలిగించు న • న్మార్గవర్తి

తే. యాదిమూర్తియనంగఁ బ య ద్వాత్ముడనంగ
 నార్తితార్మ్యుడనంగ ది యై కవాక్తు
 వముల ద్విజరాజనంగితి యవనుమతీంద్ర
 శేఖరారూఢతను రవిచలఁగె నెదుట.

తే అలరుతమ్మల నొకటి దానాత్ముడలఁచి,
 దిశలు జెలువొందఁ దమము భే యింది తనదు
 లొకబాంధవవిఖ్యాతి యొక లెన్నఁ
 గరము వెలుంగంగఁ బద్మినీ కాంతుఁ డలరె.

క. ఉరు కువలయంబు బెగడంగ,
 ఖరకరుడు జనించి రాగఁ యగులుగు సదాభి
 వరునంగని రూపు మావంగ
 నరిగెను ద్విజరాజు పశ్చి యమాంబుధి కడకున్.

చ. సమయకిరాతకం డుదధి యజాడల వచ్చుచుఁ జేరి పూర్వది
 గ్రామణికి వికృయిం చుదయ యరాగపు వన్నెవటంబు లిచ్చి చూ
 పె మదికి హర్షమైనయది యేరమూలాడి నిబద్ధమైన ని
 మ్మము నొక టిచ్చెనో యనంగఁజాయలు దోవనినుండుఁజెల్వగున్.

తే. ఒక్కయినుఁ డంత కంతకు యనుక్కుమిగుల
 నొక్కరాజది జూడంగ యనోర్వలేక
 డింది వెల్వెలనై యొక్క యిక్కునేరె
 ననంగ సూర్యుండు హెచ్చె, హి యమాంశుఁ డడఁగె.

చ. సమయవినోది మిన్న నెడి యొక్కని రంగమునందు సర్వది
 గ్రామణులు చూడఁగా దృఢము యరక్తినిఁ జూప విధుం డనెండు న
 ద్దము నొకకర్ణమం దునిచి యదావలికర్ణమునందు హేమచ
 క్రము వెడలంగఁ దీసె ననఁ గారవి దోచెఁ పృథాపృథావుఁడె.

— భూపాలుఁడు తనకూతుఁను గవి కిచ్చి పెండ్లి
నేయ నన్నాహము జేయుట. —

వ. ఆనమయంబున మంగళతూర్యనాదంబులు వినుచు మేల్కొని మద
నాభిరామ భూమిధవుండు స్నాన సంధ్యాద్యన్మోక్షానంబుల నిర్వర్తించి
సముచితాలంకారుడై సభాస్థలంబునకు వచ్చి, మంత్ర పురోహితా
మాత్య బంధవిద్యజ్ఞనంబుల రావించి, వారల సుచితాననంబుల
గూర్చుండ నియమించి సాప్రసన్నుండై యిట్లనియె.

క. ఘనులార బిల్వణాఖ్యున
కెనయగ మామకకుమారి * నిచ్చెద నని నే
మనమునఁ దలఁచితి నిపుఁడు ద
దనుకూలము బ్రహ్మ పూర్వ * మందె ఘటించెన్.

వ. అని యిట్లు వలికి వారలయనుమతంబున ముహూర్తము నిశ్చయం
బు నేయఁదలంచి జ్యోతిశ్శాస్త్రకోవిదులఁ బిలిపించి యడిగిన వార
లిట్లనిరి.

క. గురుకవి యుక్తినినుండున్
వరున నమందాత్మృడగుచు * వసుధఁ బరగినం
బరికింపగ ద్విజరాజుకు
చిరతరముగ మంగళాప్తి * చెన్నగువేడ్కన్.

తే. నీకుమారిక యభియయ్యె * నాకపీందుఁ
డలర ధనువయ్యె నిర్వర * కనుగుణంబు
గ్రహవిరోధంబు నెందులఁ * గానఁబడదు
రాజబల మొప్పుతా * రాబలంబు.

క. ఈకన్య కిపుడు ద్విజా,

జాకడ నాటింటఁ జెల్వఁ మలరినచాఁడై

చేకొని పదిటను మిత్రత

శ్రీకరముగ నొప్పు నతను • సిద్ధిన్యపాలా.

వ. అని యిట్లు పలికిన సంతృప్తాంతరంగుడై నృపపుంగవుండు నిజనగరం
బలంకరింపఁ జేయుండని పరిచారఫలం బంచిన.

సీ. పచ్చలతోరణ వంక్తులు ఘటియించి

కస్తూరిపూతలు • గా నొనర్చి

మలయజవంకంబు • జలికి జవ్వది రే

కులు దీర్చి రత్న వే • దులు నమర్చి

ముత్యాల నవరంగ • ములరంగు గావించి

నవవజ్రమయ సితా • నములు నెఱసి

వాసితాగరుధూప • వాసనల్ నిగుడించి

పగడాల మెఱయు చ • ప్పరము లునిచి

తే. ప్రతిగృహంబుల ధర్తకుం • భములు నిలిపి

దర్పణంబుల ద్వారబం • ధములు గూర్చి

ధవళసాధాళిఁ జిత్రకే • తనము లెత్తి

పురము శోభిల్లఁజేసి ర • బ్బురము గాఁగ.

సీ. ఏవీధి జూచిన • నిఁపుమై మంగళ

తూర్యనాదమున నం • తోష మెసఁగ

నేచాయఁ గాంచిన ఁ హితముగాఁ జెవులకు
 వీణారవంబులు ఁ వేడ్కనేయు
 నేవట్టుఁగనిన భే ఁ రీపటహదిక్కా
 హాళమృదంగై కవా ఁ ద్యములు నెనయ
 నేచోటువీక్షింప ఁ వాచాచమత్కృతిఁ
 బాటలు నాటలుఁ ఁ బరిధవిల్ల

తే. నొప్పు నక్షత్రవల్లభా ఁ భృదయమునకుఁ
 జెలఁగి మిన్నుంది యుబ్బిన ఁ జలధికరణిఁ
 దనరుఁ గవిరాజ ఁ శుభమహోత్స ఁ నమునకును
 నగరరాజంబు సంతతా ఁ నందమొంద.

క. అత్తటి నంగన లారతు
 లేత్తఁగ ధవళములువాడ ఁ నింపు దలిర్పం
 గ్రొత్త గనుపింపఁ బెండిలి
 చిత్తరు చవికె కరుదెంచెఁ ఁ క్షీతిసురుం డెలమిన్.

సీ. ఈపద్మనిభవంశు ఁ కెనయంగ నలుంగిడ
 నేర్తువు పద్మిని ఁ నీవు రావె,
 యీకళానిధిఁ జేరి ఁ యెలమి సేవలుసేయ
 నేర్తువు మృదుహస్త ఁ నీవు రావె,
 యీచతురాస్యతో ఁ నింపుమై బలుకంగ
 నేర్తువు శుభవాణి ఁ నీవు రావె,
 యీమహానర్వజ్ఞ ఁ కిరవొంద శిరనంట
 వేర్తువు శశిరేఖ ఁ నీవు రావె,

తే. యనుచుఁ దమలోన భూమిపా ♦ లానుమతిని
 నరసనల్లావ వచనర ♦ చనలు దెలువ
 నంగనారత్న ములు గొంద ♦ తానువర్ణ
 గాత్రుఁ గదియుచుఁ బాడిరి ♦ ఘనులు మెచ్చ.

క. మంగళము రాజసుతునకు,
 మంగళ మంబుజముఖ ర ♦ మాతనయునకుఁ,
 దుంగళము శాస్త్రువేదికి,
 మంగళము కవీంద్రమాళి ♦ మణికి సుగుణికిఁ.

వ. అనుచు నారతిపాటలు పాడి శిరంబున నతుత లునిచి.

చ. నడు మసియాడఁ జచ్చుఁగవ ♦ నాట్యము నల్పఁగ రత్నహారముల్
 దడఁబడి ఛోలికాకలనఁ ♦ దార్కొన వేణి చలింప నెమ్మొగం
 బాడలును జెక్కుటద్దములు ♦ నొయ్యఁ జెమర్చఁగఁ గంకణంబు లే
 ర్పడి రవ మువ్పతిల్ల నొక ♦ భామ తలంఁపఁ గవీంద్రమాళికిఁ.

తే. గందమటకలితలఁ బులి ♦ మందమైన
 బంగరుకటాహములోనఁ ♦ బొంగుజలము
 బాట్లుగావించి బిందెయ ♦ ల్పట్టి యొక్క
 యతివ సుకవికి మజ్జనం ♦ బార్చెనపుడు.

సీ. తడియార్చి వలువ లే ♦ ర్పడ నిచ్చె నొకలేమ
 యుదుట పావా లుంచె ♦ నొక్కభామ
 పువ్వులు సిగఁ జూపైఁ ♦ బాలుపొంద నొకకొమ్మ
 మురువులునిడె నొక్క ♦ ముద్దుగుమ్మ

కస్తూరిలిలకంబు ♦ ఘటియించె నొక్కజాణ

యొడల గంధ మలందె♦ నొక్కచాన

చౌకట్టపోగులు ♦ నవరించె నొకబాల

యురుహారములు బూన్చె ♦ నొక్కగోల

తే. పడఁతి రత్నపు టుంగరాల్♦దొడిగె నొకతె,
వెలఁది కపురంపుసురటిచే ♦ వినరె నొకతె,
నిలువుటద్దంబు ముందర ♦ నిలిపె నొక్క
మగువ బిల్వణకవిశిఖా ♦ మణికి నవుడు.

క. ఈరీతిఁ గవినిఁ జెలు విం

పారఁగఁ గయినేసి నృపవ ♦ రాత్మజ కెంతో

నీరాట మొనర్చియు శృం

గారించిరి వేడ్క-బొడమ ♦ గ్రొక్కున నంతన్.

క. సరిగంచు చీర కట్టి పై

నెరయంగాఁ గట్టి తైక ♦ నీటై మెఱయన్

సరిగుబ్బలు గుబ్బతిలం

గరముగ నవరించుపైట ♦ గావించి రొగిన్.

క. సికఁజిక్కువారనేయని

చికురంబులు చిక్కుదీర్ప ♦ చెలువుగఁ గీల్లం

టాకయింతి వెట్టి నవ్వుచు,

నకి ముగ్ధి బాగుపడె ననుచు ♦ ననునీచేన్.

తే. సూర్యచంద్రులు మైత్రిచే * సుదతి వదన
 వనజమంతయు సంతత * వైభవంబు
 నందజేయ వసించిరో * యనంగ నపుడు
 సూర్యచంద్రుల నిడ నొక్క * శోభనాంగి.

ఉ. కోరిక నాకలింగొని చ * కోరికలుజన ముప్పతిల్లగా
 సారసవైరి యం దమృత * సారము దూఱుచుదోసె తద్గతం
 బై రహిమించు నల్పుగొన * సత్తటిజారె ననంగ నొక్క సిం
 గారపుబొమ్మ వాలుదెలి * కన్నులఁ గాటుకదీర్చె బోటికిక.

తే. తారకావళినేవ్యమై * తనరునట్టి
 చంద్రబింబంబుతోడుత * సాటిసేయుఁ
 జెలువ మోమునఁ గన్తురి * తిలక ముంచి,
 ముత్తెములచేరు లమరించె * ముదితయొకతె.

క. అద్దములవంటి చెక్కుల
 నిద్దపురుచు లుప్పతిల్ల * నీటుక శ్రుతులన్
 ముద్దులగుమ్మకు నొకతె,
 ముద్దియ కుండలము లునిచె * ముద్దులుగారక.

క. సంగతిగ మోచిచవి జూ
 డంగని యరుదెంచె ననంగ * దార్కొను నానన్
 రంగలర నాణిముత్తెపు
 ముంగరఁ గీలించె నొకతె * మదితాముణికిక.

- క. దరము వివరం బెఱింగియు,
వరునం దనజన్మసీమ * వారిని వేడ్కన్
భరియించె ననఁగ నొక్కతె,
యరుకుచు మెడ ముత్తెనరులు * నునిచెం బేమక.
- క. స్ఫుటముగ నీయుత్సవమునఁ
గటకంబులు మోసె ననుచు * ఘనమణి భావ్య
త్కటకమ్ము లునిచె నొక్కతె
కుటిలాలక కరములందుఁ * గొమరు సెలంగన్.
- క. పిరుదులు ధరగొని దీవులు
నిరవొందఁగ నాకృమించి * యేర్పడె నఱుచుక
చిరు దుందినగతి నొక్కతె
యొరయగ రత్నములకాంచి * యునిచెం జెలికిన్.
- క. కరిగమననడలు మదనుని
కరిగతులన్ ధిక్కరింపఁ * గలవని యందెల్
సరిమోయఁగఁ జరణంబుల
నరుదాటఁగ నిలిపె నొక్క * యతివ ముదమునక.
- క. ఈవిధమ న రమణీసుఖ
లావనుధావరునిపుత్రి * కంచితలీలక
వేవేగ నలంకారము
గావించి వివాహవేది * కడ నిల్పుటయుక.
- నీ. సతిపీక్షణములు ర * నప్రవర్తకములై
నమ్మొముదమ్మిపైఁ * గ్రొమ్మికోనఁగ
చినరుపేక్షణదృష్టు * లును మనోహరములై
గళసుగంధివిశేష * కలనఁ బొదలఁ
దరుణాంగి చూపు ల * త్తటి శిలీముఖములై
హృదయపంకజ మావ * హించి నాట
భామినీలోచన * ప్రభలు వరాభులై
తనరాధు పాద * పద్మముల వ్రాలె

తే. బరగి కవిరాజు పూర్వః నైఖరిని మోహ
కలితవిభ్రమవిస్మయా • క్రాంతిఁడగుచు
ననితరాయత్తచిత్తుడై • యాత్మలోనఁ
జెలువభావంబుగాంచి వీ • క్షింపుచుండె.

సీ. ఈశ్వరమంగళ • యీశ్వరకాంతుని
భరితసుధాకర • వృథలుగాఁగ
నీశ్యామ కన్దోయి • నింపాటు దీప్తులు
పూసిన రతికాంతు • భూతిగాఁగ
నీనతి కన్నుల • భాసిలు దీధితుల్
పాలుపొందఁ దమ్ముల • పూజగాఁగ
నీయార్య లోచన • చాయలు మాళిపైఁ
బ్రవహించు గంగార్పు • గంబుగాఁగఁ

తే. బరగు కవిరాజమాళి న • ర్వజ్జమూర్తి,
విలసదనమాంకస్ఫూర్తి • విశేషకీర్తి,
యంచితాచలభోగభా • గైకమూర్తి,
యనుచు నచ్చటి పిబుధాళి • యభినుతింప.

సీ. భావిఫలోదయ • పాప్తభాసురములై
వరగు మాక్తి కముల • బారు లనఁగ
రతిపంచశరులు నం • తతకేళి దేలుచుఁ
బనివడి యాడు పూ • బంతు లనఁగఁ
దియ్యవిల్తుఁడు రెండు • తెరఁగులై యిరువుర
కడ లంది యేయు నూ • ర్గణము లనఁగఁ
దనవలనను వీరు • దనరారి రన చుఁ జం
దుఁడుఁ జల్లు నమృత బిం • దువు లనఁగఁ

తే జెలఁగు నయ్యామిసీపూర్ణ • తిలక బిల్వ
ణాఖ్య కవివర్యచూపు ల • న్యోన్యమైతి
నొలయుచు గతాగతంబులై • కలయ నలరి,
వెలయఁజూచిన జనులకు • వేడకయ్యె.

తే. బలితముగ విపులు 'తదేవంలగ్న'మనుచు మంత్ర
ములుపాడ శుభపీఠి • మహితలీల

వరున నుంచిరి యవ్యధూ • వరుల నృపతి
యనుమతంబున నైదువు • లపుడువేళ్ళు.

తే. పుడమివేల్పులు పుణ్యాహ • పూర్వకముగ
దేవతాహ్వాన మొనరించి • తివిరి వారి

కరములను గంకణములు వే • డ్కను ఘటించి,
చదివి రెంతయు మంగళా • వ్రకము లపుడు.

మ. పాలుపొందన్ ద్విజరాజశేఖరునకున్ • సూభ్యద్వతనంబు ని
శ్చలభావోన్నతి గన్యనిచ్చు పగిదిన్ • త్మోదేశ ముఖ్యంబుగాఁ
బాలుపొందన్ ద్విజరాజశేఖరునకున్ • భూభ్యద్వతనంబు ని
శ్చలభావోన్నతి గన్యనిచ్చె నుమన • స్సంతానముల్ మెచ్చగన్.

క. తలఁబ్రాల వల్లెరంబులు

నెలఁదులు పార్శ్వములఁబూన • విభుని శిరమునన్
జలజాక్షి మంచిదోయిటఁ

దలఁబ్రాలును బోసె విభుఁడు • దనపై నించెన్.

వ. ఇట్లన్యోన్యాతిశయంబునఁ దదుత్సవంబు గావించి విధ్యుక్త ప్రకారం
బుగా బ్రధానహోమంబులఁ దిగాఁగలవి యాచరించి బంధునహితం
బుగా భోజనాదికృత్యంబులు నెరపి శేషహోమాదికృత్యంబు లను
వర్తించి భూసురులకు మొక్కి తదాశీర్వచనంబులు గైకొని బిల్వఁబుం
డును యామినీపూర్ణతిలకయును యథేష్టభోగంబు లనుభవించునెడ.

నీ. నీలమేఘంబులు • శైలాగ్రములవారై

బరికింప వెన్నెల • బారె విధుఁడు

నన్నగించె చిక • న్వరము లంతంతకు:

గలహంసలునుదమ • గతులు దప్పె

గగనమార్గము సావ • కాశమై పాలుపొందె

నహిరాజ రూఢియఁ • దంద నిలిచె

గేతకీదళములు • గెలకుల భాసెల్లె

మెఱపుదీగలు మింటఁదఱచు మెఱసె

తే. నంద మొప్ప గఁ గొలఁకులఁ నందు నొడమె
నాడ కాడకుఁ గోరిక ఁ లతిశయిల్లె
ననుచు జనులెల్లఁ బొగడ ఘ ఁ నాగమమున
గర్భగారవ మాకాంత ఁ కాంచెనంత.

వ. ఇట్లు నవమానంబులు నిండి దశమంబగుమానంబునం దొక్క నుము
హూర్తంబున.

సు. మరుదంకూరము నంచరింప గ్రహముల్ ఁ నూర్తాండసంయుక్తిచే
నరయన్ దిక్కులు దెల్పిఁ జెంద గరిమన్ ఁ దీవ్యన్మృదంగాదివా
ద్యురవంబుల్ సెలఁగన్ సురప్రతితి యు ఁ ద్యశ్శుష్పవక్షంబు ల
త్తి వర్షింప వధూటి కాంచెను సుతున్ ఁ ధైర్యక భాగ్యోన్నతున్.

క. ఘనతం బ్రభాకరోదయ

మున జనియించుటయు విప్రముఖులు వేడ్కం

గని లగ్నగతిఁ బ్రభాకరుఁ

డను నామం బిడిరి బిల్వ ఁ నాఖ్యుఁడు మెచ్చన్.

వ. అప్పుడు మదనాభిరామభూమిధవుఁడు విద్యజ్ఞనబంధుమిత్రపురోహి
తామాత్య నమశంబున నతిసం దనవంశకర్తగాఁ బరిగ్రహించి జాత
కర్మాదులు నలిపి గోభూతిలహిరణ్యాది ఖండశదానంబులు చేసి
భూసురాశీర్వచనంబులంది

క. ఘనుఁడు ప్రభాకరుఁడంతన్

దినదినమును వృద్ధిఁబొంది ఁ దీవ్యద్బలుఁడై

కనుపట్ట వానిఁబట్టము

చనువొప్పఁగఁ గట్టి సుఖము ఁ జయముం గాంచెన్.

మాలిని. ప్రథితగుణకలపా భంజితేనచాపా

ప్రథనవిజయశాపా భానుకోటిప్రతాపా

మథితదనుజధీపా మన్మథాచ్ఛన్వరూపా

మధురతరకలాపా మాన్యరామావసీపా.

శ్రీకృష్ణార్పణమస్తు.

విజయవిలాసము.

గ్రంథకర్త:— చామకూర వెంకటకవి.

విజయవిలాసము విజయుని విలాసమే. యువకీయువకుల కుల్లాసముగలిగించి చెరుకు విల్కాని తీముల్కుల పాలుజేయునది విజయుడు తీర్థయాత్రల సల్పుచు యోగిరూపమున ద్వారకకు వచ్చుట యాదపులతనిని భజించి సుభద్ర నుపచారములు సల్పుటకు నియమించుట. సుభద్రను లొండొరులెదురెదురై లజ్జితులగుట. క్రమముగా సుభద్ర కతని యందనుమానము తగులుట. అర్జునుడు తన్నుచెలుపుకొని యామెను చేయిపట్టిలాగుట. కృష్ణుడు వేరొక యుత్సవ నెపంబున సుభద్రను నులకు బెండ్లిసేయుట మొదలగు పట్టుల జదువుచున్నప్పుడు చామకూరను కలలోగూడ నసహ్యించుకొనునీపు, చామకూర పాకమునపడినది అందువు. పథ్యంబులన్నియు శృంగారరసగుళికలు చూడు మీపద్యరత్నమును.

అత్తవారింట సకల భాగ్యంబులున్న
మగనిమోదట తనకెంత మక్కువున్న
ఆడపుట్టువు పుట్టింటి కాసపడును
కావున సుభద్రయొక తీరుగాగనుండె.

వెల రూ. 1—0—0.

వలయువారు:—

శ్రీ అచ్యయ్య అండు సన్న్,

ఈ శ్వర బుక్ డి పో,

రాజమండ్రి.

మొల్ల రామాయము.

గంధకర్త:— కవయిత్రి; ఆతుకూరి మొల్ల.

భక్తిముక్తుల నొసంగుటకు మూలకందమగు నీరాద్యాదులు
నందరెన్నిరీతుల వ్రాసినను తనివితీరని ఐవిత్ర పశస్త గీర్వాసము.
ఇట్లాలగు నీమొల్లతెనుగుతల్లికి వెల్లివిరిసిన మల్లిమొల్లల కల వనల్లి.
సర్వలిత గ్రంథరాజమును కాన్కగా నొసగి తెనుగుజాబిల్లిన పల్లవి
జేసింది. కల్లబొల్లిమాటలతో గాక జగిబిగి యల్లికల పురుషుల హాస
యములు జల్లుమన తోడికవయిత్రుల గుండెలు గుభిల్లుమన, అన్యధా
పాకవి మల్లురు తల్లడమందునటుల రచించినది. కథ-రామకథ, కవయిత్రి
సర్వసమర్థ, దానినిగూర్చి నెతవ్రాసినను తనివి తీరదని యుపేక్షవహించితిమి.
పద్యరత్నంబులూధృభాషాదేవికి గుణరత్నహారము మచ్చునకు
పద్యరత్నములను నిండుబొందు పఱచితిమి.

చ॥ వలిపపు సన్నెపయ్యెదను । వాసిగ గంధము పూతతోడుతన్
గొలదిగఁగానవచ్చు వలి । గుబ్బచనుంగవతీవి నొప్పుగా
తెలుగఁచి చెప్పుచోటకడు । తేటువమాటలు కొత్తరీతులున్
బాలుపు వహింపకున్న మరి । పొందగు నొప్పునెయూధృశక్తిముల్.

గీ॥ తేనెసాకనోరు । తియ్యన నగురీతి
తోడనర్థమెల్లఁ । దోచకున్న
గూఢశబ్దవితతి । కొట్లాటపనియెల్ల
మూగచెడిటివారి । ముచ్చటరయ.

వల యా. 0—10—0.

వలయువారు:—

కర్తా అచ్చయ్య అందు నన్న,

ఈ శ్లో ర బు క్ డి పో,

రాజమండ్రి.